

Vlaams
Parlement

stuk **15** (2014-2015) – Nr. 8-J
ingediend op 27 november 2014 (2014-2015)

Ontwerp van decreet

houdende de algemene uitgavenbegroting
van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 2015

Ontwerp van decreet

houdende de tweede aanpassing
van de algemene uitgavenbegroting
van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 2014

Verslag

namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
uitgebracht door mevrouw Katrien Schryvers
en de heer Peter Persyn
aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Bart Van Malderen.

Vaste leden:

de dames Caroline Croo, Danielle Godderis-T'Jonck, Lies Jans, de heren Lorin Parys, Peter Persyn, mevrouw Tine van der Vloet;
de dames Griet Coppé, Cindy Franssen, Vera Jans, Katrien Schryvers;
de dames Freya Saeys, Martine Taelman;
mevrouw Freya Van den Bossche, de heer Bart Van Malderen;
mevrouw Elke Van den Brandt.

Plaatsvervangers:

de heer Björn Anseeuw, de dames Vera Celis, Cathy Coudyser, de heer Koen Daniëls,
de dames Ingeborg De Meulemeester, Manuela Van Werde;
mevrouw Sonja Claes, de heer Dirk de Kort, de dames Kathleen Helsen, Tinne Rombouts;
de heer Jo De Ro, mevrouw Emmily Talpe;
de heren Jan Bertels, Renaat Landuyt;
mevrouw Elisabeth Meuleman.

Stukken in het dossier:

- 15** (2014-2015) – Nr. 1: Ontwerp van decreet + Bijlagen
 - Nr. 2 t.e.m. 7: Amendementen
 - Nr. 8-A t.e.m. I: Verslagen aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
- 19** (2014-2015) – Nr. 1: Ontwerp van decreet + Bijlagen
 - Nr. 2 en 3: Amendementen
 - Nr. 4-A t.e.m. I: Verslagen aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
- 12-A** (2014) – Nr. 1: Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
- 13** (2014-2015) – Nr. 1: Algemene toelichting
 - Nr. 2: Toelichtingen per programma
- 14** (2014-2015) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
- 16** (2014-2015) – Nr. 1: Verslag van het Rekenhof
- 21** (2014-2015) – Nr. 1: Meerjarenraming

INHOUD

I.	Toelichting door de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	5
1.	De zesde staatshervorming	5
2.	De budgettaire context	5
2.1.	Besparingen	6
2.2.	Marge voor nieuw beleid	7
2.3.	Extra budgetten voor constant beleid	8
3.	Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden ...	8
4.	Budgetcontrole 2014	9
5.	Artikelsgewijs overzicht begroting 2015	9
5.1.	Departement	9
5.2.	Zorginspectie	10
5.3.	Jongerenwelzijn	10
5.4.	Zorg en Gezondheid	11
5.5.	Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden	12
5.6.	Zorgfonds	13
5.7.	Kind en Gezin	13
5.8.	Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap	13
5.9.	Openbare psychiatrische zorgcentra Geel en Rekem	13
II.	Algemene bespreking	14
1.	Uiteenzetting door mevrouw Katrien Schryvers	14
2.	Uiteenzetting door de heer Bart Van Malderen	15
3.	Uiteenzetting door de heer Peter Persyn	16
4.	Uiteenzetting door mevrouw Freya Saeys	16
5.	Antwoord van minister Jo Vandeurzen	18
6.	Repliek van de leden	20
III.	Bespreking per programma	21
1.	Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	21
1.1.	Ontvangstenartikelen	21
1.2.	Uitgavenartikelen	22
1.3.	CICOV	30
2.	Zorginspectie	31
3.	Agentschap en Fonds Jongerenwelzijn	31
4.	Zorg en Gezondheid	36
4.1.	Ontvangstenartikelen	36
4.2.	Uitgavenartikelen	37
5.	Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden .	48
6.	Vlaams Zorgfonds	51
7.	Kind en Gezin	55
8.	Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap	62

9. Openbaar Psychiatrisch Zorgcentrum Geel en Rekem	70
IV. Indicatieve stemmingen	70
1. Tweede aanpassing uitgavenbegroting begrotingsjaar 2014	70
2. Algemene uitgavenbegroting begrotingsjaar 2015	71
Gebruikte afkortingen	72
Bijlage: Verdeling van de lineaire maatregelen over de verschillende gesubsidieerde organisaties.....	73

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin besprak het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2015 tijdens haar vergadering van 4, 12, 18 en 25 november 2014. Het ontwerp van decreet werd in samenhang behandeld met (1) het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2014 (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 19/1), (2) het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2014 (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 131/1) en (3) het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015 (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 132/1).

De twee amendementen die behandeld werden in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin zijn gepubliceerd als *Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 15/5.

I. Toelichting door de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

1. De zesde staatshervorming

De legislatuur 2014-2019 wordt budgettair gezien bijzonder. In de eerste plaats is er de zesde staatshervorming. Het budget van Vlaanderen bedroeg in 2014 28 miljard euro. Het aandeel van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin daarin bedroeg 4,1 miljard euro of 14,6 percent. Vanaf 2015 bedraagt het budget van Vlaanderen 38,3 miljard euro. Het aandeel van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin daarin bedraagt 10,4 miljard euro of 27,1 percent. De bevoegdheden van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin nemen aanzienlijk toe.

Het extra budget voor het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin bedraagt 6,3 miljard euro. Kinderbijslag neemt daarvan 3,6 miljard euro of ongeveer de helft in beslag. Een derde of 1,8 miljard euro gaat naar het ouderenbeleid. Het budget voor de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden wordt geraamd op 388 miljoen euro.

De andere grote sectoren die worden overgeheveld zijn de initiatieven voor beschut wonen (40 miljoen euro), de psychiatrische verzorgingstehuizen (80 miljoen euro), de mobiliteitshulpmiddelen (57 miljoen euro), de geïsoleerde geriatrie diensten en geïsoleerde diensten voor behandeling en revalidatie (103 miljoen euro), de subsidies voor revalidatieconventies (150 miljoen euro) en ten slotte de overgehevelde bevoegdheden van Justitie (42 miljoen euro).

Deze bedragen zijn niet de dotaties uit de Financieringswet. Het is immers een algemeen geldend principe dat alle middelen of dotaties op Vlaams niveau worden samengevoegd. Er is geen verband tussen ontvangsten en uitgaven omdat er geen geormerkte budgetten zijn. De Vlaamse overheid bepaalt zelf aan welke uitgaven de middelen worden toegewezen. De vermelde bedragen zijn gelijk aan de recentste inschatting van uitgavebehoeften.

2. De budgettaire context

Naast de zesde staatshervorming is er de budgettaire context. Vlaanderen kiest voor een begroting in evenwicht, wat een noodzakelijke voorwaarde is voor het behoud van het sociale model en om de volgende generaties niet te belasten. Het evenwicht tussen verantwoorde inspanningen en blijvende capaciteitsgroei moet worden bewaard.

2.1. Besparingen

Vlaanderen moet in 2015 1,2 miljard euro besparen. Het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin bespaart ongeveer 247 miljoen euro.

Er wordt in eerste instantie bespaard op het eigen apparaat. Er is de generiek opgelegde besparing van 2 percent op de lonen en 10 percent op de werkingsmiddelen. Op die manier wordt een budget van drie miljoen euro bespaard. Omdat een aantal sectoren gevrijwaard worden omdat ze met continuïdendiensten en/of rechtstreekse diensten werken, ligt de besparing op de lonen iets lager dan 2 percent.

Er wordt ten tweede een sociaal gecorrigeerde inspanning gevraagd van de burger. De bijdrage aan de Vlaamse zorgverzekering stijgt van 25 naar 50 euro. Voor wie het Omnio-statuuut geniet, stijgt de bijdrage van 10 naar 25 euro. Dat levert in totaal 104 miljoen euro op, wat geneutraliseerd wordt door een lagere dotatie. De verhoging dient mede om het budget in evenwicht te houden maar daardoor kan tegelijk nieuw beleid gevoerd worden in onder meer de welzijnssector.

Er zijn inhoudelijke redenen voor deze aanpassing. De bijdrage aan de zorgverzekering is de voorbije tien jaar nooit verhoogd of geïndexeerd. De tegemoetkoming van de zorgverzekering is daarentegen wel stelselmatig verhoogd. Daarnaast wordt de zorgverzekering voor ongeveer één derde gefinancierd door bijdragen en voor twee derde uit de algemene middelen. Om het verzekeringsprincipe te versterken en omdat de tussenkomsten van de zorgverzekering de komende jaren sterk zullen uitbreiden, is een herschikking van de ontvangsten aangewezen.

De premie is belangrijk voor de toekomst van de sociale bescherming in Vlaanderen. Deze herschikking creëert ruimte om met een grote autonome financieringsbron de zorgverzekering om te bouwen tot de Vlaamse sociale bescherming, een volksverzekering die binnen de Vlaamse bevoegdheid de ondersteuning van mensen met zorg- en ondersteuningsnoden vorm zal geven.

De stijging van de premie maakt deel uit van het vernieuwingsproces. Met de Vlaamse sociale bescherming kiest de Vlaamse overheid voor een verzekeringsstelsel. Wie bijdraagt, put daaruit rechten wanneer de nood ontstaat aan langdurige zorg en ondersteuning. Onder meer het basisondersteuningsbudget voor personen met een handicap, de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden, de revalidatie, de psychiatrische verzorgingstehuizen, de initiatieven voor beschermt wonen, de hulpmiddelen en de ouderenzorg zullen in de vernieuwde zorgverzekering worden ondergebracht.

Daarnaast worden enkele wijzigingen aangebracht aan de berekening van de financiële bijdrage van gezinnen aan de kinderopvang. Voor sommige gezinscategorieën zal dat leiden tot een verhoging van de ouderbijdrage. Op die manier wordt een extra budget van 5,5 miljoen gecreëerd.

Ten slotte worden de kinderbijslagen in 2015 niet geïndexeerd waardoor 63 miljoen euro minder wordt uitgegeven.

Er wordt ten derde een inspanning gevraagd van de voorzieningen. Na overleg met alle sectoren is ervoor geopteerd de generiek opgelegde besparing op de werkingsmiddelen van 10 percent terug te brengen op 5 percent. Dat wordt geventileerd op de totale percentuele besparing op de subsidie-enveloppes. Op die manier wordt 16,6 miljoen euro bespaard.

De sectoren kregen de mogelijkheid een alternatief voor de besparingen uit te werken. De gezinszorg bespaart twee miljoen euro: door taakuitzuivering verschuiven uren gezinszorg naar aanvullende thuiszorg. De sector van personen met een handicap heeft er na overleg voor geopteerd meer te besparen dan generiek opgelegd om zo enkele gerichte besparingen te ondervangen.

De sectoren overgeheveld na de zesde staatshervorming worden niet getroffen door deze algemene maatregel, met uitzondering van de ouderenzorg. Er wordt 5 percent bespaard op de werkingskosten van de residentiële ouderenzorg, wat leidt tot een besparing van 1,5 miljoen euro.

Ten vierde worden de werkingsmiddelen van het overheidsapparaat en van de voorzieningen in 2015 niet geïndexeerd. Met uitzondering van de ouderensector worden de sectoren overgeheveld na de zesde staatshervorming niet getroffen door deze maatregel.

Ten slotte zijn er enkele gerichte maatregelen. Een deel van het reservefonds van het Zorgfonds wordt belegd in aandelen. Voortaan worden de opbrengsten daaruit als ESER-ontvangsten aangerekend in de begroting van het Zorgfonds, wat 7,2 miljoen euro oplevert.

De zorgverzekering verliest de subsidie voor aangetekende brieven, wat 175.000 euro oplevert. Voortaan wordt een dossier automatisch verlengd als de aanvrager 80 jaar is geworden. Het schrappen van een nieuwe indicatiestelling levert 850.000 euro op.

Op de subsidies voor steunpunten en koepels, en op de facultatieve subsidies wordt generiek 5 percent bespaard. Het urencontingent van de gezinszorg groeit niet in 2015. De ouderennorm voor de animatiewerking in de woonzorgcentra wordt net zoals tijdens de vorige regeerperiode bevroren op het huidige niveau. De individuele materiële bijstand wordt niet geïndexeerd in 2015. Ten slotte verminderen uiteenlopende marges en projecten.

2.2. Marge voor nieuw beleid

Met deze besparingen blijft het budget in evenwicht en ontstaat marge voor nieuw beleid. Om verder werk te maken van een zorgzaam Vlaanderen wordt geïnvesteerd in bijkomende capaciteit en persoonsvolgende budgetten. Tegelijk worden zorg en ondersteuning anders georganiseerd. Dat alles zonder de grote noden uit het oog te verliezen. De overtuiging leeft dat een belangrijke stap gezet wordt in de verdere uitbouw van een sociaal model voor Vlaanderen.

In 2015 krijgt het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin een bijkomende beleidsimpuls van 65 miljoen euro. Het VAPH krijgt daarvan 40 miljoen euro. De kinderopvang ontvangt 20 miljoen euro om de capaciteit uit te breiden en de financiële leefbaarheid te verhogen. Voor de Huizen van het Kind wordt 1 miljoen euro gereserveerd. De bijzondere jeugdzorg en de integrale jeugdhulp krijgen 3 miljoen euro. Het welzijnswerk 1 miljoen euro.

De toelage van Kind en Gezin stijgt met 500.000 euro om de vzw Kind en Taal een subsidie te kunnen verlenen. Met die middelen worden de programma's instap en pedagogische taaltrainers in het kader van het SALK georganiseerd en uitgevoerd.

Er wordt tevens 750.000 euro groeibudget ingeschreven voor diverse sectoren in de thuiszorg, zoals onder meer dagverzorgingscentra en dienstencentra.

2.3. Extra budgetten voor constant beleid

Er zijn voorts diverse extra budgetten toegekend voor constante evoluties in de uitgaven. De extra budgetten voor investeringen zijn voorlopig toegewezen aan een provisie binnen het beleidsdomein Financiën en Begroting.

In het vierde kwartaal van 2014 neemt het aantal bedden in de ouderensector met 1900 toe. Het aantal nieuwe bedden zal in 2015 1500 bedragen. Dat komt overeen met een toename van het budget met 60 miljoen euro. Deze evolutie is eveneens terug te vinden in de animatiewerking (plus 2,3 miljoen euro) en in de zorgverzekering. De zorgverzekering houdt daarnaast rekening met een groei van 3,5 percent van de thuiszorgsector. Dat betekent dat de uitgaven voor tegemoetkomingen uit het Zorgfonds in 2015 zullen stijgen met 18,2 miljoen euro in vergelijking met de begrotingsopmaak 2014.

Voor de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden worden prijs- en volume-elementen in rekening gebracht. Voor de mobiliteitshulpmiddelen wordt de groei op 2,5 percent geschat. De kinderbijslag volgt de evolutie van de nul- tot achttienjarigen. Binnen de bijzondere jeugdzorg wordt een extra budget van 1,7 miljoen euro ingeschreven voor de evolutie in pleegplaatsingen, internaten en preventieve sociale acties. Ten slotte wordt zoals jaarlijks de evolutie van de weddedrift in de diverse sectoren gehonoreerd. In 2015 leidt dat tot een stijging met 8 miljoen euro.

3. Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden

De moeilijke budgettaire situatie, de zesde staatshervorming waardoor Vlaanderen bevoegd wordt voor de financiering van ziekenhuisinvesteringen, de gewijzigde houding van Europese instanties over alternatieve financiering en de resolutie betreffende de infrastructuursubsidiëring van woonzorgvoorzieningen (*Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 2078/3) dwingen het VIPA tot een grondige evaluatie en bijsturing van zijn investeringspolitiek. De mogelijkheden van de VIPA-toelage in het klassieke systeem blijven beperkt tot wat binnen de begrotingsambitie van de Vlaamse Regering aan eenmalige marges kan worden vrijgemaakt in de loop van het begrotingsjaar 2015. Deze middelen worden bij voorrang gebruikt voor oplossingen voor zeer preciaire situaties. Ook de sectoren die onder het alternatieve systeem vallen, zullen voorlopig geholpen worden met het klassieke systeem mits er budgettaire ruimte is. Ook hier zullen in de eerste plaats preciaire situaties opgelost worden. Vanaf de begroting 2016 worden systematisch extra middelen vrijgemaakt, die in de verschillende sectoren ingezet zullen worden.

Door de verplichte consolidatie zal het VIPA voor de sectoren die thans onder de alternatieve financiering vallen, op termijn nieuwe financieringsmodellen ontwikkelen. Voor de ouderenzorg komt er door de resolutie betreffende de infrastructuursubsidiëring van woonzorgvoorzieningen een einde aan het geldende beleid. Alle dossiers die voor 31 december 2014 een ontvankelijk technisch-financieel plan indienen en aldus in aanmerking komen voor subsidies, zullen voorlopig onder een aangepast klassiek financieringssysteem vallen. De preciairste dossiers worden geïnventariseerd.

Instrumenten die hun nut hebben bewezen, worden voorlopig voort aangewend. Voor de volgorde van de dossiers zullen objectieve criteria die aansluiten op het gevoerde beleid, gehanteerd worden. Ondertussen zal het VIPA meewerken aan een nieuw financieringssysteem dat het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid in overleg zal ontwikkelen voor de hele sector.

De infrastructuurbetoelaging voor voorzieningen in de sector van personen met een handicap wordt voorlopig onder het klassieke financieringssysteem ondergebracht. Gezien de implementatie van de persoonsvolgende financiering zal bijzondere aandacht uitgaan naar voorzieningen voor minderjarigen en voor personen met een beperking met zware zorgnoden. Instrumenten die hun nut hebben bewezen, kunnen voorlopig voort aangewend worden.

In de ziekenhuissector zal het VIPA, in dialoog met de sector en rekening houdend met de impact van de zesde staatshervorming en de houding van Europa, een nieuw financieringssysteem ontwerpen dat zal aansluiten op het Vlaamse zorgstrategische plan voor ziekenhuizen. Ondertussen worden subsidiëringmogelijkheden ondervangen in het klassieke systeem. Instrumenten die hun nut hebben bewezen, kunnen voorlopig voort aangewend worden. Er wordt onderzocht welke ziekenhuizen dringend (ver)bouwwerken dienen op te starten.

Voor het uitwerken van nieuwe systemen die geleidelijk hun ingang zullen vinden, zal samen met de diverse actoren gezocht worden naar structurele en duurzame oplossingen. Ook met de Vlaamse financiële sector zal hierover in overleg worden gegaan. Dat alles heeft uiteraard consequenties voor de begroting 2015.

4. Budgetcontrole 2014

Er zijn maar weinig noemenswaardige wijzigingen voor het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Alle budgetten worden aangepast aan de recentste inschatting van de indexevolutie. De apparaatsbudgetten worden aangepast aan de laatste opstap van de generieke besparingen op de lonen in het kader van de vermindering van het aantal personeelsleden tussen 2009 en 2014 en aan de evolutie van de anciënniteit. De betaalbudgetten worden aangepast aan de recentste inschatting van de betaalbehoeften. Voorts zijn er enkele interne herverdelingen. Binnen de bijzondere jeugdzorg verhoogt het budget voor pleegplaatsingen, internaten en preventieve sociale acties met 488.000 euro op basis van de recentste inschattingen. In de begroting van het Zorgfonds worden ontvangsten, beleggingen en ledenbijdragen aangepast aan de recentste gegevens. Er is tegelijk een toename van de tenlasteneming voor mantelzorg, thuiszorg en residentiële zorg.

Aan de begroting van Kind en Gezin wordt 1,86 miljoen euro toegevoegd om een subsidie te verlenen aan de vzw Kind en Taal voor de organisatie en uitvoering van de programma's instap en pedagogische taaltrainers binnen het SALK. De dotatie van het VAPH vermindert met 10 miljoen euro door de recentste inschatting van het weddedrifteffect in alle erkende zorgvormen

5. Artikelsgewijs overzicht begroting 2015

5.1. Departement

Het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin kent een aantal ontvangstposten die samen goed zijn voor ongeveer 3 miljoen euro, voornamelijk premiedoorstortingen voor gesco's en sociale Maribel. Er zijn geen noemenswaardige wijzigingen.

Het departement kent voornamelijk uitgaveartikelen. De apparaatskredieten zijn goed voor ongeveer 52 miljoen euro. Er is een dotatie aan de SAR WGG, naast een begrotingsartikel voor de lonen, voor de lonen van de aalmoezeniers en voor de werkingsuitgaven. De apparaatskredieten bevatten ook het budget dat door de zesde staatshervorming overkomt voor het personeel en de werking van de

justitiehuisen en het Nationaal Centrum voor het Elektronische Toezicht. Het gaat om zo'n 575 vte.

Omdat het bij de opmaak van een begroting niet mogelijk is alle budgetten toe te wijzen aan begrotingsartikelen, is er een beperkt aantal provisieartikelen. Aangezien alle voorheen geprovisioneerde middelen inmiddels zijn toegewezen, bedraagt dit budget in 2015 nul euro.

De beleidsartikelen binnen het departement zijn bestemd voor het armoedebestrijdingsbeleid, samenlevingsopbouw, vrijwilligerswerk, welzijnswerk, integrale jeugdhulp, beleidsontwikkeling- en ondersteuning en dotaties aan de verschillende instellingen. Voor beleidsontwikkeling en -ondersteuning wordt 2,1 miljoen euro vrijgemaakt, bestemd voor communicatie, studies, wetenschappelijk onderzoek, adviesraden en steunpunten. Met het budget van 14,8 miljoen euro voor armoedebestrijding en samenlevingsopbouw worden drie decreten uitgevoerd. Ten eerste het decreet van 26 juni 1991 betreffende de erkenning en subsidiëring van het maatschappelijk opbouwwerk. Ten tweede het decreet van 21 maart 2003 betreffende de armoedebestrijding. Ten slotte het decreet van 24 juli 1996 houdende de regeling tot erkenning en subsidiëring van de instellingen voor schuldbemiddeling en tot subsidiëring van een Vlaams Centrum Schuldenlast.

Het budget voor vrijwilligerswerk bedraagt 1,6 miljoen euro en gaat voor het overgrote deel in de vorm van subsidies naar erkende autonome vrijwilligersorganisaties. Er gaat 94 miljoen euro naar welzijnswerk. Het welzijnswerk valt uiteen in algemeen welzijnswerk, algemeen welzijnsbeleid, het lokaal sociaal beleid en het beleid dat Wonen en Welzijn met elkaar verbindt. Het algemeen welzijnswerk omvat het nulde- en eerstelijnswork zoals de CAW's, Teleonthaal, de opvang en begeleiding van verkeersslachtoffers en de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden. Aan deze post wordt 1 miljoen euro toegevoegd om nieuwe beleidsinitiatieven mogelijk te maken.

Voor de uitvoering van VIA wordt 31,7 miljoen euro uitgetrokken. Met dit budget worden subsidies verleend in het kader van VIA 4. Diverse budgetten komen uit provisies waardoor het reeds vermelde provisieartikel geen budget meer bevat.

Het nieuwe artikel voor de juridische eerstelijnsbijstand bevat 1 miljoen euro. Het is een van de bevoegdheden die door de zesde staatshervorming is overgeheveld naar de gemeenschappen. Hetzelfde geldt voor het artikel voor het hulpmiddelenbeleid dat 57,5 miljoen euro bevat, en voor het artikel voor de justitiehuisen en het elektronische toezicht (5 miljoen euro).

Het budget voor de integrale jeugdhulp bedraagt 546.000 euro. Ten slotte zijn er diverse artikelen voor interne stromen, werkingsmiddelen, toelagen en dotaties aan uiteenlopende instellingen.

5.2. Zorginspectie

Zorginspectie heeft enkele apparaatsartikelen, samen goed voor 6,7 miljoen euro.

5.3. Jongerenwelzijn

Jongerenwelzijn heeft twee apparaatsartikelen, ingebed in het agentschap en samen goed voor 73 miljoen euro. Ze bevatten de lonen en werkingsmiddelen van het agentschap. Deze artikelen bevatten de overgehevelde budgetten (4,8 miljoen euro) voor Everberg en Tongeren.

Daarnaast is er het Fonds Jongerenwelzijn. Uitgaven en ontvangsten bedragen 409 miljoen euro. Het zijn hoofdzakelijk subsidies voor voorzieningen en investeringsuitgaven van de gemeenschapsinstellingen. Het Fonds Jongerenwelzijn wordt uitgebreid door de overheveling van Everberg en Tongeren. De belangrijkste uitgavepost is de subsidiëring van de erkende voorzieningen voor pleegzorg, gelijkgestelde voorzieningen, projectmatige initiatieven en wetenschappelijk onderzoek. Het gaat in totaal om 384 miljoen euro. De vermelde 3 miljoen euro voor nieuw beleid maakt daar deel vanuit.

5.4. Zorg en Gezondheid

Het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid heeft enkele ontvangsposten voor een totaalbedrag van 4,2 miljoen euro. Het gaat om terugstortingen van subsidie- en toelagevoorschotten die onvoldoende worden verantwoord. Daarnaast zijn er onder meer nog middelen uit Europese projecten, vergoeding voor de verwerking van de sterftcijfers van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, en RIZIV-middelen voor bevolkingsonderzoek naar dikkedarmkanker.

Dit budget wordt in 2015 bijgesteld als gevolg van de zesde staatshervorming. Twee derde van de RIZIV-financiering van de vaccins wordt opgenomen in het basisvaccinatieschema. Voorts wordt twee derde van de RIZIV-financiering voor de HPV-vaccinatie van meisjes in het eerste jaar secundair onderwijs vanaf 1 januari 2015 overgedragen aan de Vlaamse overheid. Het krediet op dit ontvangstartikel wordt daarom verminderd.

Zorg en Gezondheid heeft voorts enkele generieke apparaatskredieten. Er is een artikel voor de lonen en voor de werkingsuitgaven. Naar aanleiding van de zesde staatshervorming wordt een krediet ingeschreven van 8,7 miljoen euro voor werking, huisvesting en lonen.

De beleidskredieten van dit agentschap zien er als volgt uit. Het budget voor Zorg- en Gezondheidsbeleid Algemeen bedraagt 9,9 miljoen euro. Het artikel is bestemd voor een aantal thema-overschrijdende uitgaven voor communicatie, wetenschappelijk onderzoek, adviesverlening, ondersteuning, epidemiologisch onderzoek, gegevensverzameling, gezondheids- en welzijnsinformatiesysteem, ICT-projecten en algemene klantgerelateerde uitgaven. Het artikel bevat tevens middelen voor het sociaal akkoord en om de opbrengsten van de Nationale Loterij te verdelen.

Het budget voor Beleid Eerstelijnsgezondheidszorg bedraagt 43 miljoen euro. Met deze middelen worden de SEL's, de palliatieve netwerken en Federatie Palliatieve Zorg Vlaanderen gesubsidieerd. De toename in vergelijking met 2014 is te verklaren door extra budgetten als gevolg van de overdracht van enkele bevoegdheden na de zesde staatshervorming: de geïntegreerde diensten thuiszorg, de palliatieve samenwerkingsverbanden, de multidisciplinaire equipes, de organisaties van de eerstelijnszorg, de lokale multidisciplinaire netwerken, de huisartsenkringen en het Impulseo-fonds.

Het budget voor het Beleid over ziekenhuizen en geestelijke gezondheidszorg bedraagt 196 miljoen euro. Deze middelen worden aangewend voor de uitvoering van het Vlaams Intersectoraal Akkoord 2000-2005. Het gaat om DAC-overeenkomsten tussen het Vlaamse Gewest en vijftien initiatieven voor beschut wonen. Voorts gaat een deel van het budget op dit begrotingsartikel naar de uitvoering van de verplichtingen van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de geestelijke gezondheidszorg. Op dit artikel worden immers de subsidies aangerekend voor twintig cgg's, de koepelorganisaties Federatie van Diensten voor Geestelijke Gezondheidszorg en Zorgnet Vlaanderen, en de Vlaamse Vereniging Geestelijke Gezondheid. Tot slot worden de middelen op dit

begrotingsartikel aangewend voor de vier erkende centra voor menselijke erfelijkheid in Vlaanderen. Als gevolg van de staatshervorming stijgt ook dit budget. De overlegplatforms geestelijke gezondheidszorg en overleg in thuissituatie, de psychiatrische verzorgingstehuizen en de initiatieven beschut wonen worden immers toegevoegd.

Het artikel voor preventief gezondheidsbeleid bedraagt 67 miljoen euro. Met dit artikel worden initiatieven gesubsidieerd in het kader van het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid. Het gaat meer bepaald om de logo's, de partnerorganisaties, de organisaties met terreinwerking en de facultatieve subsidies. Er is ten slotte nog een budget voor vaccinaties.

Als gevolg van de zesde staatshervorming wordt Vlaanderen exclusief bevoegd voor preventieve gezondheidszorg. Voor preventief gezondheidsbeleid komt een bedrag over van het federale niveau. Dit bedrag wordt aangewend voor vaccinaties, screening van dikkedarmkanker, het Nationaal Voedings- en Gezondheidsplan, preventieacties van tandheelkundigen in scholen en rookstop-begeleiding. Ook de middelen vanuit de fondsen ter bestrijding van verslavingen komen over vanuit het RIZIV.

Het budget voor thuis- en ouderenzorgbeleid (exclusief de diensten van gezinszorg en aanvullende thuiszorg en diensten voor logistieke hulp) bedraagt 1,9 miljard euro. Met dit artikel wordt een aantal woonzorgvoorzieningen en verenigingen gesubsidieerd in het kader van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009, namelijk de diensten voor oppashulp, het maatschappelijk werk van de ziekenfondsen, de lokale en regionale dienstencentra, de diensten voor gastopvang, de dagverzorgingscentra, de centra voor kortverblijf en de verenigingen van gebruikers en mantelzorgers. Vanaf 1 januari 2015 is Vlaanderen volledig bevoegd voor de financiering van ouderenvoorzieningen in Vlaanderen: de woonzorgcentra, al dan niet met een erkenning als rvt, de centra voor kortverblijf en de dagverzorgingscentra. De belangrijkste kostendrijvers zijn de zorgzwaartestijging en capaciteitsuitbreiding. Bijgevolg neemt het krediet op dit artikel toe met 1,86 miljard euro.

Het budget voor ouderenzorgbeleid bedraagt 49 miljoen euro, en wordt besteed aan de animatiewerking, serviceflats en enkele andere kleinere uitgaven.

Het budget voor thuis- en ouderenzorgbeleid, diensten van gezinszorg en aanvullende thuiszorg en diensten voor logistieke hulp bedraagt 623 miljoen euro. Er zijn ten slotte enkele nieuwe artikels in het kader van de zesde staatshervorming. Er gaat 253 miljoen euro naar revalidatie, de geïsoleerde G- en Sp-diensten en enkele RIZIV-revalidatieovereenkomsten. Voor de maximumfactuur wordt 6,7 miljoen euro gereserveerd en 387 miljoen euro voor de tegemoetkoming hulp aan bejaarden.

5.5. Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden

VIPA is een afzonderlijk fonds binnen het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. De totale ontvangsten en uitgaven bedragen 294 miljoen euro. De dotatie voor de klassieke financiering wordt correct gezet in overeenstemming met de betaalbehoeften, wat resulteert in een daling met 10 miljoen euro. De dotatie voor de alternatieve financiering neemt toe met 17 miljoen euro op basis van de verwachte uit te betalen gebruikerstoelagen in 2015. Het gaat om de betalingsverplichtingen ten aanzien van voorzieningen met een bevel van aanvang op het einde van 2014. Het totaal aan verleende principiële akkoorden dat hiertegenover staat bedraagt ongeveer 2,6 miljard euro. Het vastleggingskrediet van de klassieke financiering wordt op nul gebracht.

5.6. Zorgfonds

Het Zorgfonds valt onder het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid. De totale ontvangsten en uitgaven bedragen 377 miljoen euro. De inkomsten uit beleggingen bedragen 35 miljoen euro. De extra ontvangst van 7,2 miljoen euro wordt hier ingeschreven door de opbrengsten uit aandelen als ESER-ontvangst op te nemen.

De inkomsten uit ledenbijdragen worden op 208 miljoen euro geraamd. Deze toename in vergelijking met 2014 wordt verklaard door de beslissing om de bijdrage aan de Vlaamse zorgverzekering te verhogen.

De geraamde dotatie voor het begrotingsjaar 2015 bedraagt 124 miljoen euro. Enerzijds is er sprake van een daling ten opzichte van 2014 als compensatie voor de verhoogde ledenbijdrage. Anderzijds is er een toename in vergelijking met 2014 vanwege het gestegen aantal tenlastenemingen. De tenlastenemingen worden in 2015 geraamd op 352 miljoen euro door een verwachte toename van de tenlastenemingen met mantel- en thuiszorg met 3,5 percent en een verwachte toename van het aantal bedden in de residentiële sector. De omvang van het reservefonds blijft ongewijzigd op 898 miljoen euro.

5.7. Kind en Gezin

De totale ontvangsten en uitgaven bedragen 796 miljoen euro. De financiële bijdrage van de gezinnen aan kinderopvang en adoptie bedraagt 162 miljoen euro. De toename in vergelijking met 2014 is het gevolg van een gewijzigde berekening van de financiële bijdrage van de gezinnen. De belangrijkste ontvangst is de dotatie aan Kind en Gezin. In de initiële begroting bedraagt ze 596 miljoen euro.

De uitgaven vallen uiteen in enkele grote rubrieken. Er zijn de overgedragen overschotten van het vorige boekjaar ter waarde van 54 miljoen euro. De personeelsuitgaven bedragen 63 miljoen euro. De werkings- en investeringsuitgaven bedragen 19 miljoen euro. De toelagen aan preventieve zorgverlening, kinderopvang en maatschappelijke positie van het kind bedragen respectievelijk 20, 570 en 62 miljoen euro.

5.8. Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap

De totale ontvangsten en uitgaven zijn begroot op 1,5 miljard euro. De voornaamste ontvangst is de werkingsdotatie van 1,4 miljard euro. De eigen ontvangsten zijn terugvorderingen op beleidskredieten.

Met die middelen worden niet alleen subsidies in het kader van de statutaire opdrachten van het VAPH uitgekeerd, maar ook de werkings- en personeelskosten gedragen. De personeelskredieten bedragen zo'n 20 miljoen euro. Voor werkingskredieten, investeringen en onroerende reserves wordt 9 miljoen euro gereserveerd. De beleidskredieten bedragen 1,4 miljard euro.

5.9. Openbare psychiatrische zorgcentra Geel en Rekem

Net als alle andere psychiatrische ziekenhuizen en verzorgingstehuizen ontvangen OPZ Geel en Rekem een federale ziekenhuisfinanciering. Op de Vlaamse begroting wordt een dotatie vrijgemaakt voor de financiering van de personeelskosten die voortvloeien uit door de Vlaamse overheid afgesloten sectorale akkoorden. De dotatie aan het OPZ Geel bedraagt 7 miljoen euro. De dotatie aan het OPZ Rekem bedraagt 7,5 miljoen euro.

II. Algemene bespreking

1. Uiteenzetting door mevrouw Katrien Schryvers

Besturen is weloverwogen keuzes maken, zeker in budgettaire moeilijke tijden, stelt mevrouw *Katrien Schryvers*. Een politiek commentator stelde enige tijd geleden dat politici nodig zijn en geen boekhouders. Dat betekent niet dat cijfers niet belangrijk zijn. Cijfers zijn echter alleen een vertaling van keuzes die gemaakt worden vanuit een bepaalde visie. Op dit ogenblik is het nodig om te besparen, om aldus een budgettaire evenwicht te realiseren dat de toekomst van de komende generaties veilig stelt. Er moeten moeilijke beslissingen worden genomen. Ook Welzijn ontkomt daar niet aan. Dat is logisch aangezien het beleidsdomein na de zesde staatshervorming 27 percent van de Vlaamse uitgaven vertegenwoordigt. CD&V is tevreden dat er in een periode van zware besparingen, waarbij de overheden zich terugplooiën op hun kerntaken, toch bijkomende middelen zijn gevonden voor het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. De Vlaamse Regering kiest ervoor om minder te besparen in de welzijnssector. Daarmee trekt ze de kaart van de mensen die zorg en ondersteuning nodig hebben.

De besparingen worden in eerste instantie gezocht bij de lonen en de werkingskosten van de eigen overheid. Aan de voorzieningen werd, in nauw overleg met de koepels en de actoren op het werkveld, de nodige flexibiliteit gegeven om de financiële doelstellingen te halen. Het is immers beter dat het denkproces over een efficiënte organisatie van onderuit op gang komt. Het resultaat is dat de generiek opgelegde besparing van 10 percent op de werkingsmiddelen werd omgezet in een besparing van 5 percent op de volledige subsidie-enveloppes.

Voor de kinderopvang en voor de Vlaamse zorgverzekering zal er ook een andere bijdrageregeling worden ingevoerd. De ouderbijdrage aan de kinderopvang blijft voor de echt kwetsbare groepen beperkt tot een absoluut minimum. Ook voor de zorgverzekering is er een sociaal tarief. De bijdrage voor de zorgverzekering is nog nooit aangepast sedert 2003.

Het totale budget voor het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin voor 2015 bedraagt meer dan 10 miljard euro. Welzijn krijgt volgend jaar een extra budget van 65 miljoen euro, ondanks de groei die dit beleidsdomein het voorbije decennium al kende. In de komende vijf jaar zal het budget toenemen met een half miljard euro. De 65 miljoen euro in de begroting voor 2015 is verdeeld over 40 miljoen euro voor personen met een beperking, 20 miljoen euro voor de kinderopvang, 1 miljoen euro voor de Huizen van het Kind, 3 miljoen euro voor bijzondere jeugdzorg en integrale jeugdhulp, en 1 miljoen euro voor algemeen welzijnswerk. Ook dat zal keuzes vergen. Haar fractie vraagt dat de commissie daarbij betrokken wordt.

Deze begroting bevat ook uitbreidingen binnen het constant beleid. In de ouderenzorg is er een toename met 1900 bedden in het vierde kwartaal van 2014 en met 1500 in 2015. In deze begroting is ook voor het eerst een weerslag van de zesde staatshervorming zichtbaar. Het welzijnsbudget stijgt, maar het gaat om de gezinsbijslag, de ouderenzorg, de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden, de revalidatieconventies, geïsoleerde geriatrie diensten, gespecialiseerde diensten voor behandeling en revalidatie en de psychiatrische verzorgingstehuizen.

De keuzes in de begroting zijn duidelijk. Ze zijn het gevolg van een beleidsvisie die gebaseerd is op vermaatschappelijking van zorg, zorg op maat en het toekennen van eigen beslissingsmogelijkheden aan de mensen die zorg nodig

hebben. In de vorige regeerperiode hebben verschillende nieuwe decreten hiervoor de fundamenteen gelegd, namelijk het decreet van 25 april 2014 houdende de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap en tot hervorming van de wijze van financiering van de zorg en de ondersteuning voor personen met een handicap, het decreet van 29 november 2013 houdende de organisatie van preventieve gezinsondersteuning, het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp en het decreet van 20 april 2012 houdende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters. Voor de uitvoering van deze decreten zijn middelen nodig. Deze begroting geeft daarvoor een belangrijke aanzet. In de komende jaren zullen de bedragen verder stijgen. Het extra geld is ook belangrijk voor het opvangen van de bijkomende welzijnsbevoegdheden die het gevolg zijn van de zesde staatshervorming.

Als men in de toekomst in staat wil blijven om een antwoord te bieden op de grootste zorgvragen, dan zal men echter voortdurend keuzes moeten blijven maken. Mevrouw Katrien Schryvers heeft wel eens de indruk dat besparen voor sommigen een doel op zich is geworden. CD&V ziet het realiseren van een zorgzaam Vlaanderen als een absolute prioriteit.

2. Uiteenzetting door de heer Bart Van Malderen

De heer *Bart Van Malderen* zegt dat zijn fractie een deel van de bekommernissen van mevrouw Schryvers deelt. Een begroting moet inderdaad meer zijn dan een opsomming van cijfers. Er moet een visie en een maatschappelijk project achter zitten. Hij kan echter niet akkoord gaan met haar conclusie en lofzang op deze Vlaamse Regering. Men moet keuzes maken, maar een keuze is niet per definitie een juiste keuze. Deze Vlaamse Regering kiest er bewust voor om ook te besparen op Welzijn en dat voor een bedrag van 247 miljoen euro. Het gaat niet alleen om apparaatskredieten en het niet-indexeren van subsidies aan voorzieningen. Er zijn ook maatregelen die de mensen wel hard raken. De ouderbijdrage voor de kinderopvang stijgt, net als de premie voor de zorgverzekering. Voor de laagste inkomens wordt de bijdrage voor de kinderopvang verdrievoudigd, maar die verhoging wordt niet doorgetrokken naar de hogere inkomens. De kinderbijslag wordt niet geïndexeerd. Ook op de programma's wordt er in mindere of meerdere mate bespaard. De keuzes die deze Vlaamse Regering maakt en de manier waarop dat gebeurt tonen aan dat deze Vlaamse Regering en elk van de partijen die er deel van uitmaken bijdragen aan een omgekeerde herverdeling. Dat is een van de strijdpunten van zijn fractie. Als zijn fractie ingaat op bepaalde concrete punten, dan is dat het algemene kader.

In zijn toelichting heeft minister Vandeuren een gedetailleerd overzicht gegeven van de zaken waaraan hij in de komende jaren geld wil besteden. Het is echter niet altijd duidelijk welke evolutie de diverse entiteiten en voorzieningen gekend hebben sinds het begin van de niet-indexering in 2010. Stilaan gaat het er niet meer om het vet van de soep te scheppen. Het gaat om besparingen tot op het bot. Het verdient ook aanbeveling om de exacte besparingspercentages per programma te kennen. Daaruit zou men de politieke accenten van de meerderheid kunnen afleiden.

Bij een bedrag wordt in de toelichting per programma vaak vermeld dat het gaat om het bedrag na verrekening van de index. Betekent dat ook dat men bij de begrotingsopmaak voor 2015 is uitgegaan van een indexering, ondanks de beslissing van de Federale Regering om een indexsprong uit te voeren? Deze beslissing heeft belangrijke repercussies voor de welzijnssector, vermits de lonen er een belangrijke kostenfactor zijn.

Deze begroting mist een aantal kansen die belangrijk zijn op de lange termijn. In de vorige regeerperiode werd een aantal kaderdecreten goedgekeurd die

uitvoering verdienen. Dat betekent dat er op dit ogenblik richtingen worden gekozen of niet gekozen. Zo zal de Vlaamse sociale bescherming worden uitgebouwd op basis van de Vlaamse zorgverzekering. Door de beslissingen van de Vlaamse Regering zijn de fundamenteën van de Vlaamse sociale bescherming echter niet meer wat ze zouden moeten zijn. De minister heeft in zijn toelichting gezegd dat het binnen een verzekeringsprincipe billijk is om de eigen bijdrage te verhogen. Deze verhoging is echter geen natuurwet, maar een politieke keuze om iedereen twee keer te laten bijdragen. Diegenen die het echt moeilijk hebben in de samenleving zullen twee en een halve keer moeten betalen. Zelfs binnen een verzekeringsprincipe had men andere systemen kunnen bedenken. Men had de bijdrage bijvoorbeeld meer inkomensgebonden kunnen maken. Thans wordt er meer bijgedragen vanuit algemene middelen die inkomensgebonden zijn. Dat principe wil men verlaten. Deze Vlaamse Regering organiseert een omgekeerde herverdeling en dat zal gevolgen hebben op de lange termijn.

De brede en gedetailleerde toelichting van de minister heeft het mogelijk gemaakt om een aantal zaken na te kijken. De toelichting per programma vermeldt echter niet alles. Vaak zijn er interne verrekeringen. Door de zesde staatshervorming is het soms moeilijk om vergelijkingen te maken. De toelichting zegt bijvoorbeeld dat de gezinszorg slechts 2 miljoen euro moet besparen door taakuitzuivering. Uit andere documenten blijkt echter dat er ook ingeteerd wordt op uren. Over de Vlaamse zorgverzekering zegde de minister dat er voor de niet-residentiële zorg een stijging nodig is van 3,5 procent. Tegelijkertijd worden er echter besparingen ingeschreven voor de thuiszorg. Die interne verschuivingen zouden beter geduid moeten worden.

De Vlaamse Regering heeft er ook voor gekozen om een aantal dingen niet te doen. Er is bijvoorbeeld geen enkel perspectief op het realiseren van een Vlaamse maximumfactuur, die een stijging van het armoederisico bij zorgbehoevende gepensioneerden zou kunnen tegengaan.

3. Uiteenzetting door de heer Peter Persyn

De heer *Peter Persyn* benadrukt dat N-VA veel belang hecht aan het principe van zorg op maat. Daarom is de geleidelijke ontwikkeling van meer vraaggestuurde zorg binnen het bestaande zorgkader heel belangrijk. Hij hecht veel belang aan het principe *primum non nocere*. Dat betekent dat men er in de eerste plaats moet voor zorgen dat er geen schade wordt berokkend. Op dat vlak is de oefening van de minister heel evenwichtig. De fundamentele keuzes van de voorbije regeerperiode moeten vorm krijgen. Er mag geen dubbel mattheuseffect zijn. Wie het echt nodig heeft, moet aan zijn trekken komen. Wie het niet echt nodig heeft, mag geen onnodig beroep doen op de middelen. Dat is de laatste decennia vaak niet het geval geweest.

4. Uiteenzetting door mevrouw Freya Saeys

Mevrouw *Freya Saeys* stelt vast dat de Vlaamse begroting voor 2015 in evenwicht zal zijn. Dat veronderstelt belangrijke besparingen in alle sectoren, ook in Welzijn. Gezien de enorme uitdagingen wordt er in deze regeerperiode toch 500 miljoen euro geïnvesteerd in deze sector, waarvan 65 miljoen euro in 2015. Open Vld is tevreden dat er 40 miljoen euro extra wordt geïnvesteerd voor personen met een handicap. Voor de infrastructuurwerken zullen er in 2015 geen investeringsmiddelen zijn, maar de vroegere engagementen zullen worden nagekomen. Door de Europese benadering van de investeringsuitgaven wordt het mogelijk om nieuwe middelen te zoeken voor infrastructuur. Door de beleidsopties in Welzijn, zoals de vermaatschappelijking van de zorg en het maximaal handhaven van mensen in hun thuismilieu, zal de Vlaamse overheid haar beleid echter moeten bijsturen op infrastructureel vlak.

De niet-indexatie en de besparing op de werkingsmiddelen komen hard aan binnen de welzijnssector. Ook in de vorige regeerperiode hebben voorzieningen al moeten inboeten op de niet-loongerelateerde subsidies. De residentiële voorzieningen lijken de inspanningen nog zwaarder te voelen. Men begrijpt wel dat er moet worden bespaard in budgettaire moeilijke tijden, maar men vraagt dat daar iets tegenover zou staan, namelijk dat er in 2015 een aanvang zou worden gemaakt met het uitwerken van een regelluw kader voor de welzijnssector. Zo zou de sector de besparingen beter kunnen managen binnen de eigen werking. De Vlaamse overheid moet deze vraag ernstig nemen.

Inzake de kinderopvang blijft het ondernemerschap een belangrijke bezorgdheid van Open Vld. Het decreet van 20 april 2012 houdende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters leidt tot bezorgdheid over de leefbaarheid van de zelfstandige initiatieven. Heel wat kinderdagverblijven sluiten de deuren en heel wat onthaalouders stoppen, al komt dat laatste minder in de publieke aandacht. Open Vld beseft dat niet alle middelen voor de gelijkschakeling van de vergoeding van de zelfstandige initiatiefnemers meteen op tafel kunnen worden gelegd. Dit jaar wordt er al een extra inspanning van twintig miljoen euro geleverd voor de kinderopvang. De spreekster hoopt dat deze middelen in belangrijke mate zullen worden gebruikt voor de gelijkschakeling. Op korte termijn moet er een initiatief worden genomen om het ondernemen in de kinderopvang blijvend mogelijk te maken. De zelfstandige initiatieven hebben gezorgd voor een aantal bijkomende plaatsen. Gezien de stijgende vraag is ondersteuning van deze sector heel belangrijk. Daarbij denkt ze aan het toestaan van een combinatie van inkomensgerelateerde en niet-inkomensgerelateerde plaatsen binnen eenzelfde voorziening.

Op dit ogenblik zijn er heel wat potentiële initiatiefnemers die zelfs niet meer starten door de hoge infrastructurele en administratieve lasten. Daar zou men iets moeten aan doen. Deze maatregelen hoeven niet noodzakelijk extra geld te kosten. Haar fractie zal de evaluatie van het decreet van 20 april 2012 houdende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters met interesse volgen, zeker waar het gaat om de impact op wat vroeger de zelfstandige kinderopvang was, zowel voor de voorzieningen die werkten zonder subsidie als voor de voorzieningen die inkomensgerelateerd werkten. Belangrijke elementen daarbij zijn het aantal respijtdagen en de flexibele kinderopvang. Ten slotte moet men ook de betaalbaarheid van de kinderopvang blijven monitoren. Het decreet en de besparingen in de kinderopvang zullen ongetwijfeld een impact hebben op de prijs van de kinderopvang voor de ouders.

Het decreet van 25 april 2014 houdende de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap en tot hervorming van de wijze van financiering van de zorg en de ondersteuning voor personen met een handicap dat in deze regeerperiode zal worden uitgevoerd, vormt een gigantische omwenteling. Het biedt veel mogelijkheden voor ondernemerschap in de zorg voor personen met een handicap. De gebruikers die een basisondersteuningsbudget genieten, krijgen een totale keuzevrijheid. Wie een persoonsvolgende financiering geniet, kan kiezen tussen cash en voucher. Haar fractie zal toezien op de uitvoeringsbesluiten, zodat de vrije keuze maximaal gevrijwaard wordt, niet alleen bij de toekenning, maar ook in het proces waarbij de prioritair te behandelen dossiers worden bepaald. Het basisondersteuningsbudget en de persoonsvolgende financiering zullen op 1 januari 2015 nog niet van start kunnen gaan. De tijd is te kort om een dergelijke ommezwaai in de feiten en in de geesten te realiseren. Voor het beleid voor personen met een handicap is er in deze regeerperiode meer dan 300 miljoen euro extra uitgetrokken. Ze hoopt dat men daarmee iets zal kunnen doen aan de wachtlijsten. Een deel van de middelen van 2015 zal aangewend worden voor de rechtstreeks toegankelijke hulp. De impact van het basisondersteuningsbudget en van de rechtstreeks toegankelijke hulp op

personen met een handicap moet goed opgevolgd worden. Daarbij gaat het vooral om de impact ervan op het welzijn van de betrokkenen, hun participatie aan de maatschappij, de draagkracht van hun mantelzorgers en de mate waarin ze erin slagen om een beroep te doen op de reguliere diensten.

Voor het eerst worden in de Vlaamse begroting middelen ingeschreven in het kader van de nieuwe Vlaamse bevoegdheden die het gevolg zijn van de zesde staatshervorming. Het gaat om preventieve gezondheidszorg, eerstelijnsgezondheidszorg, geestelijke gezondheidszorg, ouderenzorg, revalidatiecentra, gezinsbijslag, justitiehuisen en juridische eerstelijnsbijstand. Eerst moeten deze bevoegdheden geconsolideerd worden, zowel op het vlak van werking als op budgettair vlak. Zal dat op korte termijn gevolgen hebben voor het voortbestaan van een aantal projecten die in die opdracht vervat zitten? In 2015 moet ook het denkproces op gang komen over de integratie van deze bevoegdheden. Daarbij zou men aandacht moeten hebben voor de mogelijkheden inzake administratieve vereenvoudiging, de afstemming met de Vlaamse bevoegdheden, de rationalisatie van structuren en een reglementering die focust op de output, op de kwaliteit van de dienst- en hulpverlening. Het is de bedoeling dat een slanke administratie de uitvoering van dit beleid op zich kan nemen.

5. Antwoord van minister Jo Vandeurzen

Minister *Jo Vandeurzen* voegt de verdeling van de lineaire maatregelen over de verschillende gesubsidieerde organisaties als bijlage toe aan het verslag. Alle sectoren konden alternatieven formuleren voor de algemene benadering. Hij heeft een aantal maatregelen geconcretiseerd in zijn toelichting. Het is niet evident om de begroting te bespreken los van de beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2014-2019 (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 125/1).

Het aantal tenlastenemingen vormt de basis voor de groeiraming van de uitgaven in de Vlaamse zorgverzekering. Hij is bereid om bij de bespreking per programma concretere cijfers te bezorgen. Op de middelen voor de gezinszorg wordt niet ingeteerd, buiten de niet-indexatie van de werkingsmiddelen. De gezinszorg heeft wel gesuggereerd om middelen te verschuiven tussen de erkende gezinszorg en de aanvullende thuiszorg. Ze zijn er namelijk van overtuigd dat taakzuivering een vermindering van de ingezette capaciteit kan voorkomen.

De indexsprong is een federaal initiatief, en is niet verrekend in de Vlaamse begroting. De mogelijke gevolgen zullen onderzocht worden naar aanleiding van de begrotingscontrole. Afhankelijk van technische elementen zullen de federale maatregelen al dan niet automatische effecten hebben. De niet-indexatie van de kinderbeijlagen, die in lijn is met de federale optie, krijgt een decretale basis in het ontwerp van programmadecreet (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 132/1), na consultatie van de raad van bestuur van Famifed. De niet-indexatie is niet recurrent.

Bepaalde sectoren hebben de niet-indexatie van de werkingsmiddelen al enkele keren moeten ondergaan. Hij beseft dat die inspanningen beginnen te wegen. Er werden afspraken gemaakt om dat wat te milderen door het faciliteren van regelluwte. Bovendien hebben bepaalde projecten onderzocht of er efficiëntiewinsten mogelijk zijn door een gezamenlijke aankoopstrategie en een gezamenlijk beleid van de logistieke diensten. In de bijzondere jeugdzorg en in de gehandicaptensector worden er al belangrijke stappen gezet met de komst van de multifunctionele centra en met het flexibel aanbod meerderjarigen voor voorzieningen voor volwassen personen met een handicap. Dat moet veralgemeend en verduurzaamd worden.

Voor de kinderopvang is er nog niet beslist hoe het bedrag van 20 miljoen euro zal geïnvesteerd worden. Ook de tariefstructuur is nog in voorbereiding. Er zal een totaalbenadering uitgewerkt worden waarvan de flexibele opvang deel uitmaakt. Kind en Gezin onderzoekt welke regels er vereenvoudigd kunnen worden.

Men zou er kunnen van uitgaan dat heel de Vlaamse kinderopvang substantieel gefinancierd moet worden met publieke middelen, maar daarvoor zijn honderden miljoenen euro nodig. Het Vlaamse uitgangspunt is evenwel een systeem met verschillende trappen. Op trap 1 krijgt het ondernemerschap meer kansen en dat kan leiden tot bijkomende capaciteit. De capaciteit op trap 2 en trap 3 kan ook ingezet worden voor bepaalde doelgroepen. Het is belangrijk om de verschillende niveaus van het stelsel de juiste stimulansen te geven. Ondernemen impliceert altijd dat men zich moet inbedden in de geldende regelgeving: het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen, de sociale wetgeving, de fiscale wetgeving en de vennootschapsbelastingen. Vanaf 2009 is duidelijk dat er nog een hele weg af te leggen is om de sector een stabiele en duurzame kans te geven om te ondernemen. Een belangrijk aandachtspunt betreft de arbeidsvoorwaarden. De overheid heeft vastgesteld dat de niet-erkende en niet-gesubsidieerde sector toegetreden was tot het paritair comité voor de gesubsidieerde kinderopvang zonder dat de overheid daar weet van had, met alle gevolgen van dien voor de cao. De niet-erkende en niet-gesubsidieerde sector werd vroeger ook de zelfstandige sector genoemd. Dit begrip bestaat echter niet meer binnen het nieuwe regelgevende kader. De initiatiefnemers zijn zowel natuurlijke personen als vennootschappen, vzw's of bvba's. Voor deze groep is er nog een belangrijke weg af te leggen. Voor de personeelsleden moet er een cao worden uitgewerkt. Daarover werd vroeger al onderhandeld met de sector. De toestand werd gestabiliseerd. Als men een level playing field wil, dan moeten de arbeidsvoorwaarden ook dezelfde zijn. Dat heeft belangrijke budgettaire gevolgen.

Het principe van zorg op maat is de tweede strategische doelstelling in de beleidsnota. De minister probeert de huidige toestand te illustreren aan de hand van een voorbeeld. De residentiële ouderenzorg is door de zesde staatshervorming een Vlaamse bevoegdheid geworden. Het RIZIV zal nog enige tijd optreden voor Vlaanderen. Daarbij zal het de factuur voor de financiering van de woonzorgcentra met rob- en rvt-forfaits naar Vlaanderen doorschuiven. Een rob-forfait bevat de verpleegkundige activiteit, maar niet de kinesitherapie, die wel vervat zit in een rvt-forfait. In een ambulante situatie gaat het om twee RIZIV-gefinancierde activiteiten. Binnen het oudste stelsel worden de woonzorgcentra gefinancierd op een vraaggestuurde manier. De zorg die verleend is in het woonzorgcentrum wordt terugbetaald omdat de bewoner verzekerd is in het RIZIV. De uitbater van het woonzorgcentrum factureert de zorgkosten van de bewoner aan zijn ziekenfonds. Daarbij wordt zelfs rekening gehouden met een vorm van zorgzwaarte. In de backoffice van het RIZIV wordt dat verwerkt tot een budget. Dat is niet de ultieme vorm van zorg op maat. Bij een integratie in de Vlaamse financiering moet men echter wel weten hoe het systeem technisch in elkaar zit. Thans is dat verbonden aan de verzekeringsstatus. Vlaanderen zou kunnen overgaan naar een instellingenfinanciering. De Vlaamse Regering geeft echter de voorkeur aan een financiering die gekoppeld blijft aan de zorgvrager en aan zelfbeschikking. Dat is een debat dat zeer zorgvuldig moet voorbereid worden. Iemand los van de context een rugzak geven, is een vorm van vraaggestuurd werken.

Kiezen voor thuiszorg, betekent dat het RIZIV een rol speelt in de financiering. Dezelfde prestaties uitvoeren in een woonzorgcentrum, wordt de financiële verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid. De grootste operatie van vraaggestuurde financiering zal plaatsvinden in de sector van de personen met

een handicap. Dat moet sporen met de ontwikkeling in de Vlaamse sociale bescherming.

De kritiek op de verhoogde premie voor de Vlaamse zorgverzekering is bekend. Belangrijker is dat alles wat te maken heeft met de ondersteuning van mensen met een langdurige ondersteuningsnood door handicap, chronische ziekte of ouderdom, geïntegreerd wordt in een enkel verzekeringssysteem. Dat is een heel fundamentele keuze. Dat moet nog ten gronde ontwikkeld worden. Daarom kan men daar in de begroting 2015 nog niet veel sporen van terugvinden. Dat zal aan bod komen bij de bespreking van de beleidsnota.

De zesde staatshervorming heeft ook gevolgen voor een aantal projecten, onder meer van het RIZIV. Het is de bedoeling om deze projecten zoveel mogelijk te continueren binnen de begroting 2015. Dat heeft veel moeite gekost. In de loop van 2015 zullen ze echter geëvalueerd worden. Hij hoopt in het Vlaams Parlement een bondgenoot te vinden bij deze evaluatie. Sommige projecten zullen immers niet verlengd worden en dat zal tot kritiek leiden. In de twee laatste regeerperiodes werd er schoon schip gemaakt met de projectenmanie in de politiek. Het is altijd gemakkelijker om een project op te starten dan om iets duurzaam uit te werken. Nu is er opnieuw een dergelijke operatie nodig. Daarbij zal men wellicht ook rekening moeten houden met het ontwikkelen van een nieuwe gezondheidsconferentie over middelengebruik en drughulpverlening, want veel projecten zitten in die sfeer.

Inzake het VIPA is er het probleem van de consolidatie voor Europa. In 2015 wil de minister nagaan of er toch eenmalig ruimte kan worden gevonden om een aantal dossiers op te nemen. Alle stelsels van alternatieve financiering moeten teruggebracht worden in het klassieke systeem, wat tijd zal vergen. Elk woord in de beleidsnota is in dat verband van belang. Intussen blijft de bestaande regelgeving van kracht, waarbij men kan kiezen voor een prefinancieringssysteem of voor een waarborgsysteem. Vanaf 2016 is er in de meerjarenplanning zeker budget voor een echt investeringsbeleid.

6. Repliek van de leden

De heer *Bart Van Malderen* begrijpt dat de minister bereid is de percentages per programma door te geven. Hij zou echter ook willen weten wat men vandaag zou betalen indien men in 2010 niet al beslist had om te besparen en om niet te indexeren. De middelen voor de zesde staatshervorming zijn niet geoormerkt. De Vlaamse Regering kan de interne verdeling maken. Het zou goed zijn mocht men de bestaande en de begrote uitgaven met elkaar kunnen vergelijken.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat de koepels die hypothetische berekening wel zullen maken als ze dat willen. De hypothetische berekening gaat echter uit van de verkeerde veronderstelling dat alles voor de eeuwigheid is. Dat zou betekenen dat de overheid nooit beleid kan voeren. De financiële toestand van de sectoren werd geanalyseerd. De maatregelen zijn door overleg gemoduleerd. Hij denkt dat het een haalbare kaart is.

Bij de opmaak van de begroting werden er voor alle uitgaven die verband houden met de nieuwe bevoegdheden ramingen gemaakt van de noden. Voor de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden is het prijs- en volume-effect berekend. Voor de woonzorgcentra werd rekening gehouden met het mogelijke aantal nieuwe rob-statuten. De woonzorgcentra vallen onder de besparingsmaatregelen op de werkingsmiddelen, maar dat is heel beperkt. Voor het overige is men voor de uitgaven uitgegaan van constant beleid. Er zijn inderdaad geen geoormerkte ontvangsten meer, wat een goede zaak is.

Mevrouw *Katrien Schryvers* is verbaasd over de vraag van de heer Van Malderen. Iedereen kan berekenen wat de uitgaven zouden zijn geweest als er in 2010 geen besparing was geweest. Men kan echter ook vragen hoe de situatie zou zijn zonder het uitbreidingsbeleid. Het verbaast haar vooral dat de heer Van Malderen die vraag de voorbije vijf jaar niet heeft gesteld.

De heer *Bart Van Malderen* repliceert dat zijn fractie bij de bespreking van de begroting steeds haar bekommernis heeft getoond dat de voorzieningen en de instellingen verder moeten kunnen functioneren. Hij deelt de bekommernis van Open Vld. Op een constante capaciteit kan men niet blijven interen. Voor bepaalde sectoren rijst de vraag of de dienstverlening wel gegarandeerd kan blijven. Die vraag zou mevrouw Schryvers dus niet mogen verbazen.

Mevrouw *Katrien Schryvers* antwoordt dat ze vooral verbaasd is over de manier waarop de vraag gesteld is. Haar fractie wil ook dat voorzieningen op een goede manier kunnen werken. De vraag hoe bespaard kan worden en of efficiëntiewinsten mogelijk zijn, is van een andere aard dan de wat-als-vraag van de heer Van Malderen.

De heer *Bart Van Malderen* antwoordt dat wie de leefbaarheid van de voorzieningen belangrijk vindt op lange termijn moet plannen. Daarom is het belangrijk te weten welke impact de niet-indexering van de voorbije jaren heeft.

Minister *Jo Vandeurzen* erkent dat deze maatregel op weinig enthousiasme kan rekenen onder voorzieningen en diensten. Het is daarom des te belangrijker oog te hebben voor de bredere context. Voorzieningen en diensten staan in alle sectoren voor belangrijke strategische keuzes. Ze moeten beslissen hoe ze zich zullen organiseren volgens het vraaggestuurde financieringssysteem. Ze moeten goed nadenken hoe ze zich moeten organiseren om op middellange termijn hun missie waar te maken.

Daarnaast probeert de Vlaamse overheid efficiëntiewinst te faciliteren. Kleinschaligheid in de dienstverlening, betekent niet dat zaken als catering, ICT of personeelsbeleid eveneens kleinschalig georganiseerd moeten worden. De wijze waarop de backoffice wordt georganiseerd, leidt tot efficiëntiewinst. De Vlaamse overheid heeft jaren geleden al duidelijk geïnformeerd welke richting ze uit wil met haar ICT-beleid, met digitalisering en met gegevensdeling. Voorzieningen hebben zo al geruime tijd geleden de kans gekregen in te schatten wat de gevolgen daarvan zijn voor hun ICT-investeringen. Een aanbesteding per sector levert efficiëntiewinst op. De Vlaamse overheid moet er alles aan doen opdat de voorzieningen gebruik zouden maken van deze opportuniteiten. Hun corebusiness is immers hulp- en zorgverlening, en niet administratie of catering.

III. Bespreking per programma

1. Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

1.1. Ontvangstenartikelen

GBO-9GADAZZ-OW – ontvangsten werking en toelagen

Mevrouw *Lies Jans* vraagt nadere duiding bij het samenwerkingsprotocol tussen de Duitstalige en de Vlaamse Gemeenschap over de inspectie van twee ziekenhuizen.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat het om een eenmalige afspraak gaat op vraag van de Duitstalige Gemeenschap. Dergelijk samenwerkingsverband kan

goodwill creëren, en mogelijks deuren open voor andere initiatieven zoals de Vlaamse kwaliteitsindicatoren voor de ziekenhuizen. Met dit budget zijn niet alle kosten gedekt. De kosten zijn immers niet tot in alle details berekend. Na afloop volgt een evaluatie.

1.2. Uitgavenartikelen

GBO-1GAD2ZZ-LO – lonen

De heer *Lorin Parys* leest dat 575 vte worden overgeheveld van de FOD Justitie naar het Departement WVG. Hij wil vernemen of dat aantal overeenstemt met het aantal vte dat thans binnen de justitiehuisen en het Nationaal Centrum voor Elektronisch Toezicht voor Vlaanderen werkt. Is er voorts rekening gehouden met bijkomende ondersteuning? Naar verluidt is een aantal maatschappelijke assistenten afgevoerd doordat de justitiehuisen geen maatschappelijk onderzoek meer uitvoeren.

Mevrouw *Lies Jans* merkt op dat dit begrotingsartikel door de zesde staatshervorming een enorme toename kent. Ze wil vernemen hoe de personeelstoename die daartegenover staat in de praktijk zal verlopen. Hoe wordt dat organisatorisch voorbereid? Zijn de nieuwe medewerkers onmiddellijk inzetbaar?

Ook mevrouw *Martine Taelman* vraagt hoe deze personeelsuitbreiding in de praktijk zal verlopen. Voorts is het haar onduidelijk welke gevolgen de generieke besparing op personeelsuitgaven zal hebben voor deze nieuwe groep.

De vakbonden zijn bezorgd over de overheveling van het personeel. Naar verluidt vond daarover eind oktober 2014 overleg plaats tussen vakbonden en Vlaamse overheid. Ze wil weten hoe het overleg is verlopen.

Omdat bij het overhevelen van de federale middelen rekening is gehouden met het bevolkingsaantal, zou Vlaanderen meer middelen ontvangen dan de federale overheid besteedde aan de justitiehuisen in Vlaanderen.

Mevrouw *Katrien Schryvers* vraagt hoe het totale personeelseffectief zal evolueren na de overheveling.

Volgens de spreekster vond op 30 oktober 2014 overleg plaats tussen de bezorgde vakbonden en mevrouw Homans, Vlaams minister van Bestuurszaken. Weet minister Vandeuren welk resultaat dat overleg heeft opgeleverd?

Mevrouw *Vera Jans* leest dat een aantal taken van het VAPH die verband houden met het personeelsbeheer worden overgenomen door het Departement WVG. Daartoe worden drie personeelsleden van het VAPH overgeheveld naar het Departement WVG. De spreekster vraagt nadere duiding.

De heer *Bart Van Malderen* verwijst naar de onrust onder het personeel die de overheveling van de justitiehuisen wekt. Het federale niveau heeft het sociale overleg stopgezet in de aanloop naar de overheveling. Er is inmiddels overleg gepleegd tussen de Vlaamse overheid en de vakbonden. Hoe zal de Vlaamse overheid omgaan met de tekorten die aan de basis van de onrust liggen? Aangezien het vrijgemaakte budget bestemd is om de zaken te continueren, rijst de vraag wat de Vlaamse overheid het overgehevelde personeel kan aanbieden.

Minister *Jo Vandeuren* antwoordt dat in 2015 voor alle nieuwe bevoegdheden in de eerste plaats gestreefd wordt naar consolidatie en continuïteit. Dergelijke overheveling naadloos laten verlopen is een niet te onderschatten opdracht.

Terwijl de administratie dat uitvoert, dient ze tegelijk te besparen en alle andere budgettaire doelstellingen van de Vlaamse overheid na te streven.

In de loop van 2014 zijn er op ambtelijk niveau per sector protocollen afgesloten, die de Vlaamse Regering heeft geavaleerd. Elk protocol is anders omdat bijvoorbeeld de timing vaak verschilt. Voor de justitiehuisen is 1 januari 2015 belangrijk want dan worden zowel personeel als gebouwen overgeheveld. De justitiehuisen worden een afdeling van het Departement WVG. Een voorhoede van het federale personeel is al in 2014 overgeheveld naar de Vlaamse overheid om mee de nodige voorbereidingen te treffen. De eerlijkheid gebiedt dat het exacte effect van deze overheveling op de Vlaamse begroting op dit ogenblik nog niet duidelijk is. De reële impact van de op federaal niveau afgesproken verdeelsleutels zal pas na verloop van tijd duidelijk worden.

Het begrote budget is bestemd voor personeelsuitgaven in de justitiehuisen. Het laat de mogelijkheid open om nieuwe mensen in dienst te nemen. Er zal geprobeerd worden de gevolgen van de federale aanwervingsstop weg te werken voor zover dat past binnen de gebruikelijke vervangingen. Dat stemt niet noodzakelijk overeen met de totale invulling van het personeelskader. Het budget voor personeelsuitgaven zal maximaal worden ingevuld.

Het elektronische toezicht wordt samen met de Franse en de Duitstalige Gemeenschap uitgeoefend. Er dient een samenwerkingsakkoord te worden afgesloten. De Vlaamse Regering wint thans advies in over een voorontwerp van decreet ter bekrachtiging daarvan. Het budget houdt rekening met een beperkte stijging van het aantal enkelbanden. Het is niet mogelijk om een opsplitsing te maken per gemeenschap. De toekomst van het project met spraakherkenning zal in overleg met de andere gemeenschappen bepaald worden.

Mevrouw Homans, Vlaams minister bevoegd voor Bestuurszaken, dient zich samen met de vakbonden te buigen over de inschaling van het over te hevelen personeel. Gezien de overheveling op 1 januari 2015 plaats zal vinden, is er sprake van enige urgentie.

Algemeen gesteld verloopt het overleg met de federale overheid goed. De uitdagingen waarvoor men zich geplaagd ziet zijn cultuurverschillen tussen beide niveaus, inschalingsproblemen, andere werkmethodes enzovoort. Eenmaal alles is overgeheveld, zal worden nagegaan of de personeelsverdeling overeenstemt met de workload en welke efficiëntiewinst haalbaar is. De overheveling van de kinderbeijslag met Famifed en de kinderbeijslagkassen wordt een nog grotere operatie.

Als gevolg van de reorganisatie van het beleidsdomein worden drie personeelsleden van het VAPH naar het Departement WVG verschoven. Aanvankelijk waren er naast het Departement WVG slechts twee extern verzelfstandigde agentschappen, namelijk Kind en Gezin en het VAPH, die beide autonoom opereerden. Sedert 2004 worden ze geleidelijk opgenomen in de Vlaamse administratie. Alle managementondersteunende functies worden voortaan in het Departement WVG geconcentreerd. Dergelijke efficiëntiewinst moet de overheadkosten drukken.

Mevrouw *Karine Moykens*, secretaris-generaal van het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, vult aan dat sedert de zomer van 2014 op geregelde basis een projectgroep samenkomt, die bestaat uit medewerkers van het Departement WVG en van de justitiehuisen, gespecialiseerd in ICT, personeelsaangelegenheden, huisvesting en communicatie. De projectgroep pakt elk probleem dat zich aandient, stelselmatig aan. Zo moeten alle nieuwe medewerkers vanaf 1 januari 2015 toegang hebben tot het netwerk van de Vlaamse

overheid. Daarnaast kan de Vlaamse administratie niet zomaar de huidige ICT van de justitiehuisen overnemen. De linken met de FOD Justitie moeten blijven.

Om de bezorgdheid van het personeel in het juiste kader te kunnen plaatsen, vonden reeds enkele overlegvergaderingen plaats met de afdeling Personeel van het Departement WVG. In elke provincie heeft mevrouw Karine Moykens een toelichting gegeven over beleid, organisatie, inschaling, verloning enzovoort.

Er dient een onderscheid te worden gemaakt tussen de medewerkers in de justitiehuisen en het hoofdbestuur. Die laatste groep van medewerkers verhuist op 1 januari 2015 van de Leuvenseweg naar het Ellipsgebouw. Met elk van deze medewerkers zal de secretaris-generaal persoonlijk contact hebben om samen op zoek te gaan naar een evenwicht tussen hun loopbaanplanning en de organisatiebehoeften. Dezelfde oefening gebeurt met de medewerkers van Zorginspectie, die ook overgeheveld zullen worden naar het Departement WVG. Het gevolg van de verhuizing is wel dat het Ellipsgebouw overvol is. Een complete herschikking zal nodig zijn.

De heer *Lorin Parys* vraagt hoeveel vte het volledige personeelskader telt, tot op welke hoogte het is ingevuld en wat het budget mogelijk maakt. Hij herhaalt zijn vraag naar de verdeelsleutel.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat het budget voor 2015 aangeeft tot op welk niveau het personeelskader kan worden ingevuld. Het komt het Departement WVG toe na te gaan hoe het budget gebruikt kan worden.

GBO-1GAD2ZZ-WT – werking en toelagen

De heer *Lorin Parys* leest dat voor de werkingskosten van het overgehevelde personeel van de FOD Justitie 3.500.000 euro wordt begroot. Voor hun huisvesting wordt 2.782.000 euro vrijgemaakt. Zijn vraag is hoe beide bedragen zich verhouden tot het huidige federale budget. Hij wil vernemen welk percentage van het huidige federale budget aan Vlaanderen wordt toegekend.

Mevrouw *Martine Taelman* vraagt of de vermelde middelen overgehevelde middelen zijn.

Mevrouw *Katrien Schryvers* vraagt wat er zal gebeuren met de gebouwen waarin de medewerkers van de justitiehuisen werken. Worden de gebouwen ook overgedragen? Is er budget om de huurovereenkomsten over te nemen?

Mevrouw *Karine Moykens* antwoordt dat de gebouwen die in eigendom zijn en de huurcontracten inmiddels zijn overgedragen. Daartoe wordt samengewerkt met het Agentschap Facilitair Bedrijf. De middelen die hiervoor zijn overgeheveld staan thans op de begroting van het Departement WVG. In de loop van 2015 worden ze overgeheveld naar het Agentschap Facilitair Bedrijf.

Er zijn enkele dossiers die voor problemen zorgen, zoals bijvoorbeeld Tongeren. Er wordt gezocht hoe de huisvesting, eventueel samen met het Agentschap Jongerenwelzijn, geoptimaliseerd kan worden. De behoeften van het Agentschap Jongerenwelzijn zijn immers gelijklopend. Ook voor het Justitiehuis Brussel is een snelle oplossing nodig.

GBO-1GBD2ZZ-PR – provisies

De heer *Björn Anseeuw* leest dat de provisies voor de uitvoering van specifieke projecten op nul worden teruggebracht in 2015 omdat de middelen structureel

worden verspreid over de begroting. Hij wil vernemen om welke projecten het gaat.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat het gaat om middelen voor Flanders' Care, projecten Wonen-Welzijn en voor leeftijdsonafhankelijk hulpmiddelenbeleid.

GBO-1GCD2AA-WT – werking en toelagen – beleidsontwikkeling en -ondersteuning

Mevrouw *Lies Jans* vraagt of 600.000 euro volstaat om Flanders' Care, waarvan ze het belang benadrukt, voort te zetten. Hoe ziet de toekomst van dit project eruit?

Ook mevrouw *Katrien Schryvers* wil weten hoe de middelen voor Flanders' Care precies zullen worden gebruikt. Is dat budget enkel bestemd voor lopende projecten? Worden er nieuwe projecten in het vooruitzicht gesteld? Zullen de lopende projecten geëvalueerd worden?

Mevrouw *Freya Saeys* vraagt welke de prioriteiten zijn van het recent opgerichte Kwaliteitscentrum voor Diagnostiek.

Mevrouw *Vera Jans* vraagt naar de stand van zaken van het recent opgerichte Kwaliteitscentrum voor Diagnostiek.

Mevrouw *Griet Coppé* vraagt nadere duiding bij de subsidie voor de Vlaamse Ouderenraad.

De heer *Bart Van Malderen* merkt op dat terecht veel verwacht wordt van Flanders' Care. Is er een evaluatie gepland? Zijn er plannen om een en ander bij te sturen op middellange termijn?

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat het budget van Flanders' Care niet beperkt is tot dit begrotingsartikel. Flanders' Care is een horizontaal programma en kan voorts rekenen op budgetten bestemd voor onderzoek en innovatie. In overleg met minister Muyters zal de stand van zaken worden gemaakt met het oog op een nieuw actieprogramma.

Het grootste deel van de subsidie aan de Vlaamse Ouderenraad gaat naar personeelsuitgaven. Een ander deel gaat naar werkingsmiddelen. Omdat de huidige beheersovereenkomst afloopt eind 2015 moet een nieuwe worden voorbereid. Er volgt eveneens een aanbesteding voor de ondersteuning van ouderenparticipatie in het lokaal sociaal beleid.

Het Kwaliteitscentrum voor Diagnostiek is actief. In een eerste fase gaat de aandacht naar diagnostiek in het kader van de integrale jeugdhulp. Het is de bedoeling unieke en uniforme diagnose- en indicatiestellingen te ontwikkelen. Naarmate de contouren van de Vlaamse sociale bescherming duidelijker worden, zal het Kwaliteitscentrum voor Diagnostiek – wellicht pas in 2015 – ook instaan voor de ontwikkeling van unieke en uniforme diagnose- en indicatiestellingen in andere sectoren, zoals bijvoorbeeld de ouderenzorg.

Inschaling kan gebeuren op basis van persoonlijkheidskenmerken of beperkingen. In een andere visie wordt ook rekening gehouden met de context. Achter elk systeem schuilt een aantal al dan niet impliciete ideologische keuzes. De uitkomst zal niet één systeem zijn om alle beperkingen in te schalen, maar wel een aantal bouwstenen die in verschillende sectoren bruikbaar zijn.

GBO-1GCD2AB-WT – werking en toelagen – armoedebestrijding en samenlevingsopbouw

Mevrouw *Lies Jans* vraagt over welk budget de vzw Vlaams Centrum Schuldenlast in 2015 zal beschikken. Ze wil voorts weten of de werking van dit centrum geëvalueerd zal worden. Welke nieuwe projecten plant het centrum?

Mevrouw *Cindy Franssen* vraagt hoe het totale budget verdeeld zal worden onder de drie vermelde decreten. Welke uitgaven zijn aan een evaluatie onderworpen?

De heer *Bart Van Malderen* vraagt in welke mate samenlevingsopbouw de link moet zoeken met armoedeverenigingen en CAW's. Beoogt het beleid een nieuwe fusiebeweging, deze keer tussen armoedeverenigingen en CAW's?

Uit persberichten blijkt dat mevrouw Homans, minister bevoegd voor Armoedebestrijding, twijfelt aan de efficiëntie van deze subsidies. Aangezien minister Vandeurzen eraan vasthoudt, lijkt het aangewezen dat de Vlaamse Regering hierover op een lijn probeert te komen.

Afsluitend vraagt de spreker of de subsidie die wordt toegekend aan Caritas Catholica Vlaanderen vzw een nieuwe subsidie is. Hoe hoog is deze subsidie en aan welke voorwaarden moet de vzw voldoen om ze te ontvangen? Een nieuwe subsidie impliceert immers dat het begrote budget onder meer verenigingen verdeeld moet worden.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat de vzw Vlaams Centrum Schuldenlast op regelmatige basis wordt geëvalueerd. Het centrum dient jaarlijks een plan en een werkingsverslag in. Dit verzelfstandigde centrum levert goed werk af. Het centrum ondersteunt en heeft daardoor geen impact op individuele begeleidingen. De vzw organiseert vorming voor instanties die zich willen laten erkennen binnen de collectieve schuldenregeling. Het centrum vervult door zijn juridische expertise de rol van backoffice, en is voorts in staat om goede praktijken te ondersteunen en uit te rollen.

Het is niet de bedoeling op korte termijn fusies tussen CAW's, samenlevingsopbouw en verenigingen waar armen het woord nemen te bevorderen. Op het niveau van de steunpunten wordt wel nagegaan welke mogelijkheden er zijn. Een goed preventief gezondheidsbeleid of dito armoedebeleid veronderstelt echter dat deze drie actoren goed samenwerken op het terrein.

De subsidie aan Caritas Catholica Vlaanderen vzw loopt al enkele jaren, en is begonnen als DAC-regularisatie. Inmiddels ligt de focus op armoedebestrijding en vrijwilligerswerk. Doelstellingen en jaarplanning worden geëvalueerd. Het gaat in totaal om 290.000 euro.

GBO-1GCD2AC-WT – werking en toelagen – vrijwilligerswerk

Mevrouw *Griet Coppé* vraagt hoe de middelen verdeeld worden onder de erkende autonome vrijwilligersorganisaties.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat 1.491.000 euro naar vrijwilligersorganisaties gaat. Voorts gaat 107.000 euro naar het Vlaams Steunpunt Vrijwilligers en 23.000 euro naar Het Punt vzw – Steunpunt vrijwilligerswerk Brussel.

GBO-1GCD2AD-WT – werking en toelagen – welzijnswerk

Mevrouw *Lies Jans* zegt dat de schaalvergroting van de CAW's in alle provincies is gerealiseerd. Ze wijst erop dat een en ander na twee jaar aan een evaluatie toe

is, en informeert naar de conclusies. Voorts wil ze vernemen of aan Rondpunt vzw jaarlijks een subsidie wordt verleend, dan wel of er inmiddels een overeenkomst is afgesloten met deze vzw.

Mevrouw *Martine Taelman* vraagt of de middelen voor hulp- en dienstverlening aan gedetineerden zijn toegenomen door het nieuwe decreet van 8 maart 2013 betreffende de organisatie van hulp- en dienstverlening aan gedetineerden. Welke beleidsinitiatieven zullen er worden genomen met het extra krediet van 1 miljoen euro?

Mevrouw *Katrien Schryvers* wil weten aan wie de subsidies voor hulp- en dienstverlening aan gedetineerden toegekend zullen worden. Hoe zullen de subsidies gebruikt worden? Ten slotte wil ze nadere informatie over de vzw 'Slachtoffer in Beeld'.

Mevrouw *Cindy Franssen* vraagt of de elf samenwerkingsverbanden voor de aanpak van schuldenlast gebiedsdekkend zijn.

Mevrouw *Freya Saeys* zegt dat de CAW's vroeger ongelijk werden gefinancierd. In welke mate is daaraan reeds verholpen? De CAW's is enkele nieuwe taken opgelegd, onder meer in het kader van de integrale jeugdhulp. Ze wil vernemen hoe dat verloopt. Ten slotte wil ze weten of/wanneer de CAW's extra middelen zullen krijgen voor hun nieuwe opdrachten die voortvloeien uit het decreet van 25 april 2014 houdende de werk- en zorgtrajecten (W²-decreet).

Mevrouw *Vera Jans* vraagt waarom de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden niet wordt vernoemd in de toelichting bij andere betrokken sectoren, zoals bijvoorbeeld de cgg's. Ze wil ook weten waarvoor Lus vzw wordt gesubsidieerd.

Minister *Jo Vandeurzen* zegt dat de subsidie van Rondpunt vzw jaarlijks wordt vastgelegd. De subsidie bedraagt 257 miljoen euro.

Het is nog te vroeg om de nieuwe werking van de CAW's te evalueren. Hun beleidsplannen zijn immers pas recent goedgekeurd. Na de recente grote fusie is het niet de bedoeling op korte termijn al een nieuwe fusiebeweging te starten. Schaalvergrotingen zorgen er altijd voor dat de interne organisatie in een eerste fase alle energie opslorpt. Dergelijke operaties hebben ingrijpende gevolgen voor alle medewerkers. Als deze fase achter de rug is, zal blijken dat de capaciteit van de frontoffice is toegenomen net zoals de efficiëntie in de backoffice. Uit de eerstvolgende evaluatie zal moeten blijken of hun rol, toegankelijkheid en spreiding evenwichtig zijn. Een ander aandachtspunt zal hun verhouding tot de sociale diensten van de OCMW's, de diensten maatschappelijk werk en de justitiehuisen zijn.

Historische scheeftrekkingen in het personeelsbestand zijn weggewerkt. De nieuwe personeelsprogrammatie moet leiden tot meer objectivering.

De CAW's vervullen een belangrijke opdracht in de integrale jeugdhulp. Er is een aantal versterkingen doorgevoerd. Dat wordt nauwlettend in het oog gehouden.

In het kader van het W²-decreet worden projecten opgezet om na te gaan hoe dit decreet het beste wordt geoperationaliseerd. Ook met het RIZIV wordt nagegaan hoe mensen geactiveerd kunnen worden. De projecten moeten aantonen hoe het algemeen welzijnswerk, de federale ziekteverzekering en het beleidsdomein Werk en Sociale Economie zich tot elkaar kunnen verhouden. De CAW's ontvangen daarvoor echter geen extra middelen in 2015.

Er is een extra budget voor de uitvoering van het nieuwe decreet van 8 maart 2013 betreffende de organisatie van hulp- en dienstverlening aan gedetineerden. Dankzij de gebruikelijke verschuivingen en besparingen zal de Vlaamse overheid zijn taken in de nieuwe gevangenissen financieren.

De CAW's spelen een sleutelrol binnen de gevangenissen bij het begeleiden van gedetineerden in hun terugkeer naar de samenleving. De cgg's daarentegen worden niet afzonderlijk vermeld omdat hun taak binnen de gevangenis niet verschilt met hun taak ten opzichte van andere burgers.

Bij de start van elke regeerperiode moet de Vlaamse Regering een strategisch plan hulp- en dienstverlening aan gedetineerden opstellen. Dat zal worden ingediend in het Vlaams Parlement.

Lus vzw was vroeger Plan vzw. Deze vzw speelt een cruciale rol in de vermaatschappelijking van de zorg. In opdracht van de diensten Ondersteuningsplan zoekt deze vzw samen met personen met een handicap naar mogelijkheden om een beroep te doen op hun sociaal netwerk.

De vzw 'Slachtoffer in beeld' organiseert bemiddeling tussen slachtoffers en daders met het oog op herstel.

GBO-1GCD2AE-WT – werking en toelagen – Vlaams Intersectoraal Akkoord

Mevrouw *Griet Coppé* vraagt of deze middelen uitsluitend bestemd zijn voor de tweede pensioenpijler. Ze wil voorts weten hoe de tweede pensioenpijler precies georganiseerd wordt.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat dit begrotingsartikel gebruikt wordt om het vorige Vlaams Intersectoraal Akkoord uit te voeren. Naast de tweede pensioenpijler worden deze middelen ook gebruikt voor de sociale maribel, voor managementondersteuning en hr-beleid van de instellingen via Verso en voor subsidies aan VIVO voor een functieclassificatie.

GBO-1GCC2AH-WT – werking en toelagen – coördinatie van het armoedebestrijdingsbeleid

Op vraag van mevrouw *Lies Jans* verduidelijkt minister *Jo Vandeurzen* dat op dit begrotingsartikel naar preventieve gezinsondersteuning wordt verwezen als onderdeel van een klaverbladfinanciering. De middelen bestemd voor armoedebestrijding gaan naar de Huizen van het Kind en lokale armoedebestrijdingsinitiatieven.

GBO-1GCD2AI-WT – werking en toelagen – juridische eerstelijnsbijstand

De heer *Lorin Parys* zegt dat de juridische eerstelijnsbijstand door elk justitiehuis anders in de praktijk wordt gebracht. Hij wil vernemen hoe het begrote budget zich verhoudt tot het huidige federale budget. Welke verdeelsleutel is gehanteerd om Vlaanderen 1.024.000 euro toe te kennen?

Mevrouw *Martine Taelman* zegt dat het jaarverslag van de justitiehuisen melding maakt van een halvering van het aantal dossiers juridische eerstelijnsbijstand in 2013. Andere instanties zoals OCMW's kunnen juridische eerstelijnsbijstand verlenen. Vormt de overheveling geen aanleiding om op zoek te gaan naar de aangewezen aanpak en rationalisering?

Mevrouw *Katrien Schryvers* wil weten waarvoor de middelen precies zullen worden ingezet.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat het budget bepaald is door de tijdens de onderhandelingen afgesproken verdeelsleutel, en dat dit budget in verhouding staat tot de inspanning die de federale overheid zich getroostte voor Vlaanderen. De eerste doelstelling van de Vlaamse overheid is continueren. De minister beaamt dat nog andere instanties instaan voor juridische eerstelijnsbijstand. Het is de bedoeling de komende jaren na te gaan welke andere concepten haalbaar zijn om de herkenbaarheid en eenvormigheid ervan te verhogen. Er dient bijvoorbeeld onderzocht over welke competenties elke aanbieder zou moeten beschikken en welke competenties op basis van de geldende regelgeving specifiek zijn voor elke afzonderlijke aanbieder.

GBO-1GCD2AK-WT – werking en toelagen – justitiehuizen en elektronisch toezicht

De heer *Lorin Parys* vraagt hoeveel van de ongeveer 1800 federale enkelbanden aan Vlaanderen worden toegekend. Met hoeveel enkelbanden houdt Vlaanderen rekening? Is het met dit budget mogelijk het aantal enkelbanden te laten toenemen? Omdat het contract met 3M in april 2015 afloopt, moet een nieuwe aanbesteding uitgeschreven worden. Wordt er rekening gehouden met een andere prijs per enkelband per dag? Op federaal niveau loopt een spraakherkenningsproject. De resultaten zijn goed maar deze technologie is duurder dan de huidige. De vraag rijst of deze mogelijkheid open blijft met het begrote budget. Welk deel van de enkelbanden werd de voorbije vijf jaar gebruikt voor Vlaanderen?

GBO-1GCD2AJ-WT – werking en toelagen – hulpmiddelenbeleid

Mevrouw *Vera Jans* vraagt waarom de middelen voor de financiering van mobiliteitshulpmiddelen naar het Departement WVG worden overgeheveld, terwijl de hulpmiddelen voor personen met een handicap onder het VAPH zullen blijven. Worden er naast de financiële middelen ook medewerkers overgeheveld? Hoe rijmt deze bevoegdheidsoverdracht met het streven naar een leeftijdsonafhankelijk hulpmiddelenbeleid? Ze informeert naar de toekomst van de vijf projecten die de samenwerking tussen kinder- en jeugdpsychiatrie en de Vlaamse jeugdhulpverlening vorm moeten geven.

De heer *Bart Van Malderen* vraagt of het begrote budget gebruikt zal worden om de bestaande uitgaven te continueren dan wel of het verschuivingen mogelijk maakt. Er is immers al lang heel wat kritiek op het federale hulpmiddelenbeleid. Dankzij de zesde staatshervorming zou de Vlaamse overheid de geldende regels immers eenvoudiger, flexibeler en op maat van de aanvrager kunnen maken.

Minister *Jo Vandeurzen* zegt dat het Departement WVG budget en competentie verzamelt om een leeftijdsonafhankelijk hulpmiddelenbeleid te ontwikkelen. Tegelijk blijft de relevante RIZIV- of VAPH-regelgeving van kracht. Er wordt een groei van 2,5 percent in het vooruitzicht gesteld op het overgehevelde federale budget voor hulpmiddelen. De vraag is of het VAPH-hulpmiddelenbeleid samengevoegd moet worden met het overgehevelde federale hulpmiddelenbeleid. Men buigt zich over de (technische) haalbaarheid daarvan. Tegelijk zal een en ander administratief eenvoudiger worden georganiseerd.

GBO-1GED2AA-WT – werking en toelagen – integrale jeugdhulp

De heer *Bart Van Malderen* vraagt duiding bij het gedaalde budget.

Minister *Jo Vandeurzen* verwijst naar de generieke besparing en naar een mutatie van personeel van het Departement WVG naar het Agentschap Jongerenwelzijn.

GBO-1GGD2AA-WT – werking en toelagen – leeftijdsonafhankelijk hulpmiddelen-beleid

De heer *Bart Van Malderen* vraagt waarom dit budget wordt geheralloceerd.

1.3. CICOV

Mevrouw *Martine Taelman* leest dat er in 2015 nog geen vormingsinitiatieven zijn gepland in het domein Groendaalheyde in Overijse waardoor de geraamde ontvangsten van CICOV terugvallen op 31.000 euro. Groendaalheyde krijgt een dotatie van 395.000 euro. Wat wordt bedoeld met de opmerking dat er in 2015 nog geen vormingsactiviteiten gepland zijn? Wat is de verhouding tussen het vormingsbudget van het Departement WVG en de agentschappen en de dotatie voor CICOV?

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat bij de opmaak van de begroting Groendaalheyde nog geen enkele reservatie voor 2015 had ontvangen uit de administratie.

Mevrouw *Martine Taelman* vindt het bizar dat de Vlaamse overheid een dergelijk centrum bezit. De dotatie vertegenwoordigt een groot bedrag, zeker als er nog geen reservaties zijn voor 2015. Misschien heeft dit centrum wel degelijk een meerwaarde. Toch vraagt ze zich af of dit een kerntaak is van de overheid.

De heer *Jo Vandeurzen* antwoordt dat dit uiteraard geen kerntaak is van de Vlaamse overheid. Die infrastructuur is mee overgekomen bij een vorige staatshervorming. De vorige Vlaamse Regering heeft al onderzocht of ze dit gebouw van de hand moet doen. In de loop van de jaren is het besef gegroeid dat de overheid dit gebouw niet zomaar van de hand kan doen. Het gaat om een grote villa met in de tuin een vergadercomplex. Dit complex wordt vrij intens gebruikt door het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin voor seminaries en studiedagen. Het is goed bereikbaar en toch voldoende afgelegen om de nodige rust te garanderen.

De heer *Bart Van Malderen* stelt vast dat dat regelmatig gebruik niet blijkt uit de cijfers.

Minister *Jo Vandeurzen* zal navragen hoeveel reservaties er momenteel zijn voor 2015.

Mevrouw *Martine Taelman* besluit dat er geen concrete initiatieven zijn, maar dat het gebouw in de vitrine staat. Gezien de hoge kostprijs is het belangrijk om daar de nodige ruchtbaarheid aan te geven.

Minister *Jo Vandeurzen* merkt op dat men de dotatie voor dat domein moet afwegen tegen het feit dat men alle activiteiten van het beleidsdomein elders moet organiseren als het gebouw verkocht wordt.

Mevrouw *Martine Taelman* besluit dat het goed zou zijn om een kosten-batenanalyse uit te voeren.

De heer *Bart Van Malderen* weet dat CICOV ook instaat voor het welzijns- en gezondheidsmagazine Weliswaar. Valt dat ook onder dit budget? Een elektronisch in plaats van een papieren formaat lijkt hem vanuit financieel en ecologisch standpunt interessanter.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat er op dit tijdschrift bespaard wordt, maar dat er geen concrete plannen zijn om de papieren versie niet langer uit te geven.

Hij wil wel rekening houden met deze suggestie. Weliswaar is een trendsettend tijdschrift dat een aantal evoluties in beeld brengt en dat ruimte laat voor debat. Het budget van dit tijdschrift is niet te vergelijken met dat van het onderwijsblad *Klasse*, waarover momenteel eveneens een discussie aan de gang is.

2. Zorginspectie

De heer *Bart Van Malderen* stelt vast dat er een besparing wordt gerealiseerd op de lonen. Welke verschuiving is er in het aantal vte's?

Mevrouw *Katrien Schryvers* wil weten of de vermindering van het aantal personeelsleden gepaard gaat met een taakuitzuivering.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat de capaciteit van de handhaving, dus het aantal inspecteurs, niet vermindert. Er worden wel rationalisaties doorgevoerd in de ondersteuning. Vanaf volgend jaar zal de Zorginspectie deel uitmaken van het Departement WVG, wat zal leiden tot synergieën met een besparend effect.

3. Agentschap en Fonds Jongerenwelzijn

De heer *Lorin Parys* leest dat er ten gevolge van de zesde staatshervorming een bedrag van meer dan vier miljoen euro wordt overgedragen voor de overheveling van Everberg en Tongeren. Er zijn echter ook besparingen. Waarop wordt er bespaard en wat betekent dat op het terrein? Bij de betalingskredieten is er een daling met ongeveer 350.000 euro. Daarover wenst hij meer uitleg.

Voorts wil hij meer informatie over de 3 miljoen euro voor nieuw beleid binnen het Fonds Jongerenwelzijn. Er worden 6150 plaatsen in het vooruitzicht gesteld voor pleegzorg en voor andere vormen van hulpverlening. Wat is het verschil met de huidige capaciteit? In het kader van de week van de pleegzorg loopt er momenteel een campagne. Op federaal vlak wordt er werk gemaakt van een statuut voor pleegouders. Met welke groei houdt het beleid rekening? In 2014 was een begrotingsaanpassing nodig omdat de groei groter was dan verwacht, wat uiteraard een positieve zaak is.

Mevrouw *Katrien Schryvers* vraagt naar de omvang van de besparingen en wil weten om hoeveel vte het precies gaat. Worden de personeelsleden van Everberg en Tongeren ook overgedragen of alleen de middelen? Wat is de opdracht van de drie personeelsleden die overgaan van het Departement WVG naar Jongerenwelzijn?

De heer *Bart Van Malderen* vraagt naar de redenen achter de besparingen op deze sector. Het is al lang duidelijk dat er schrijnende tekorten zijn binnen dit bevoegdheidsdomein, maar toch kiest deze Vlaamse Regering voor besparingen. Op eerdere opmerkingen van de commissieleden heeft de minister geantwoord dat de besparingen betrekking hadden op ambtenaren. Dat is echter niet het geval bij Jongerenwelzijn. Deze besparingen leiden tot capaciteitsproblemen.

Het gaat niet alleen om een budgettair probleem. De beleidsnota bevat passages die de spreker zorgen baren. De belangrijke aandachtspunten van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp zijn in de beleidsnota ondergesneeuwd geraakt. Zijn fractie heeft dat decreet mee ondersteund, weliswaar met een aantal bedenkingen, bezorgdheden en suggesties. Men blijft ervoor kiezen om niet de cliënt maar de structuren centraal te stellen. De diagnose gebaseerd op het hulpaanbod primeert helaas op de jongere, zijn hulpvraag en het oplossingstraject.

Het blijft onduidelijk hoe het budget exact aangewend zal worden. De minister heeft het in zijn toelichting over Tongeren en Everberg. Het budget groeit, ondanks de besparingen, omdat Vlaanderen bevoegd wordt voor Everberg en Tongeren. De minister heeft echter niet verduidelijkt wat hij in 2015 van plan is met deze instellingen, in het bijzonder met Tongeren. Deze voorziening is namelijk niet geschikt voor haar huidige functie.

Voor 2015 plant de minister een aantal bewegingen op het terrein. Bepaalde zaken worden opgeleverd en dat wordt ook ondergebracht binnen dit budget. Worden de 40 plaatsen die gepland zijn in Wingene eveneens opgeleverd? Zo ja, moet dat niet zichtbaar zijn in het budget? Of starten er na de oplevering ergens anders renovatiewerken zodat de netto-capaciteit niet toeneemt? Overigens belijdt de beleidsnota slechts lippendienst aan de regionale spreiding want uit dit document blijkt niet dat men daar concreet mee bezig is. Hij veronderstelt dat dit budget een groot aantal verschuivingen verbergt. Het is in elk geval een budget waarop bespaard is, en in het licht van de noden is dat een kwalijke operatie.

Mevrouw *Elke Van den Brandt* vraagt welke impact de besparing van 2,1 miljoen euro op het Fonds Jongerenwelzijn zal hebben. Ze sluit zich aan bij de vragen van de vorige sprekers over de zin van besparingen gezien de capaciteitstekorten, en bij de opmerking van het Rekenhof dat de informatiewaarde van de toelichting voor 2015 sterk aan kwaliteit heeft ingeboet. Een opsplitsing volgens de verschillende onderdelen zou interessant zijn.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat de personeelsleden van Everberg en Tongeren niet overgenomen worden. De penitentiaire beampten blijven binnen de FOD Justitie. Vlaanderen krijgt het budgettaire equivalent om een aantal transitie en mutatie door te voeren. Een deel van dat bedrag zal, in combinatie met middelen uit het nieuwe beleid, gebruikt worden voor de ingebruikname van de succursale in de gemeenschapsinstellingen. Die infrastructuur is zo goed als klaar. In de eerste helft van 2015 zal er een eerste stap worden gezet in de capaciteitsuitbreiding. Twee andere uitbreidingen van het aanbod, in het kader van het actieplan Jeugdhulp, zitten in de pijplijn. Er werd een raming opgemaakt van het noodzakelijke bijkomende aanbod voor de komende jaren, na de operationalisering van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp en na de Staten-Generaal Jeugdhulp. Een deel van dit aanbod probeert de minister volgend jaar al waar te maken. Momenteel loopt er een oproep voor een uitbreiding van de capaciteit. De toewijzing daarvan moet nog gebeuren. Dat is opgenomen in de begroting voor 2014. Het gaat om een recurrent bedrag. In de loop van 2015 volgt er opnieuw een oproep om verdere capaciteitsuitbreiding mogelijk te maken. Er is ook een beweging naar meer rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp. Met de integrale jeugdhulp moet er voor de poort zeker voldoende capaciteit vrijgemaakt worden. Een deel van die capaciteitsuitbreidingen zal ook bestemd zijn voor jongeren met een beperking. De multiprobleem-jongeren vormen een van de moeilijkste groepen binnen de hulpverlening. Ook voor hen zijn er middelen vrijgemaakt.

Net als in de andere onderdelen van het beleidsdomein zijn er besparingen op het eigen apparaat, op de werkingsmiddelen en de personeelseffectieven. Bij alle gesubsidieerde organisaties worden de werkingsmiddelen niet geïndexeerd en zijn er besparingen die de organisaties zelf mogen moduleren. Ook de steunpunten hebben 5 procent ingeleverd. Binnen de diensten voor Herstelgerichte en Constructieve Afhandeling is er een rationalisering gebeurd. Daar was namelijk een duidelijke onderbenutting. Een deel van de niet-benutte kredieten is op nul gezet. Hoe dan ook wordt er niet ingeteerd op het aanbod. Integendeel, de minister probeert het aanbod vanaf volgend jaar uit te breiden. Hij is bereid een tabel te geven over het geheel van de besparingen.

Het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp is in maart 2014 in werking getreden. Na een aantal maanden worden de implicaties duidelijk. Dat heeft zeker niet geleid tot een implosie. Er is afstemming nodig tussen de gehandicaptensector en de bijzondere jeugdzorg over de precieze betekenis van enkele begrippen. De evaluatiepunten worden verzameld. De essentie, namelijk streven naar een intersectorale benadering, en naar diagnostiek en indicatiestelling los van de sector, blijft overeind. Ondertussen is het Vlaams Centrum voor Diagnostiek operationeel. Diagnose en indicatiestelling houden niet alleen rekening met de kenmerken en de beperkingen van de betrokkene, maar ook met de context. De diagnostiek is meer op behandeling gericht. De minister is bereid om in de commissie verslag uit te brengen over de stand van zaken. De aanpak van de integrale jeugdhulp is aangepast zodat ook voldoende rekening kan worden gehouden met de stakeholders en met het perspectief van de jongere zelf.

Voor Tongeren is er een protocol dat bepaalt dat er nog tot 2018 federale cliënten kunnen verblijven, de zogenaamde primodelinquenten. Daarna is dit complex beschikbaar voor Vlaanderen.

Voor de pleegzorg geldt de normale groei van het constante beleid. Er is niet ingeteerd op de capaciteit. Een aantal aspecten van pleegzorg, bijvoorbeeld de preventieve sociale acties, zijn externe kostenfactoren voor de begroting. Dit wordt meegenomen in de technische bilaterale vergaderingen.

De heer *Stefaan Van Mulders*, administrateur-generaal van het Agentschap Jongerenwelzijn, voegt daaraan toe dat er in 2014 zeventig bijkomende plaatsen waren in de pleegzorg. Dat valt onder het constante beleid.

Mevrouw *Katrien Schryvers* vindt dat de minister een duidelijk antwoord heeft gegeven over het uitbreidingsbeleid. Ze stelt een grote switch in de richting van werken met modules vast. Ze wil weten welke modules worden uitgebreid.

De heer *Stefaan Van Mulders* antwoordt dat vooral de contextmodules in uitbreiding zijn. Het is namelijk de bedoeling om bij de residentiële capaciteit contextbegeleiding aan te bieden. Er is een relatieve stijging van het aantal modules verblijf.

Voor de heer *Bart Van Malderen* is het niet veel duidelijker geworden. Thans zitten er 27.000 kinderen in de bijzondere jeugdzorg. Daar komen elk jaar ongeveer duizend kinderen bij. Het hulpaanbod is ontoereikend. Toch wil deze Vlaamse Regering daar 0,65 percent op besparen. Het antwoord daarop luidt dat een deel van het uitbreidingsbeleid geleidelijk ingezet wordt. Het blijft onduidelijk wat er waar zal worden gedaan. Welke impact heeft deze begroting op de overbevraagde jeugdzorg? Een begroting moet jaarlijks ingediend worden en ze moet specifiek, generiek en controleerbaar zijn. Die zaken kan hij niet uit deze toelichtingen halen. Dat zou concreter moeten. Een consulent kost minder dan een residentiële plaats. Op basis van het document veronderstelt hij echter dat er niet in consultants wordt geïnvesteerd, maar in een uitbreiding van het aantal residentiële plaatsen. De Commissie Jeugdzorg stelde evenwel duidelijk dat het modulaire aanbod inefficiënt, onoverzichtelijk en ontoereikend is. Men zou dat moeten afbouwen, maar in de praktijk gebeurt net het omgekeerde. Wat zal er daarmee gebeuren als het budget voor nieuw beleid wordt geïnvesteerd? Wordt de decretaal vastgelegde trajectbegeleiding gerealiseerd? Wordt er werk gemaakt van de open tafels? Wordt de decretaal opgelegde coaching gerealiseerd? Welk budget wordt er gereserveerd voor de begeleiding van de multiprobleemjongeren? De heer Bart Van Malderen kan uit dit budget geen beleidslijnen halen, en twijfelt er zelfs aan of die er zijn.

De heer *Lorin Parys* sluit zich aan bij de vraag van mevrouw Schryvers naar een vergelijking van de modules per jaar. Daaruit kan blijken waar de groei precies zit.

Mevrouw *Martine Taelman* stelt vast dat er voor Everberg en Tongeren een bedrag van 67.905.000 euro is voor lonen en 717.000 euro voor werkingskosten. De federale overheid blijft bevoegd voor de penitentiaire beampten. Zijn er verschuivingen op dat budget in vergelijking met de voorgaande jaren?

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat de penitentiaire ambtenaren niet overgenomen worden als personeelslid van de Vlaamse Gemeenschap. Vlaanderen krijgt wel het budget dat het kan gebruiken voor de noodzakelijke personeelsversterkingen. Dat budget kan ook geheroriënteerd worden. Het is de bedoeling om die middelen gedeeltelijk te gebruiken voor de capaciteit in de succursales. De begroting bevat 3 miljoen euro voor uitbreidingsbeleid. Met dat bedrag zal het saldo voor de succursales gerealiseerd worden. Het zal ook ingezet worden voor de nieuwe oproep voor capaciteitsuitbreidingen in de integrale jeugdhulp. De minister veronderstelt dat het in grote mate zal gaan over het rechtstreeks toegankelijke aanbod. Ook het aanbod voor meisjes in de regio Antwerpen is een knelpunt. Dat zal in de loop van 2015 aanleiding geven tot capaciteitsuitbreidingen. Een deel van de capaciteit moet ook in 2015 ingezet worden voor minderjarigen met een handicap. De toegangspoort tot handicapspecifieke ondersteuning voor minderjarigen maakt namelijk ook deel uit van de integrale jeugdhulp. In de rondzendbrief is sprake van een bedrag van 2 miljoen euro voor minderjarigen in de gehandicaptensector. Zo wordt het aanbod voor de multiprobleem-jongeren versterkt. Al de genoemde bronnen van capaciteitsuitbreiding passen in het actieplan Jeugdhulp. De minister beseft wel dat daarmee niet voor alle capaciteitsvragen een oplossing is gevonden. Ondanks de besparingen probeert hij echter om voor verschillende miljoenen euro te investeren in de uitbreiding van het aanbod dat past binnen het concept van de integrale jeugdhulp.

De minister is bereid een inventaris op te maken van de modules. De evaluatie van de multifunctionele centra en van de modulaire aanpak was niet negatief. Veel mensen zeggen dat dit systeem heel behoorlijk werkt. Het systeem laat toe vrij soepel te beslissen over de eigen middelen. Voor de jongeren is het ook positief dat men binnen eenzelfde multifunctioneel centrum vlot kan overstappen van thuisondersteuning naar residentiële opvang. Bij de samenwerking in het kader van de integrale jeugdhulp moet men er natuurlijk voor zorgen dat het VAPH en de bijzondere jeugdzorg vertrekken vanuit dezelfde inzichten en dezelfde flexibiliteit hanteren.

De heer *Stefaan Van Mulders* denkt dat het moeilijk is om een vergelijkende tabel op te maken. Het uitbreidingsbeleid moet immers nog worden gerealiseerd. Hij stelt voor om een conversietabel te bezorgen, met de vroegere en de huidige capaciteit.

De heer *Lorin Parys* vindt dit een nuttig instrument. Hij bevestigt dat de multifunctionele centra goed geëvalueerd worden. Ook het extra aanbod gaat in die richting.

Mevrouw *Elke Van den Brandt* zegt dat er bij de toegangspoort kafkaïaanse toestanden bestaan. Mensen worden van het kastje naar de muur gestuurd omdat er expertise wordt ingekocht. Het debat daarover wil ze op een later moment voeren.

Er zijn middelen voor uitbreiding en er zal een oproep worden gedaan, maar voor het overige merkt de spreker vooral vaagheid. Op het ogenblik dat de

begroting wordt goedgekeurd zou er toch meer duidelijkheid moeten zijn. Ze heeft geen antwoord gekregen op haar vraag wat de impact zal zijn van de besparing met 2,1 miljoen euro op de werkingsmiddelen van de gesubsidieerde instellingen.

Mevrouw *Katrien Schryvers* benadrukt dat ze met haar vraag zeker de modulaire systemen niet in vraag wil stellen. Ze is tevreden met het antwoord van de heer Van Mulders dat er sterk wordt ingezet op contextmodules.

De heer *Stefaan Van Mulders* zegt dat de moeilijkheid om gedetailleerd te informeren over het uitbreidingsbeleid te maken heeft met het concept van de integrale jeugdhulp. Momenteel is het niet langer het Agentschap Jongerenwelzijn dat alleen bepaalt waar de jeugdhulpverlening precies de nodige impulsen moet krijgen. Alle betrokken agentschappen en actoren moeten dat gezamenlijk aanpakken. Dat overleg zal heel binnenkort plaatsvinden in het kader van het managementcomité. Op basis daarvan zal er een advies geformuleerd worden aan de minister.

De heer *Bart Van Malderen* begrijpt de context. Het feit blijft echter dat er aan de commissieleden gevraagd wordt om een begroting te beoordelen en goed te keuren waarvan ze de impact niet kunnen inschatten tot op detailniveau. Hoe kan de participatieve aanpak garanderen dat alle decretale bepalingen worden uitgevoerd, bijvoorbeeld over coaching, trajectbegeleiding of open tafels?

De heer *Stefaan Van Mulders* vindt dat evident. Daarvoor zullen de nodige maatregelen worden genomen. Op dit ogenblik worden er rapporteringen opgesteld waarbij de verschillende doelstellingen van de integrale jeugdhulp in beeld worden gebracht. Om een volledig beeld te krijgen zal men een beroep moeten doen op de verschillende betrokken actoren. Men zal ook indicatoren moeten uitwerken.

Minister *Jo Vandeurzen* vult aan dat er een eenvoudig instrument is om te toetsen of men met de capaciteitsvraagstukken binnen de contouren van de integrale jeugdhulp blijft. In het actieplan Jeugdhulp wordt heel uitdrukkelijk en intersectoraal beschreven welke uitbreiding er nodig is voor de komende jaren. Het probleem is dat, bij een intersectorale werkwijze, het budget uiteen gehaald wordt. Men kan wel vragen naar de stand van zaken op een bepaald ogenblik. Daarbij moet men kijken naar de inspanningen op de verschillende begrotingen, dus niet alleen bij het VAPH, maar ook bij het Agentschap Jongerenwelzijn, bij de CAW's en bij het Departement WVG.

De 3 miljoen euro voor uitbreidingsbeleid zullen ingezet worden voor capaciteitsproblemen die te maken hebben met integrale jeugdhulp. Daarnaast is het de bedoeling om meer intersectorale programma's samen te stellen. De minister is in staat om het VAPH of het Agentschap Jongerenwelzijn in die richting te sturen. Bij externe partners als de psychiatrie is dat echter iets moeilijker. Toch moet men proberen om ook dat tot op zekere hoogte te integreren. De actoren van de integrale jeugdhulp hechten een groot belang aan het betrekken van de competenties vanuit de psychiatrische benadering. Binnen de transitie is het ook belangrijk om te evolueren van een geïnstitutionaliseerde vorm van zorg en ondersteuning naar ambulante zorg. Ook dat moet gebeuren aan de hand van oproepen waarbij initiatiefnemers de kans krijgen om hun capaciteit voor de poort beschikbaar te stellen. Hij beseft dat er discussie mogelijk is over de manier waarop de poort functioneert. Wie luistert naar de ervaringen op het terrein, beseft dat een aantal processen eenvoudiger en een aantal begrippen duidelijker moet. Het zou ook nuttig zijn om afspraken te maken met de magistratuur. Integrale jeugdhulp is de grootste hervorming van de jeugdhulp van de laatste twintig jaar. Er zijn nog verbeterpunten. Veel mensen op het

terrein zijn echter overtuigd van de waarde van het concept. Hij verklaart zich bereid om op een later ogenblik de realisatie van het actieplan Jeugdhulp te bespreken.

4. Zorg en Gezondheid

4.1. Ontvangstenartikelen

GEO-9GDDTAE-OW – ontvangsten werking en toelagen – preventief gezondheidsbeleid

Mevrouw *Cindy Franssen* vraagt meer informatie over de gedaalde RIZIV-middelen voor dikkedarmkankeronderzoek. Ze wil voorts vernemen welke doelgroep het bevolkingsonderzoek beoogt.

De heer *Bart Van Malderen* vraagt de middelen uit Europese projecten en de inkomsten uit de verwerking van de sterftegegevens voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest te kwantificeren.

Tot aan de zesde staatshervorming was er een akkoord met het RIZIV over cofinanciering van de HPV-vaccinatie en het screeningsprogramma voor dikkedarmkanker, aldus minister *Jo Vandeuren*. Bij de HPV-vaccinatie heeft het RIZIV voor het eerst asymmetrische afspraken gemaakt met een van de gemeenschappen. Er staat een raming van de ontvangsten die Vlaanderen van het RIZIV verwacht in 2015. De ontvangsten van het RIZIV zijn relatief onvoorspelbaar, maar het is in elk geval de bedoeling dat ze effectief overgedragen worden.

De screening van dikkedarmkanker gebeurt bij bepaalde leeftijdscohorten. Of de overheid zal kunnen ingaan op de vraag om de doelgroep naar onderen uit te breiden zal afhangen van de budgettaire mogelijkheden, want die screening is een dure aangelegenheid. De preventie en de screeningsprogramma's van de voorbije jaren hebben zeker resultaat opgeleverd. De participatiegraad ligt hoog, ook al veronderstelt de screening een aantal zaken die een zekere weerstand oproepen.

De heer *Dirk Dewolf*, administrateur-generaal van het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid, vult aan dat voor de screening van dikkedarmkanker de doelgroep voor beide geslachten de leeftijdsgroep tussen 55 en 75 jaar is. Idealiter zou dit nog moeten uitbreiden met de groep tussen 50 en 55 jaar. Op dit ogenblik kost de screening 3 miljoen euro per jaar bij een veronderstelde participatiegraad van 60 percent. Voor baarmoederhalskanker is de doelgroep de vrouwen van 24 tot 64 jaar. Naarmate de cohorten die gevaccineerd zijn ouder worden, moet het screeningsprogramma herbekeken worden. De doelgroep voor de borstkankerscreening blijft de leeftijdsgroep tussen 50 en 69 jaar.

De inkomsten uit de Europese Unie bedragen 33.000 euro in de begroting voor 2015. Dat heeft vooral te maken met bijdragen voor een aantal Europese regio's die samenwerken rond preventie. Van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest krijgt Vlaanderen 61.000 euro voor de verwerking van de sterftecificaten van mensen die er overlijden.

Mevrouw *Freya Saeys* gaat niet akkoord met de opmerking dat de screening voor baarmoederhalskanker mettertijd kan uitdoven dankzij het vaccinatieprogramma. De dekkingsgraad voor deze vaccinatie is namelijk slechts 80 percent.

De heer *Dirk Dewolf* beseft dat er argumenten zijn voor verdere screening. Men zal de potentiële gezondheidswinst moeten afwegen tegen de ingezette middelen.

Het is ook nog niet duidelijk hoe lang de gevaccineerden beschermd worden door het vaccin. Hij denkt dat het screeningsprogramma in elk geval opnieuw geëvalueerd moet worden.

De heer *Bart Van Malderen* had gevraagd naar het bedrag van de inkomsten vanuit Brussel en Europa omdat hij er al vanuit ging dat het zonder HPV en zonder de dikkedarmkankerscreening om relatief kleine bedragen zou gaan. Met de zesde staatshervorming valt er een aantal excuses weg om niet veel te doen aan preventie. Vlaanderen krijgt voor 33.000 euro aan Europese middelen. Dat is niet veel. Voert men een actief prospectiebeleid om bijkomende middelen te zoeken voor preventie, onder meer binnen de diverse Europese medische onderzoeksprogramma's?

4.2. Uitgavenartikelen

GEO-1GAD2ZZ-LO – lonen

Mevrouw *Freya Saeys* leest dat de afdeling Woonzorg en Eerste Lijn in het kader van de zesde staatshervorming één vte in dienst neemt voor prijzencontrole. Ze wil vernemen hoe de controle op de dagprijzen zal verlopen. Zal Vlaanderen zich baseren op de federale regelgeving? Of dient deze medewerker de eigen Vlaamse inzichten voor te bereiden?

De heer *Bart Van Malderen* vraagt welke taken het Outbreak Support Team vervult. Voorts wil hij weten wat de invloed van de generieke besparing is op dit begrotingsartikel.

De prijsreglementering in de woonzorgcentra is met de zesde staatshervorming een Vlaamse bevoegdheid geworden, verduidelijkt minister *Jo Vandeurzen*. De prestaties en de dossiers worden echter tot het einde van het jaar voorbereid door de FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie. Daarna zal Vlaanderen dat systeem moeten overnemen. Daarvoor krijgt het één vte voor ongeveer duizend prijsaanvragen. De procedures volgen een strakke timing. Dat zal aangepast worden. In de aanvangsfase zal er gewerkt worden met constant beleid. Daarna zal er een debat nodig zijn over de manier waarop Vlaanderen die bevoegdheid moet uitoefenen, allicht binnen het kader van de financiering van de residentiële ouderenzorg. Dat staat ook in het regeerakkoord.

Het Outbreak Support Team heeft te maken met de bevoegdheid Gezondheidsinspectie en Volksgezondheid. Als er op een bepaalde plaats een besmettelijke ziekte uitbreekt, dan moet de overheid snel kunnen mobiliseren om dat onder controle te houden. Men moet snel ter plaatse zijn, intensief kunnen werken en traceerwerk kunnen doen. Minister *Jo Vandeurzen* zoekt naar middelen om dat te realiseren. Door de globaliserende wereld wordt de kwetsbaarheid op het vlak van infectieziekten steeds groter.

De heer *Dirk Dewolf* vult aan dat de 125.000 euro voor het Outbreak Support Team betrekking hebben op de loonkosten voor een arts en een verpleegkundige. Zij richten zich op de ziekenhuizen.

GEO-1GAD2ZZ-WT – werking en toelagen

De heer *Bart Van Malderen* vraagt waarvoor het budget van 8.688.000 euro voor werking, huisvesting en lonen precies gebruikt zal worden.

De heer *Dirk Dewolf* zegt dat Zorg en Gezondheid, gespreid over vier jaar, de intrede van 107 vte federale ambtenaren verwacht. Bij de overdracht zijn er vier federale entiteiten betrokken, de FOD Sociale Zekerheid, met een zestigtal

personeelsleden voor de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden, de FOD Volksgezondheid met 27,6 vte personeelsleden voor de erkenning van de zorgberoepen en de FOD Economie met 1 vte. De rest komt uit het RIZIV en de FOD Volksgezondheid. Die loonkosten en de werkingskosten zijn opgenomen in de Vlaamse begroting. De facto wordt dat geld gebruikt om de mensen in de federale administraties nog aan het werk te houden gedurende de overgangsperiode. Op 1 januari 2015 wordt Vlaanderen bevoegd voor de prijsbepaling van de woonzorgcentra, voor het Impulsefonds, de huisartsenkringen en de palliatieve samenwerkingsverbanden. In 2016 komen de erkenning van de zorgberoepen en de lokale multidisciplinaire netwerken over, en in 2017 de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden. Alles wat te maken heeft met het RIZIV, namelijk de woonzorgcentra en revalidatie, komt over vanaf 1 januari 2018. Dat zijn de grootste financiële volumes.

GEO-1GDD2AA-WT – werking en toelagen – zorg- en gezondheidsbeleid algemeen

De heer *Björn Anseeuw* merkt op dat voor gegevensuitwisseling 1.250.000 euro wordt gereserveerd. Hij wil vernemen om welke gegevens het precies gaat, en welke gegevens het InterMutualistisch Agentschap levert. Gezien de financiële steun die de mutualiteiten sowieso ontvangen van de federale overheid, is het hem onduidelijk waarom Vlaanderen hen extra moet financieren.

Mevrouw *Cindy Franssen* wil weten welke gegevens worden aangekocht bij CIPAL. Het is haar voorts onduidelijk welk bedrag wordt toegekend aan het Vlaams Patiëntenplatform. Welke meerwaarde biedt de surveillance van infectieuze aandoeningen door het Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid? Waartoe dient de subsidie voor de registratie van geïnformatiseerde huisartsenpraktijken? Welke diensten zijn de voorbije jaren verleend door de Koninklijke Academie voor Geneeskunde?

De toelichting over de ICT-uitgaven en over de aankopen bij het InterMutualistisch Agentschap is volgens minister *Jo Vandeurzen* achterhaald. In de tekst staat dat er een budget is voor beheersovereenkomsten. De Vlaamse Regering heeft het instrument van de beheersovereenkomst echter afgeschaft. Inmiddels worden er met alle agentschappen ondernemingsplannen opgemaakt. Het monitoringsysteem blijft behouden in 2015. Het oude systeem wordt niet meer onderhouden. Daarom moet men voor de opvolging van de ondernemingsplannen nieuwe zaken uitwerken. Er wordt verwezen naar Vesta, maar eigenlijk gaat het over Vitalink. Er wordt geld uitgetrokken om de toepassingen op het Vitalinkplatform te faciliteren. Op dat platform kunnen jongeren al hun vaccinatiestatus consulteren. Het is de bedoeling om nog andere ter beschikking te stellen van de patiënt. Met het ICT-budget worden er diverse zaken aangekocht, onder meer sterftecijfers, geboortecijfers, cijfers over de forfaits in de ouderenzorg, gegevens over de toegangspoort of onder meer voor de CLB's. Die post gaat ook over onderhoud van Vitalink als platform, over Vaccinnet en over het systeem van kwaliteitsindicatoren. Daarvoor financiert de overheid ook een databank die in handen is van een trusted third party.

De subsidies voor het Vlaams Patiëntenplatform bedragen 990.000 euro. Ze volgen de gewone trend.

De heer *Dirk Dewolf* zegt dat het InterMutualistisch Agentschap betaald wordt voor het verstrekken van gegevens over ziektepreventie. Daarbij gaat het onder meer over de participatiegraden van de kankerscreening.

Hij gaat in op de vraag naar de maatschappelijke waarde van de surveillance van het Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid. De vijf provinciale antennes van

de afdeling Preventie van het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid nemen taken op rond gezondheidsinspectie en rond het in kaart brengen van infectieziekten. Bij een voedselinfectie worden er meestal verschillende mensen ziek, maar over het algemeen wordt dat niet opgemerkt. Als dat wel het geval is, gebeurt er een brononderzoek. Daarvoor doet men een beroep op het labo van het Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid dat de voedingsstalen onderzoekt en de kiemen identificeert. Het Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid kan dat onderzoek ook uitbesteden. Ook bij een bofuitbraak moet men de kiem goed kunnen identificeren. Er zijn ook peilpraktijken bij de huisartsen. Zij zijn namelijk een unieke antenne voor bepaalde pathologieën die zich alleen voordoen in de eerste lijn.

De Koninklijke Academie voor Geneeskunde is ontstaan in de 18e eeuw. Overal in Europa werden er in die tijd medische academies opgericht. De minister probeert die academie te valoriseren door het inrichten van symposia over relevante onderwerpen. In 2014 was er bijvoorbeeld een symposium over eetstoornissen bij ouderen. Er is ook studiewerk verricht over foliumzuurdeficiëntie en de preventie van open rug. De academie stimuleert het wetenschapsbeleid door samenspraak. De decanen van de medische faculteiten maken er deel van uit. Met de zesde staatshervorming wordt Vlaanderen bevoegd voor de erkenning van zorgberoepen. In deze context is de academie een plaats waar men ideeën en gegevensstromen kan vinden om de erkenning van de zorgberoepen op een meer rationele manier aan te pakken.

GEO-1GDD2AB-WT – werking en toelagen – beleid eerstelijnsgezondheidszorg

Mevrouw *Cindy Franssen* wil vernemen of er bijkomende voorwaarden opgelegd zullen worden aan de subsidies voor de huisartsenkringen en Impulseo.

Mevrouw *Freya Saeys* zegt dat de organisatie van de eerstelijnsgezondheidszorg onder de loep moet worden genomen. De structuren moeten eenvoudiger en beperkt worden. Door het oeverloze overleg in te perken kan aan efficiëntie gewonnen worden.

Mevrouw *Vera Jans* sluit zich aan bij de vraag over Impulseo.

De heer *Bart Van Malderen* vraagt de vermelde budgetten voor SEL's, palliatie, eerstelijnsgezondheidsconferentie en eerstelijnsgezondheidszorg nader te detailleren. Hoe wordt bijvoorbeeld het budget voor LEIF en de Federatie Palliatieve Zorg Vlaanderen verdeeld? Is er op deze budgetten bespaard? Zijn deze budgetten onderling verschoven? Het is belangrijk om weten of er in dit budget sprake is van continuïteit.

De heer *Peter Persyn* pleit voor rationalisatie en integratie tussen de huidige en de nieuwe bevoegdheden. SEL's en GDT's vervullen bijvoorbeeld sterk overlappende functies.

Voor het Impulseofonds ambieert minister *Jo Vandeurzen* het status quo. Eerst moet men weten wat waar zit. Dat moet men voldoende kunnen stabiliseren om het gesprek met de stakeholders over de mogelijke toekomstige evoluties te kunnen aangaan. Voor het Impulseofonds zijn er honderden vragen naar andere toepassingen. Er is echter geen perspectief op een spectaculaire budgettaire uitbreiding in de volgende jaren. Als tandartsen, apothekers en kinesisten ook een beroep kunnen doen op het fonds, dan zal de spoeling dunner worden. Dat zou gevolgen hebben voor de huisartsen.

Eerst wil de minister werk maken van de consolidatie van de Vlaamse en overgehevelde structuren. Daarna zal hij met de stakeholders een gesprek

voeren over de harmonisering. Dat kan zeker tot efficiëntiewinst leiden. Op het terrein is er bezorgdheid over een mogelijke aantasting van posities en financieringsstromen. In Vlaanderen worden bepaalde zaken georganiseerd op het regionale of het stedelijke niveau. Dat niveau moet zo uniform mogelijk zijn voor alle relevante ondersteunende structuren. De middelen moeten gebruikt worden voor een meerwaarde voor de zorgorganisatie, en dat is in grote mate de chronische zorg. De overheadstructuren moeten zoveel mogelijk beperkt worden.

De heer *Dirk Dewolf* zegt dat LEIF goed is voor 90.000 tot 100.000 euro. Dat is ongeveer hetzelfde als in 2014. De Federatie Palliatieve Zorg krijgt de rest van het bedrag.

De heer *Bart Van Malderen* wil weten of er ook voor de andere onderdelen van de eerstelijnsgezondheidszorg stabiliteit is.

De heer *Dirk Dewolf* zegt dat dit het geval is voor de palliatieve netwerken en voor de SEL's.

Mevrouw *Vera Jans* heeft uit het antwoord van de minister begrepen dat het de bedoeling is de verwachtingen over het Impulsefonds te temperen. Het is niet haar bedoeling dat er nieuwe groepen in dat fonds zouden ondergebracht worden. Ze ziet die middelen wel als een kans om mettertijd eigen accenten te leggen in het beleid.

Minister *Jo Vandeurzen* had de vraag van mevrouw Jans niet op die manier geïnterpreteerd. Hij heeft wel structureel overleg opgestart met de zorgverstrekkers omdat veel groepen verwachten dat de Vlaamse overheid hun activiteiten op de een of andere manier zal ondersteunen. Daarvoor ziet hij echter geen perspectief op korte termijn. Hij wil wel proberen om het budget van het project éénlijn mettertijd te integreren in een totaalproject. De mensen van éénlijn bezoeken momenteel alle zorgverstrekkers op de eerste lijn om hen te overtuigen van de mogelijkheden van digitale communicatie. Dat project is vastgelegd tot 2016.

GEO-1GDD2AC-WT – werking en toelagen – beleid over ziekenhuizen en geestelijke gezondheidszorg

Mevrouw *Freya Saeys* vraagt hoe de middelen voor de uitvoering van de overeenkomst 2012-2014 verdeeld zijn onder de Federatie van Diensten voor Geestelijke Gezondheidszorg en Zorgnet Vlaanderen.

Mevrouw *Vera Jans* wil vernemen hoeveel subsidies de cgg's ontvangen via de koepels. Welke thema's vallen onder de overeenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en de koepels?

Ze wil voorts vernemen of de middelen voor de ondersteuning van gedetineerden door de cgg's vervat zitten in de enveloppe die ze ontvangen. Ten slotte vraagt ze nadere duiding bij de vier centra voor menselijke erfelijkheid.

De heer *Bart Van Malderen* herinnert aan de verklaring van de minister dat ouderenzorg de enige nieuwe bevoegdheid is waarop wordt bespaard. Hij vraagt bevestiging dat dit budget overeenstemt met het overgehevelde budget. Is er op een andere manier bespaard? Wat is de invloed daarvan op de overgehevelde capaciteit?

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat het budget voor de Federatie van Diensten voor Geestelijke Gezondheidszorg en voor Zorgnet Vlaanderen onder meer

gebruikt wordt voor de campagnes tegen de stigmatisering van psychische aandoeningen. Ook daar is er een besparing van 5 percent.

De heer *Dirk Dewolf* zegt dat Federatie van Diensten voor Geestelijke Gezondheidszorg en Zorgnet zich, behalve met de destigmatisering, ook bezighouden met het opbouwen van expertise over buddywerking. Zo wil men ex-psiatrie patiënten begeleiden bij hun re-integratie in de samenleving en wil men isolement tegengaan. Ook over Kinderen van Ouders met Psychiatrische Problemen en andere thema's wordt de expertise verzameld. De financiering is proportioneel met het aantal aangesloten leden. Hij is bereid om de precieze gegevens te bezorgen.

De subsidie voor de centra voor menselijke erfelijkheid dateert uit de jaren 1990. Die centra hebben vooral een preventieve opdracht, bijvoorbeeld bij een erfelijke vorm van borstkanker. De middelen worden gebruikt voor personeelskosten.

GEO-1GDD2AD-WT – werking en toelagen – milieugezondheidsbeleid

Mevrouw *Cindy Franssen* vraagt welk operationeel veldonderzoek naar milieugerelateerde ziekteclusters in het binnen- en buitenmilieu al is verricht. Is er al onderzocht welk effect isolatiemateriaal in woningen heeft op de gezondheid? Welke rol speelt het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin in het Nationaal Milieu en Gezondheid Actieplan?

De heer *Dirk Dewolf* antwoordt dat er geregeld milieu-incidenten met een mogelijke gezondheidsimpact voorvallen. Hij denkt bijvoorbeeld aan de treinramp in Wetteren. Vaak is het minder spectaculair, maar wordt er toch een hele wijk ongerust omdat men denkt dat bepaalde kankers er meer voorkomen dan elders. Dan is het de bedoeling dat er een onderzoek gebeurt ter plekke. Daarnaast zijn er nog de plaatsen met een historische verontreiniging, bijvoorbeeld Hoboken of de Gentse Kanaalzone.

In het Nationaal Milieu en Gezondheid Actieplan zijn alle entiteiten die bevoegd zijn voor milieu en gezondheid vertegenwoordigd om projecten te bespreken. Zorg en Gezondheid pleit voor het continueren van de samenspraak, maar betwijfelt of dit het goede forum is om projecten te lanceren.

De heer *Bart Van Malderen* stelt vast dat men 25 percent bespaart op het beperkte budget voor projecten die de relatie tussen milieu en gezondheid onderzoeken en dat in een dichtbevolkte en sterk vervuilde regio zoals Vlaanderen. Welke kritische massa blijft er nog over om in te grijpen? De manier waarop wordt gesproken over de ongerustheid in bepaalde buurten, wekt de indruk dat de invloed van milieufactoren op de gezondheid niet ernstig wordt genomen.

Minister *Jo Vandeuren* antwoordt dat Zorg en Gezondheid probeert om een budget te reserveren voor het geval er bij een bepaald incident een interventie van het agentschap verwacht wordt.

De heer *Dirk Dewolf* merkt op dat bij het incident in Wetteren de bevolking soms wat ongerust gemaakt werd. Niet iedereen die voor de camera sprak was voldoende op de hoogte om valide uitspraken te doen. Hij beseft natuurlijk wel dat het ging om een ingrijpend voorval. Dat verklaart de irritatie die misschien doorklonk in zijn tussenkomst. Als tegenvoorbeeld wil hij verwijzen naar de aanpak in de Noorderkempen, een regio met historische vervuiling met zware metalen. Zorg en Gezondheid heeft daar een prijs van de KU Leuven in de wacht gesleept omdat het gaat om een participatief traject met de bewoners, de lokale besturen en de gezondheidswerkers in de regio. Het is de bedoeling te leren

omgaan met een gegeven in de natuurlijke omgeving dat niemand voor honderd procent kan elimineren. Ook de medisch-milieukundige, die op een ander budget gefinancierd wordt, speelt een belangrijke rol bij ongerustheid in lokale gemeenschappen over mogelijke milieuproblemen.

De heer *Bart Van Malderen* verduidelijkt dat zijn opmerkingen over milieu niet beschuldigend bedoeld zijn, maar de nuchtere vaststelling is dat het budget met 25 percent daalt. Zijn zorg om niet in het anekdotische te vervallen, is gebaseerd op cijfers.

GEO-1GDD2AE-WT – werking en toelagen – preventief gezondheidsbeleid

De heer *Björn Anseeuw* merkt op dat met de middelen uit de fondsen ter bestrijding van verslaving ook niet-preventieve projecten worden gefinancierd. Hij wil van de minister vernemen wat zijn plannen zijn met dit budget.

Mevrouw *Vera Jans* wil vernemen welk bedrag in 2015 besteed zal worden aan suïcidepreventie. Hoe evolueert dat budget? Indien er sprake is van een daling, wil ze weten of die het gevolg is van negatief geëvalueerde en bijgevolg stopgezette projecten.

De heer *Bart Van Malderen* merkt op dat de overgehevelde middelen worden toegevoegd aan het preventieve gezondheidsbeleid. In de beleidsnota wordt een nieuw kader in het vooruitzicht gesteld. De ongerustheid en het ongeduld zijn groot. Minister Vandeurzen heeft al aangekondigd dat projecten geëvalueerd en vervolgens ondergebracht zullen worden in een nieuwe regelgeving. Waardevolle projecten moeten na verloop van tijd kunnen rekenen op reguliere subsidiëring. In budgettaire moeilijke tijden is het niet evident om nieuwe initiatieven te nemen, maar veel van de reguliere werking is ooit als project van start gegaan. Lokale overheden en provincies zijn niet meer in staat projecten op te zetten. Als de Vlaamse overheid daar ook mee ophoudt, moet ingegaan worden op de vraag van de sector naar continuïteit. Daarnaast pleit hij ervoor de mogelijkheid om projecten op te starten blijvend open te houden.

Bepaalde RIZIV-bevoegdheden die overkomen, komen volgens minister *Jo Vandeurzen* rechtstreeks op een begrotingsartikel. Er zijn geen geoormerkte uitgaven. Veel conventies komen over naar Vlaanderen. Bij bepaalde financieringen, bijvoorbeeld bij het Impulsefonds, zaten sommige onderdelen niet in het RIZIV maar in de Federale Participatiemaatschappij. Sommige projecten werden vooral gefinancierd vanuit fondsen in plaats van de algemene RIZIV-middelen. Ook die uitgaven komen terecht in de Vlaamse begroting. Het is de bedoeling om de continuïteit te garanderen. Dat geldt ook voor de projecten die gefinancierd worden door het Verslavingsfonds. Opnieuw geldt het algemene principe dat naar continuïteit wordt gestreefd. Op een bepaald ogenblik zullen alle projecten uiteraard geëvalueerd worden. Ofwel worden die geëvalueerd in 2015, ofwel zal men zich baseren op de geplande federale evaluatie, als die voldoende valide is. Niet alle projecten zullen per definitie gecontinueerd worden. Binnen dat fonds zijn er wellicht ook projecten die eigenlijk te maken hebben met hulpverlening en niet met preventie. Die projecten zullen niet per definitie uit de boot vallen. Als ze voldoende merites hebben, kunnen ze blijven bestaan. Bij structurele financiering mag achteraf niemand zeggen dat er geld weggehaald wordt van de preventie ten voordele van curatie. Er zal een kader gecreëerd moeten worden om binnen de drughulpverlening een aantal hulpverleningsaspecten in te bedden.

Voor suïcidepreventie is er alleen bespaard op de werkingsmiddelen van Vlaams Expertisecentrum voor Suïcidepreventie.

De heer *Dirk Dewolf* vult aan dat er in 2013 2,5 miljoen euro is besteed aan suïcidepreventie, in 2014 3,38 miljoen en in 2015 3,46 miljoen.

Minister *Jo Vandeurzen* vindt de vraag naar meer middelen voor preventie terecht. Het is echter niet altijd duidelijk hoe men de budgetten kan traceren die zinvol kunnen zijn voor preventie. Vaak gaat het om het stimuleren van gedragswijzigingen en om het propageren van een gezonde levensstijl en dat binnen verschillende levensdomeinen. Bij internationale vergelijkingen moet men altijd voorzichtig zijn. Er is inderdaad een grote discrepantie met de curatie-inspanningen.

De heer *Bart Van Malderen* beseft dat men voorzichtig moet zijn met vergelijkingen. Wel vergelijkbaar zijn de trends in Vlaanderen. Als de projectwerking geëvalueerd moet worden, mag ook de overheid de effecten van haar preventiebeleid, per punt en algemeen, in kaart brengen. Als dat onmogelijk blijkt, vloeit daar de conclusie uit dat de overheidswerking toch niet zo perfect is.

GEO-1GDD4AE-WT – werking en toelagen – preventief gezondheidsbeleid

De heer *Bart Van Malderen* vraagt waarom het resterende krediet gespreid wordt aangewend. Welke acties of diensten schuilen daarachter?

GEO-1GDD2AF-WT – werking en toelagen – thuis- en ouderenzorgbeleid (exclusief de diensten van GEO/1GD-D-2-I/WT)

Mevrouw *Freya Saeys* zegt dat dit begrotingsartikel stijgt met bijna 1,9 miljard euro RIZIV-middelen. Ze wil vernemen hoeveel bedden met dit bedrag jaarlijks extra gefinancierd kunnen worden. Vorige legislatuur is beslist de voorafgaande erkenning los te koppelen van de subsidiëring. Er is sprake van 1460 bijkomende bedden. Er is de stijgende tenlasteneming van de Vlaamse zorgverzekering. Eind 2014 wordt onderzocht hoeveel bijkomende woonzorgcentra willen openen. Is er op dit ogenblik al zicht op het aantal bedden dat in 2015 operationeel kan zijn en bijgevolg een erkenning behoeft?

Mevrouw *Lies Jans* wil vernemen of dit sterk toegenomen budget zal leiden tot bijkomend erkenningen.

Tijdens zijn toelichting heeft minister Vandeurzen verklaard dat van alle nieuwe bevoegdheden enkel de ouderensector moet besparen op de werking. Ze wil vernemen waarom voor deze sector een uitzondering wordt gemaakt. Hoe weerspiegelt deze besparing zich in de werking en toelagen?

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat in de gesubsidieerde entiteiten bespaard wordt door de werkingsmiddelen niet te indexeren en een bijkomende besparing op te leggen. Daarbij werd er voor verschillende sectoren een formule op maat onderhandeld. Veel sectoren hebben gekozen voor een besparing op de enveloppe, met interne autonomie. Dat geldt ook voor de woonzorgcentra. Op bepaalde nieuwe sectoren wordt de besparing niet toegepast. Binnen de woonzorgcentra, waarin Vlaanderen al actief was, onder meer met de financiering van de animatiewerking, is er een groot volume, waardoor de besparing ook beperkt kan blijven. Daar wordt 5 percent bespaard op de werkingsmiddelen binnen het rob-forfait.

Die redenering om te streven naar continuïteit is doorgetrokken naar alle sectoren die met de zesde staatshervorming naar Vlaanderen zijn overgekomen. In de vragen hoort de minister de bezorgdheden op het terrein. De diversiteit van de financieringen heeft te maken met historische oorzaken. De rob- en rvt-forfaits vallen onder het RIZIV. In 2015 zal het RIZIV dat nog blijven uitkeren,

maar voor rekening van Vlaanderen. Vlaanderen heeft een aantal jaren de tijd om een eigen financieringssysteem uit te werken. De koppeling met de verplichte ziekteverzekering zal verlaten worden. Vlaanderen wil dat op termijn onderbrengen in de Vlaamse zorgverzekering. Voor de rob-forfaits is er gekozen voor een groeipad. Het RIZIV heeft de gewoonte om het laatste kwartaal van het vorige boekjaar te imputeren op de begroting van het volgende boekjaar. Het laatste kwartaal van het boekjaar 2014 moet door Vlaanderen betaald worden. Dat wordt opgenomen in de begrotingscontrole. In het laatste kwartaal van 2014 zou er nog een groei zijn van 1900 rob-bedden. Halverwege november 2014 geldt dat er in het laatste kwartaal van 2014 ongeveer 1740 vragen naar bijkomende woongelegenheden zijn ingediend. Een aantal voorzieningen hebben daarnaast aangekondigd dat ze opengaan in 2015. Dat zal leiden tot een toename van het aantal rob-forfaits met 1500 eenheden in de begroting voor 2015. Dat staat in de begroting als constant beleid, dus niet in het uitbreidingsbeleid of in het nieuwe beleid.

Vroeger gaf Vlaanderen een voorafgaande vergunning. Bij de opening moest de exploitant zich melden bij het RIZIV. Tot 2012 engageerden de gemeenschappen zich er in een protocol met het RIZIV toe om een bepaald plafond van bijkomende vergunningen niet te overschrijden. Dat is altijd correct gevolgd. Vanaf 2013 hanteerde het RIZIV een open-endsysteem. Binnen het RIZIV zijn er twee mogelijkheden, een open-endsysteem of een systeem met voorafgaande vergunningen. Binnen de thuisverpleging bestaat er een open-endsysteem. Voor de rob's en de rvt's is er op het niveau van het RIZIV geen volume-instrument, al is dat wel mogelijk op basis van de federale wetgeving op de ziekteverzekering. Tot en met 2012 heeft toenmalig federaal minister Onkelinx geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om een KB op te maken dat het aantal bijkomende rob-bedden beperkt omdat een protocol werd afgesloten. Nu dat een gemeenschapsbevoegdheid geworden is, moet Vlaanderen voor een bepaald systeem kiezen. Het is in elk geval interessant om een zicht te hebben op de ontwikkeling van het aanbod. Daarom werd er in Vlaanderen een besluit uitgewerkt waardoor de houders van voorafgaande vergunningen die willen opengaan zich vooraf moeten melden. Eind december 2014 zullen initiatiefnemers voor het eerst moeten melden dat ze in 2015 of 2016 open willen gaan. Het jaar 2015 is het delicaatste. Op het ogenblik van de melding zullen de betrokkenen hun investeringen namelijk al gedaan hebben. Er is een groei in het vooruitzicht gesteld, maar de leidende ambtenaar kan vragen om de ingebruikname van bepaalde bedden enkele maanden te verschuiven.

De heer *Bart Van Malderen* heeft begrepen dat er in de residentiële ouderenzorg 1400 bedden zouden bijkomen. Op dat bedrag wordt een desindexering doorgevoerd. Hij veronderstelt dat de regelgeving op een andere manier wordt toegepast. Is dat in overeenstemming met het overgangsprotocol met het RIZIV? Hij denkt dat Vlaanderen zelf zal moeten instaan voor de uitvoering als het gaat om een andere regelgeving. Welke kans is er dat het protocol wordt opgezegd ten gevolge van de niet-indexering?

Minister *Jo Vandeurzen* denkt dat de gevraagde budgettaire inspanning voor de woonzorgcentra geen gigantische implicaties zullen hebben. De besparingen worden immers uitgesmeerd over 766 woonzorgcentra of 74.000 bedden. In overeenstemming met het regeerakkoord onderzoekt de minister samen met de residentiële ouderenzorg hoe deregulering en flexibilisering kunnen worden doorgevoerd. Er is altijd een spanningsveld met kwaliteit. Hoe kan men kwaliteit zichtbaar maken? Men kan ook nadenken over mogelijke efficiëntiewinsten.

Het is de heer *Bart Van Malderen* opgevallen dat de minister de besparingen in de residentiële ouderenzorg als 'niet gigantisch' betitelt. Zijn opmerking ging over de relatie met het RIZIV en de verhouding tussen de beslissingen die de minister

moet nemen en het overgangprotocol. Procentueel wordt de ambulante sector inderdaad veel zwaarder getroffen. Hoe dat te rijmen valt met het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009 is eveneens niet duidelijk.

GEO-1GDD2AH-WT – werking en toelagen – ouderenzorgbeleid

Mevrouw *Lies Jans* zegt dat een stijging van het aantal erkende woongelegenheden leidt tot een stijging in het budget voor animatiewerking. Hieruit concludeert ze dat de wijze waarop de subsidies zullen worden toegekend nog niet zal wijzigen in 2015.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat de financiering van de animatie vanaf 2016 niet langer gekoppeld zal zijn aan de rechtsvorm van de exploitant, maar aan het zorgprofiel van de bewoner. In 2015 zal er nog niets veranderen.

GEO-1GDD2AI-WT – werking en toelagen - thuis- en ouderenzorgbeleid: diensten voor gezinshulp en aanvullende thuiszorg en diensten voor logistieke hulp

Mevrouw *Freya Saeys* wijst op de nulgroei in de gezinszorg. Zijn er ondanks de nulgroei plannen om in 2015 werk te maken van meer flexibiliteit en continuïteit van zorg?

Mevrouw *Lies Jans* zegt dat in plaats van uitbreiding werk wordt gemaakt van taakuitzuivering. Wordt op die manier ruimte gecreëerd voor extra uren gezinszorg? Welke initiatieven zullen in 2015 genomen worden om de gezinszorg flexibeler te maken?

Mevrouw *Vera Jans* heeft uit de toelichting onthouden dat de diensten voor gezinszorg en aanvullende thuiszorg de besparingen willen opvangen door nauwer samen te werken en beter op elkaar af te stemmen. Ze vraagt nadere duiding.

De heer *Bart Van Malderen* zegt dat het nominale bedrag op dit begrotingsartikel lager is dan vroeger toen er jaarlijks een groeipad was. De reden daarvoor waren zowel demografische als maatschappelijke evoluties. Er is voorts het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009 dat thuiszorg als een noodzakelijke voorwaarde beschouwt om de gewenste woonzorgcapaciteit te kunnen uitbouwen. De begroting 2015 breekt met dat verleden. Is er rekening gehouden met een aantal federale beslissingen die kunnen leiden tot een gestegen vraag naar thuiszorg? De spreker vraagt zich af of het budget voor 2015 zal volstaan.

De gezinszorg is bezig met een flexibiliseringsoefening. Minister *Jo Vandeurzen* is er niet van overtuigd dat dit moet leiden tot een verhoging van het budget. Men moet in de eerste plaats het gesprek aangaan binnen de diensten en met de vakbonden. De diensten beseffen dat ze de mogelijkheden van dienstverlening tijdens de avonduren moeten onderzoeken. Bij de gezinszorg zijn er momenteel al contingenten waarmee men kan optreden in de duurdere uren. Er wordt ook nagedacht over andere benaderingen. De gezinszorg moet zich niet alleen richten op de ouderenzorg maar op de zorgbehoevende groepen in het algemeen. In de komende periode zal dit gesprek ten gronde worden gevoerd. Op dat domein is er een perspectief om opnieuw aan te sluiten op een groeipad. Om het budgettaire doel te halen worden die zaken verschoven die eigenlijk kunnen worden opgenomen door de aanvullende thuiszorg. Zo kan men de besparingen realiseren zonder de inkorting op de werkingsmiddelen die geldt voor de andere sectoren. Voorlopig gaat de sector ervan uit dat het mogelijk is om de budgettaire doelstelling te halen binnen de bestaande regelgeving.

Amendement nr. 13 van de heer Van Malderen en mevrouw Van den Bossche strekt ertoe het vastleggingskrediet met 6.883.000 euro en van het vereffeningskrediet met 6.017.000 euro te verhogen.

De heer *Bart Van Malderen* zegt dat voor een verhoging van het urencontingent gezinszorg met ongeveer 215.000 uren het budget voor dit begrotingsartikel verhoogd moet worden met 6,45 miljoen euro. Dit is de helft van de stijging van het aantal uren waarin de meerjarenbegroting 2014-2019 voorziet, namelijk jaarlijks 2,5 procent. In 2011 was er een extra budget van 8 miljoen euro (dit is 1,8 procent meer uren) en in 2012 een extra budget van 9 miljoen euro (of 2 procent meer uren). In 2013 en 2014 ging het over gelijkaardige inspanningen (respectievelijk 2 en 1,7 procent).

Dit groeipad voor de thuiszorgdiensten is hoogst noodzakelijk om aan de veroudering het hoofd te bieden. Een simpele extrapolatie van het Planbureau (2003) toonde aan dat, bij ongewijzigd beleid (geen bijkomende inspanningen voor thuiszorg, dagopvang, kortverblijf, dienstencentra, crisisopvang enzovoort), er de komende veertig jaar elk jaar vijftig rusthuizen (van gemiddeld negentig bedden elk, dus in totaal 4500 bedden per jaar) moeten worden bijgebouwd in België. Bovendien moet de gezinszorg kunnen inspelen op maatregelen die federaal worden uitgewerkt: bij thuisverpleging de uitzuivering van de toiletten, de geplande vermindering van de ligduur bij bevallingen enzovoort.

Het budget voor de beschikbare uren herleiden tot de effectief gepresteerde uren volstaat niet om te komen tot een verantwoord groeipad voor de gezinszorg. De taakuitzuivering binnen de gezinszorg (naar aanvullende thuiszorg) zal slechts zeer geleidelijk gerealiseerd kunnen worden.

Mevrouw *Elke Van den Brandt* weet dat het gaat om een realistisch groeipad. Het lijkt haar dus logisch om minstens dit groeipad te volgen. Daarom zal haar fractie dit amendement steunen.

GEO-1GDD2AJ-WT – werking en toelagen – revalidatie

Mevrouw *Vera Jans* vraagt of de overheveling van de acht geïsoleerde G- en Sp-diensten vaststaat. Een aantal leek immers van plan zich te liëren met een algemeen ziekenhuis. Ten slotte wil ze vernemen hoeveel RIZIV-revalidatieovereenkomsten er precies zijn.

De heer *Dirk Dewolf* antwoordt dat Vlaanderen bevoegd wordt voor de volgende revalidatie-instellingen: het Koningin-Elisabethinstituut in Oostduinkerke, het Belgisch Zee-instituut voor Orthopedie in Oostende, het zorgcentrum Lemberge in Merelbeke, RevArte in het Antwerpse, het revalidatieziekenhuis Inkendaal in Vlezembeek, de MS-klinieken in Melsbroek en Overpelt en het instituut Pulderbos in de Antwerpse Kempen. De Mick in Brasschaat kon eveneens overkomen maar heeft dat niet gedaan. Deze instelling heeft haar bedden overdragen aan het AZ Klina. De bijzondere wet laat dat toe.

GEO-1GDD2AL-WT – werking en toelagen – tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden

Mevrouw *Freya Saeys* zegt dat de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden bepaald wordt door het inkomen en de mate van afhankelijkheid. Ze gaat ervan uit dat de Vlaamse overheid deze aanpak in een eerste fase zal voortzetten. Ze vraagt of de minister aan dit principe wil vasthouden. Hoeveel bejaarden genieten van deze tegemoetkoming in Vlaanderen?

Minister *Jo Vandeurzen* verduidelijkt dat bepaalde middelen overkomen uit de algemene federale middelen, andere komen over via het RIZIV. Soms gaat dat over prestatiefinanciering zoals bij de rvt en de rob's. Daarnaast zijn er de conventies van het RIZIV en andere ondersteunende zaken zoals het Impulseo-fonds. Voor de zaken die gefinancierd worden uit algemene middelen zoals de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden geldt dezelfde redenering. Het beleid streeft naar continuering, maar het is duidelijk dat dit systeem moet worden geïntegreerd in de Vlaamse regelgeving. De mogelijkheid om een beroep te doen op de federale diensten is immers beperkt in de tijd. Er is misschien wel nog een beperkte mogelijkheid om wat verlenging te vragen. Voor de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden is er een aanpassing gebeurd inzake de prijs- en volume-inschattingen. De tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden zou, behalve in het ouderenbeleid, ook een plaats kunnen hebben in het gehandicaptenbeleid. Binnen de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden speelt zowel het inkomen als de diagnose en de indicatiestelling een rol. Ook de tenlastenemingen in de Vlaamse zorgverzekering, een forfaitair systeem, veronderstellen een bepaalde inschaling. Op dit ogenblik denkt de Vlaamse Regering eraan om dit te integreren in de Vlaamse sociale bescherming. Dat wordt geen eenvoudige oefening. Er zullen winnaars en verliezers zijn. De transitie moet geleidelijk en zorgvuldig gebeuren. De vraag zal in sommige gevallen zijn: is dat mogelijk binnen de Vlaamse sociale bescherming of moet dat eerder uitgewerkt worden omdat men gebonden is aan de timing van de federale transitie. In dat geval moet dat op een integreerbare manier uitgewerkt worden.

De heer *Dirk Dewolf* vult aan dat in Vlaanderen 107.000 mensen een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden ontvangen. Zestig personeelsleden komen over naar Vlaanderen. De Financieringswet zegt dat alle FOD-materies uiterlijk op 31 december 2015 moeten overgeheveld worden naar de gemeenschappen. Het is de bedoeling om met de FOD een akkoord te sluiten om dit nog een jaar te verlengen. Het zal immers heel wat tijd vergen om een goede informaticatoepassing uit te werken.

Vlaanderen zal uiterlijk tegen 2017 moeten instaan voor de uitvoering van de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden, zegt de heer *Bart Van Malderen*. Thans is dat inkomensgebonden. Deze Vlaamse Regering wil daarop ingrijpen. Het zal nogal wat moeite kosten om dit in te passen in de Vlaamse zorgverzekering, die in de richting gaat van meer forfaits. Men zal moeten voorzien in vrij lange overgangsperiodes. Wanneer wil men die operatie van start laten gaan?

De Vlaamse zorgverzekering is een forfaitair systeem, zowel aan de ontvangstzijde als aan de uitgavenzijde, repliceert minister *Jo Vandeurzen*. Dat was al vanaf het begin het geval. Dat is ook goedgekeurd door alle politieke partijen die mee aan de wieg stonden. Met de stellingen in het regeerakkoord over de Vlaamse sociale bescherming wordt er niets toegevoegd aan dit forfaitaire concept. De basisondersteuningsbudgetten voor personen met een handicap zijn forfaits uit de vorige regeerperiode. Dat zijn momenteel de twee enige forfaits aan de uitgavenkant. Uiteraard zal er een grondig debat moeten worden gevoerd over de manier waarop al die tussenkomsten en betalingen moeten worden opgenomen in de Vlaamse sociale bescherming. Aan het forfaitaire karakter is niets veranderd. Alleen de zorgpremie wordt verhoogd.

De heer *Dirk Dewolf* zegt dat er een goed contact is met de federale administratie over de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden. Er is een analyse gebeurd en er wordt gewerkt aan een aanpassing. Dat moet gebeuren in dialoog met de zorgkassen.

5. Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden

Mevrouw *Elke Van den Brandt* leest in het verslag van het Rekenhof dat er geen vastleggingskrediet is voor de klassieke financiering, maar ook dat de gebruikstoelage voor de alternatieve financiering wordt geplafonneerd. Dat betekent dat het weinig waarschijnlijk is dat er extra middelen zijn voor klassieke bouwinvesteringen en dat er helemaal geen middelen zijn voor alternatieve investeringen, terwijl er een wachtlijst is van ongeveer 1,3 miljard euro. Zal de Vlaamse Regering aan de behoeften tegemoetkomen of worden nieuwbouw en renovatie op de lange baan geschoven?

Mevrouw *Lies Jans* heeft begrepen dat het VIPA in 2015 geen nieuwe, maar enkel precare dossiers zal behandelen. Ze informeert op basis van welke objectieve criteria een rangorde bepaald zal worden en hoeveel precare dossiers er geld zullen krijgen.

Mevrouw *Vera Jans* heeft begrepen dat er geen budgettaire ruimte is voor subsidiebeloftes in het kader van de klassieke financiering. De minister zegde wel dat de Vlaamse Regering uitzonderlijk zeer precare dossiers zal steunen. Wat zijn dat precies? Zijn die dossiers de minister al bekend? Heeft de minister de impact van de persoonsvolgende financiering op VIPA al ingeschat? De VIPA-buffer garandeert exploitatiemiddelen zodra de infrastructuur er is. Is de veronderstelling terecht dat de infrastructuurmiddelen ook voorhanden zijn?

Mevrouw *Freya Saeys* weet dat volgens de resolutie betreffende de infrastructuursubsidiëring van woonzorgvoorzieningen (*Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 2078/3) de ouderenzorgvoorzieningen wier financieel-technisch plan eind 2014 goedgekeurd wordt, nog subsidies krijgen. Daarna wordt een nieuw subsidiesysteem onderzocht. Ze informeert of de organisaties in dat geval volgens de klassieke of alternatieve financiering middelen zullen ontvangen, en waar die middelen dan vandaan komen?

De heer *Bart Van Malderen* ziet VIPA als een van de precairste punten van de hele begroting. Het budget dat de Vlaamse Regering aanvankelijk voor ogen had, is snel verstoord door Europa. Dat de alternatieve financiering in de begroting moet, maakt de financiële behoeften van deze Vlaamse Regering voor Welzijn nog groter. Voorheen was het ook zo dat VIPA als het ware een open-end-financiering kende: bij begrotingscontroles werden zo nodig extra middelen vrijgemaakt om aansluitend op de oplevering de exploitatie van de infrastructuur mogelijk te maken. Thans wordt de kraan dichtgedraaid en krijgen enkel de precare dossiers nog geld. Wat met projecten die niet als precair worden betiteld? Bestaat de kans dat dringende maar niet als precair bestempelde dossiers nooit meer aan bod komen? Loopt de Vlaamse Regering het risico haar verbintenissen niet waar te maken, wat de sector als een vertrouwensbreuk zal zien? Wat met de kosten voor de aankoop van gronden en voor het ontwerpen van plannen die al gemaakt zijn? Welke investeringen zijn er de komende jaren gepland en hoe zijn die verdeeld over de sectoren? Het lijkt moeilijk de dringendheid in de gehandicaptensector, in de wijkgezondheidscentra of in de woonzorg te vergelijken.

Om duidelijk op de vragen te antwoorden, moet minister *Jo Vandeuren* eerst de context schetsen. Gezien de budgettaire ruimte vormt VIPA een knelpunt. Momenteel bestaan er twee financieringssystemen: de klassieke voor de kleinere sectoren en de alternatieve procedure voor de gehandicaptensector, de woonzorgcentra en de ziekenhuizen. Bij de alternatieve procedure, ooit uitdrukkelijk door Europa goedgekeurd, mag jaarlijks de betaling van de gebruikstoelage in de begroting worden ingeschreven. Als de voorziening een

bepaalde bezettingsgraad niet haalt, wordt ze verminderd, dat was een Europese voorwaarde. Bij de nieuwe ESER-regels heeft Europa geoordeeld dat het risico aan de kant van de exploitant te klein is, waardoor het volledige bedrag vanaf de eerste betaling in de begroting moet worden ingeschreven.

Als gevolg van de zesde staatshervorming wordt Vlaanderen bovendien bevoegd voor de financiering van investeringen in ziekenhuizen. Voordien werden die investeringen gefinancierd door het RIZIV of de FOD Volksgezondheid. In grote lijnen gaat het om twee soorten van investeringen in onroerend goed. Bij investeringen volgens het zorgstrategisch plan kreeg een ziekenhuis een deel terugbetaald van het VIPA, waarna het RIZIV het saldo betaalde. Dat kon enkel als de investering in de bouwkalender stond, het volume van Vlaamse bouwsubsidies waarvan het federale niveau bereid was het saldo in de federale exploitatiefinanciering van de ziekenhuizen op te nemen. Dat saldo wordt een Vlaamse bevoegdheid. De grootte daarvan moet nog geraamd worden. In de praktijk zal het saldo nog steeds betaald worden door het federale niveau, maar nadien verrekend in de Vlaamse dotatie.

Een tweede overgedragen bevoegdheid is de terugbetaling van herconditioneringswerken of groot onderhoud via de factuur van het ziekenhuis. Daarvan zijn er twee soorten. Vooreerst uitgaven die vanaf 2015 in de afschrijvingen van het ziekenhuis terechtkomen. Die werken zal Vlaanderen sowieso betalen, weliswaar via verrekening in de Vlaamse dotatie. Er is wel een plafond voor bepaald in de Financieringswet. De tweede soort werken is niet terug te vinden in de afschrijvingen vanaf 2015 maar heeft wel ooit van de FOD Volksgezondheid de titel groot onderhouds- of herconditioneringswerken gekregen. De omvang van die verbintenissen is niet bekend, wat een probleem vormt voor de financiering van de ziekenhuizen. De FOD Volksgezondheid had immers de gewoonte die werken te aanvaarden, maar kreeg pas bij de inspectie van de boekhouding, 7 tot 8 jaar na datum, zicht op de bedragen. Daarom wordt aan de ziekenhuizen gevraagd een overzicht te bezorgen van alle werken die de FOD financiert als groot onderhoudswerk of herconditioneringswerk en te laten weten hoeveel volgens de FOD daarvoor ingebracht mocht worden. Voor de ziekenhuizen is dit nog een bijkomend probleem, naast de ESER-bezwaren tegen de alternatieve VIPA-technieken.

Als gevolg van de Europese beslissingen heeft de Vlaamse Regering beslist alleen nog de klassieke financiering toe te passen. Ook de woonzorgcentra met een financieel technisch plan goedgekeurd voor eind 2004 moeten omgezet worden naar de klassieke procedure. In de sector voor personen met een handicap zullen de investeringen gefocust worden op specifieke infrastructuuraanpassingen aan zware zorgnoden en op voorzieningen voor minderjarigen, eerder dan op de thuisvervangende woonvormen. Voor de dossiers – ook binnen het VAPH – die al over een principiële akkoord beschikken, volstaan de VIPA-buffers. Ook die investeringssubsidies staan in de begrotingen.

Voor de grote toevloed aan dossiers van woonzorgcentra wordt gezocht naar oplossingen. Nagaan welke mogelijkheden de financiële sector of verzekeringssector kan bieden, is een te onderzoeken denkspoor. Zeker omdat kapitaal beschikbaar is, dat daarenboven momenteel zeer goedkoop is.

Over de financiering van de woonzorgcentra nieuwe stijl, dus zowel voor rob, rvt als infrastructuur, zal nog een grondige discussie met de sector volgen. Daarbij moet er strikt over gewaakt worden dat de regeling de ESER-toets kan doorstaan. Dat geldt trouwens ook voor het nieuwe financieringssysteem van de ziekenhuizen.

Als er eenmalige marges zijn in 2015 zullen die gebruikt worden om preciaire dossiers in de klassieke procedure te subsidiëren. De Vlaamse Regering heeft zich daarmee akkoord verklaard. Uiteraard moet precair geobjectiveerd worden, maar in eerste instantie gaat het over situaties waarbij het voortbestaan van de organisatie in gevaar komt. De minister denkt aan brandveiligheidswerken of aan de kleine groep woonzorgcentra die nog twee- of driepersoonskamers aanbiedt. Vanaf 2016 is er budget. Tegen dan wil de minister de financieringssystemen zo aanpassen dat de mogelijkheden maximaal gebruikt worden.

VIPA is voorbereid op de persoonsvolgende financiering. Investerings in aangepaste woonvormen voor personen met een handicap moeten ook mogelijk zijn buiten de aan investeringssubsidies gekoppelde voorzieningen. Voor wooncomplexen voor personen met een handicap bestaat er inmiddels al een erkenningssysteem. Voorts heeft de minister het akkoord van de FOD Financiën over een verlaagde btw voor wie beschikt over een VAPH-atteest voor de uitbating van een wooncomplexen waar alleen mensen met een beperking zullen wonen. Hij heeft de indruk dat de pogingen om de sectoren, de ouders en de immobiëlssector enthousiast te maken vruchten afwerpen. VIPA moet zich daarbij concentreren op investeringen waar grondige permanentie of toezicht nodig is.

Het klopt dat het jaarlijkse bedrag voor terbeschikkingstellingsvergoedingen decretaal is beperkt. Pas in 2016 wordt het plafond bereikt want dan zal de invloed van alle VIPA-beslissingen blijken. De investeringen in zorg en welzijn zitten momenteel op een hoog niveau, namelijk meer dan 2,6 miljard euro. Die middelen worden gaandeweg opgenomen. Een ESER-neutrale oplossing zal echter cruciaal zijn. De minister verwacht dat voor de drie betrokken sectoren, de gehandicaptensector, de woonzorgcentra en de ziekenhuizen een andere benadering bedacht moet worden gezien hun specifieke positie, de persoonsvolgende financiering en de verschillende aard van de bevoegdheidsoverdracht.

Mevrouw *Vera Jans* is tevreden dat de minister de tijd genomen heeft om achtergrondinformatie te geven. Dat parlementsleden moeite hebben om bij te blijven, doet vermoeden dat de sectoren zelf ook veel vragen hebben. Zelfs wat vanzelfsprekend lijkt, moet duidelijk aan de betrokkenen gemeld worden.

De heer *Jan Bertels* vraagt of er middelen zijn voor ziekenhuizen die op dit ogenblik nog grote onderhoudswerken willen aanvragen. Worden die verrekend in de Vlaamse dotatie? Staat daar een plafond op?

Minister *Jo Vandeuren* ziet vier categorieën. Ten eerste werken die de FOD Volksgezondheid toegestaan heeft. Ze worden in cofinanciering met VIPA verrekend. De tweede categorie, namelijk grote onderhoudswerken of herconditioneringswerken waarvan de eerste afschrijvingen in 2015 zichtbaar worden, vormen evenmin een probleem. Daarnaast is er een pakket reeds gestarte onderhouds- en herconditioneringswerken, goedgekeurd door de FOD Volksgezondheid. Omdat die uitgaven vroeger pas definitief vastgesteld werden wanneer een inspecteur de boekhouding inkeek, is de omvang van dit pakket thans niet te bepalen. Daarover loopt een enquête. Elke redelijke uitgave, gebaseerd op dergelijke afspraak tussen ziekenhuis en FOD Volksgezondheid, moet vergoed worden. Vlaanderen krijgt van de federale overheid hiervoor 530 miljoen euro, maar kan onmogelijk weten of die middelen volstaan. Dat is de reden waarom Vlaanderen voorzichtiger is voor de vierde categorie, namelijk nieuwe aanvragen voor onderhoud of herconditionering. Daarvoor moet Vlaanderen een reglementair kader opstellen. De minister ziet een voordeel aan de lange afschrijftermijnen voor dergelijke uitgaven, groot onderhoud op 10 jaar en herconditioneringswerken op 33 jaar, waardoor de uitgaven gespreid zijn en er na verloop van tijd ruimte vrijkomt.

Ondertussen willen zowel het Vlaamse als het federale niveau op een andere manier kijken naar zorgstrategie en samenwerking tussen ziekenhuizen stimuleren. Thans is het zorgstrategische plan gekoppeld aan een VIPA-subsidie, maar groot onderhoud of herconditioneringswerken werden soms aangevraagd om de VIPA-toets en een zorgstrategisch plan te ontwijken. Samen met de sector moet dit nader bekeken worden.

De heer *Bart Van Malderen* vraagt zich af hoe Europa zal staan tegen een inbreng van de financiële sector. Voorts maakt hij zich zorgen over welke grote onderhouds- en herconditioneringswerken er onverwacht zullen opduiken. Zal de minister de gegevens van de enquête voor begin 2015 klaar hebben? Dat is ook belangrijk om de budgettaire ruimte voor de preciaire dossiers te ramen.

Minister *Jo Vandeurzen* heeft in de discussie over de ziekenhuissector het woord precair niet in de mond genomen. Ook in deze transitieperiode streeft hij naar continuïteit en zal hij de rechtmatige verwachtingen trachten te honoreren. Als een ziekenhuis in alle redelijkheid ervan kan uitgaan dat een ingreep als een groot werk of herconditionering beschouwd zal worden, dan moet het daarvoor vergoed worden. Er is dus geen sprake van dat alleen de preciaire dossiers betaald worden. Dat neemt niet weg dat thans niemand kan inschatten hoe het budget de komende jaren zal evolueren. Omdat snel duidelijkheid nodig is, loopt een enquête. De minister zal de gegevens van de enquête vergelijken met de gegevens van de FOD Volksgezondheid en daarna met de koepels de definitieve beslissing overleggen.

6. Vlaams Zorgfonds

Mevrouw *Elke Van den Brandt* merkt weinig voorbereidingen voor de Vlaamse sociale bescherming, een toekomstige taak van het Vlaams Zorgfonds. Ze had met vele anderen gerekend op een verhoging van de middelen om nieuwe uitdagingen zoals het basisondersteuningsbudget voor personen met een handicap te bekostigen. Uiteindelijk zullen de middelen van het Vlaams Zorgfonds maar net volstaan om het huidige beleid voort te zetten, met weliswaar extra aandacht voor de vergrijzing en de toenemende vraag waarvoor er al 18 miljoen euro in de meerjarenbegroting vrijgemaakt is. Ze informeert dan ook naar de planning. Hoe wordt het Vlaams Zorgfonds begrotingstechnisch uitgebreid?

Het lid refereert voorts aan een opmerking van het Rekenhof dat de inkomstenraming te optimistisch vindt. Als de bijdrage verhoogt, zal mogelijk het aantal inningen dalen. Dat geldt zeker voor Brusselaars die zich vrijwillig kunnen aansluiten. De spreekster denkt net als het Rekenhof dat bij een stijging van de bijdrage mogelijks minder mensen zullen betalen en meer moeite gedaan moet worden om de achterstallige betalingen te innen. Hoe antwoordt de minister op de vrees voor een lager inningspercentage?

Niet alleen de bijdrage aan maar ook de uitgaven van het Zorgfonds zijn forfaitair. Dat hoeft niet zo te blijven. Het is logischer om de bijdrage inkomensgerelateerd te maken, in een ideale wereld zelfs vermogensgerelateerd, en de uitgaven te relateren aan de reële zorgbehoefte. Dat zal het systeem niet alleen betaalbaarder houden maar ook efficiënter.

De heer *Jan Bertels* vindt het moeilijk om de Vlaamse zorgverzekering te zien als een voorafspiegeling van de Vlaamse sociale bescherming, een Vlaamse vorm van de sociale zekerheid, wegens de forfaitaire premies die niet afhangen van het inkomen.

Mevrouw *Griet Coppé* zegt dat 1.595.000 euro wordt gereserveerd voor ICT-investeringen. Wat is de bedoeling van het digitaal platform?

Minister *Jo Vandeurzen* wijst op de evolutie: twee derde van de middelen komen uit de algemene middelen en een derde uit de premies. De verzekeringslogica veronderstelt dat een bepaald aandeel van de uitbetalingen met een premie gefinancierd worden, zeker in Brussel. Dat heeft de Raad van State ook al laten doorschemeren in een advies. Hij kan begrip opbrengen voor de meningsverschillen over de mate waarin de premie inkomensgerelateerd kan worden, maar benadrukt dat het technisch onmogelijk is om de bijdrage meer inkomensgerelateerd te maken dan momenteel met twee tarieven: het lage tarief voor mensen met een verhoogde tegemoetkoming en het gewone voor andere. Het verlaagde tarief stijgt volgens de minister met 15 euro en het gewone tarief met 25 euro. Die tarieven gelden voor 2015. Wanneer de diensten van de Vlaamse zorgverzekering uitbreiden, zullen heel wat keuzes gemaakt moeten worden. Eerst moet de Vlaamse Regering overeenstemming bereiken over wat er veranderd dient te worden, dan dient een ontwerp van decreet geschreven te worden waarop het debat kan losbreken.

Momenteel zijn er twee forfaits: de tenlasteneming en het basisondersteuningsbudget voor personen met een handicap. Het decreet van 25 april 2014 houdende de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap en tot hervorming van de wijze van financiering van de zorg en de ondersteuning voor personen met een handicap bepaalt dat het basisondersteuningsbudget door de zorgkassen zal worden uitbetaald. Volgens dat decreet, dat op 1 januari 2015 in werking treedt, bezorgt de minister aan het Vlaams Parlement een meerjarenbegroting van de uitgavengroei voor trap 1 en 2. Zoals blijkt uit de begroting is het niet de bedoeling het basisondersteuningsbudget te starten in 2015. Eerst moeten enkele aspecten voor het VAPH geoperationaliseerd worden. Het basisondersteuningsbudget zal gradueel ingevoerd worden. Het grote verschil met trap 2 is dat het basisondersteuningsbudget een recht is zodra de handicap erkend en de ondersteuningsnood vastgesteld is.

Vlaanderen kiest ervoor om binnen zijn bevoegdheden en aanvullend op de federale sociale zekerheid een bijkomende bescherming in te voeren zodat mensen die – ongeacht de oorzaak ervan – langdurige zorg nodig hebben, dat ook kunnen betalen. Er wordt bovendien voor geopteerd om daarvoor gebruik te maken van de Vlaamse zorgverzekering.

De minister spreekt zich er niet over uit of dit sociale zekerheid is, daarvan circuleren er immers tal van definities. Het gaat in wezen om een nieuwe laag van sociale bescherming. Ook in andere landen nemen regionale overheden een geïntegreerde benadering van het zorgbeleid op zich. Vlaanderen heeft gekozen voor een verzekeringsformule omdat die al bestond, omdat er een draagvlak is om solidariteit en een autonome financieringsbron te gebruiken voor de zorg, en omdat het Vlaanderen mogelijk maakt beleid te voeren in Brussel.

Of de inningsgraad zal wijzigen, valt af te wachten, maar er is een heel jaar voor sensibilisering. Bij uitbreiding tot een Vlaamse sociale bescherming zal een en ander aangepast worden, onder andere de instapopties in Brussel. Ook andere aspecten zoals kindpremie en maximumfactuur moeten mogelijks aangepast worden.

Dat alles zal de volgende jaren voorwerp uitmaken van een politieke discussie. Thans tracht de minister het groeiritme in de tenlastenemingen te verzoenen met de inkomsten. Voorts zal hij het reservebeheer van het Vlaams Zorgfonds optimaliseren. Zo hoopt hij geld te besparen zonder inspanningen van burgers, voorzieningen of diensten.

De heer *Dirk Dewolf* antwoordt dat het digitale platform voor de Vlaamse zorgverzekering ontstaan is in de vorige regeerperiode, naar aanleiding van de

discussie over de maximumfactuur in de thuiszorg. Op dit ogenblik zijn er vijf zorgkassen binnen de ziekenfondsen, een Vlaamse hulpkas, die ingebed is in het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid en waar de mensen terecht kunnen die nog geen keuze gemaakt hebben. Daarnaast is er de commerciële zorgkas van DKV. De overheid is niet bereid om verschillende informaticatoepassingen te financieren. Er is behoefte aan een digitaal platform om gegevens uit te wisselen, zowel met de FOD Financiën voor de inkomensrelatering, als met de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid voor de persoonsgegevens. Zo kan men op een rationele manier een performant systeem uitwerken.

De heer *Bart Van Malderen* beaamt dat het forfaitaire karakter een politieke afweging is. Hijzelf noemt wat de minister als een bijkomende laag van de sociale bescherming omschrijft, een Vlaamse sociale biotoop, opgebouwd uit verschillende elkaar organisch versterkende elementen, dus weg van de verschotting die het Vlaamse welzijnsbeleid zo lang heeft gekenmerkt. Dat er goede elementen van de federale sociale zekerheid overgenomen worden, is een pluspunt. Voor sp.a, daarin bijgetreden door beweging.net, is een bijdrage aan die biotoop best solidair, waarbij de solidariteit niet beperkt blijft tot diegene die bijdraagt en diegene die een uitkering geniet, maar ook betekent dat de sterkere schouders meer dragen.

De Vlaamse Regering kiest er echter voor de huidige financieringsstructuur om te keren. De verhouding één derde bijdragen en tweederde algemene middelen wordt omgekeerd door de beslissing de bijdrage te verdubbelen. De bijdrage van de zwaksten wordt zelfs vermenigvuldigd met 2,5. De hogere bijdrage wordt echter geneutraliseerd. Er komt geen nieuwe dienstverlening in ruil. Deze wijziging wringt op verschillende vlakken. De tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden is inkomensgerelateerd. Als dat in de Vlaamse zorgverzekering gevoegd wordt, zijn er overgangsmaatregelen nodig. Hij vraagt de minister snel over het kader te beslissen zodat iedereen weet waar hij staat.

Het basisondersteuningsbudget komt er niet in 2015. In 2016 zal het VAPH 18 miljoen euro verkrijgen. Het is onduidelijk wat er in de Vlaamse zorgverzekering zal gebeuren. In ieder geval wordt het basisondersteuningsbudget minstens voor een paar jaar uitgesteld. Hij drukt de hoop uit dat uitstel geen afstel is, want van de basiselementen van de Vlaamse sociale bescherming, de kindpremie en de maximumfactuur, schiet niet veel meer over. Vooralsnog is de biotoop schraal.

Hij is het met mevrouw Van den Brandt eens dat, zeker na de bevoegdheidsoverdracht, voor Brussel een en ander moet worden geregeld. De verhoging van de bijdrage zal de problemen met de inning niet verminderen. Hij is tevreden dat de minister ingaat op de suggestie van de Vlaamse ombudsman om de boete bevestigend te maken.

Mevrouw *Elke Van den Brandt* gaat ervan uit dat de minister de VAPH-meerjarenplanning snel zal indienen bij het Vlaams Parlement dat die moet kunnen bespreken voor de inwerkingtreding van het decreet op 1 januari 2015. Voorst wil ze graag weten hoe de minister de inningsgraad hoog denkt te houden.

De heer *Jan Bertels* beaamt dat bepaalde aspecten binnen het RIZIV gebonden zijn aan het sociale statuut en voegt daaraan toe dat heel wat statuten opgeheven zijn door het Omnio-statuuut, dat wel inkomensgerelateerd is op niveau van het gezin. Om de Vlaamse zorgverzekering als verzekering te klasseren is er een evenwicht nodig tussen algemene middelen en eigen bijdrage. Om het evenwicht te behouden moet de premie mogelijks opnieuw verhogen wanneer de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden, momenteel gefinancierd met federale algemene middelen, overkomt naar Vlaanderen.

Het is niet de bedoeling om de premie opnieuw te verhogen, aldus minister *Jo Vandeurzen*. Het Vlaams Parlement zal zich moeten uitspreken over de premie en de uitgaven bij de bespreking de Vlaamse sociale bescherming. Voor de minister moet het debat over de premie voor de Vlaamse sociale bescherming deel uitmaken van de bespreking van de ontvangstenpolitiek van de Vlaamse overheid. Hij kan begrip opbrengen voor de opmerkingen over de inkomensgerelateerdheid maar had gehoopt dat sp.a en Groen de belangrijke strategische keuze voor een verzekering met een autonome financieringsstroom zouden toejuichen. In een latere fase kan een debat gevoerd worden over de evolutie van de premie gebaseerd op het inkomen en over andere fiscale instrumenten van Vlaanderen. De keuze voor een verzekering is verantwoord doordat Vlaanderen zo de overgehevelde bevoegdheden in Brussel kan uitvoeren. Het biedt een aanknopingspunt op niveau van de persoon om vraaggestuurde financiering mogelijk te maken binnen het Brusselse institutionele kader.

Overgedragen bevoegdheden waarvoor een maximumfactuur geldt worden op Vlaams niveau voortgezet.

Mede omdat de Vlaamse ombudsman een opmerking heeft gemaakt over het sanctiemechanisme, zal de minister het systeem met de betrokkenen herbekijken. Waarmee hij niet zegt dat de oplossing van de Vlaamse ombudsman de enig mogelijke is.

Samen met de zorgkassen moet nagegaan worden hoe het inningsniveau van de voorbije jaren kan worden gehandhaafd.

Er is indertijd voor het verzekeringsprincipe gekozen om de zorg toegankelijk te houden voor heel veel mensen, aldus mevrouw *Elke Van den Brandt*. Dat was geen ideologische maar een pragmatische keuze. De meeste partijen zijn ervan overtuigd dat zorg een kerntaak van de overheid is en in principe met algemene middelen dient te worden betaald. Dat neemt niet weg dat Groen de keuze om praktische redenen steunt. De optie dat er meer middelen komen uit de algemene middelen dan uit ledenbijdrages is voor haar absoluut verdedigbaar. Dat burgers zich moeten verzekeren om zorg te kunnen krijgen, is geen optie waar Groen in gelooft.

Omdat de persoonsgebonden financiering start op 1 januari 2015 vraagt ze de minister uitdrukkelijk de VAPH-meerjarenbegroting voordien aan het Vlaams Parlement te bezorgen.

De heer *Bart Van Malderen* beaamt dat een strategische keuze wordt gemaakt: de Vlaamse sociale bescherming zal worden uitgebouwd op de sokkel die thans wordt gelegd. De spreker neemt geen vrede met de manier waarop de sokkel wordt geconcipieerd. Door de verhouding tussen algemene middelen en eigen bijdrage te wijzigen werkt de minister mee aan een omgekeerde herverdeling. Hoewel de Vlaamse Regering in andere domeinen ook daarvoor kiest, is het bijzonder pijnlijk in het geval van Vlaamse sociale bescherming. Het verzekeringsprincipe is voor hem niet in tegenspraak met een solidaire bijdrage naar draagkracht.

Mevrouw *Katrien Schryvers* acht de Vlaamse sociale bescherming een van de speerpunten van het welzijnsbeleid. Uiteraard zijn daar middelen voor nodig, momenteel komt een derde uit ledenbijdrages en twee derden uit de algemene middelen. De premie is in geen tien jaar aangepast en daarenboven blijft er een sociaal tarief. Groen en s.pa bekritisieren enkel de manier waarop de middelen gegeneerd worden. De heer Van Malderen vindt de verhouding niet goed hoewel hij geen alternatief voorstelt. Mevrouw Van den Brandt vindt dat alles gefinan-

cierd moet worden met de algemene middelen. Ze wil vernemen of beide partijen voor een lineaire algemene belastingverhoging pleiten.

Mevrouw *Elke Van den Brandt* heeft enkel gezegd dat zorg een kerntaak is van de overheid, en dat het logisch is dat te betalen met algemene middelen. Ze heeft zich akkoord verklaard met de redenen waarom er gekozen is voor een verzekeringsmechanisme. Groen vindt een inkomensgerelateerde bijdrage bespreekbaar. Zelfs een verdubbeling van de premie is verdedigbaar als de verzekerden daar iets voor in de plaats krijgen, bijvoorbeeld een minimale start van het basisondersteuningsbudget, maar deze ingreep is er louter om de begroting in evenwicht te krijgen. Het klopt niet dat de verhoging nodig is om het verzekeringsmechanisme in stand te houden, wel om de begroting te stijven. Zo gezien is het een indirecte belasting. Groen is van plan een alternatieve begroting in te dienen waarin de verkiezingsbeloften van alle partijen om meer middelen in welzijn te investeren om zo de wachtlijsten aan te pakken, verwerkt worden. Deze Vlaamse Regering kiest ervoor om 250 miljoen euro te besparen op Welzijn en 65 miljoen te investeren, dus eigenlijk sterk te besparen. Met die ideologische keuze gaat Groen niet akkoord.

De heer *Bart Van Malderen* begrijpt dat mevrouw Schryvers de minister wil verdedigen maar vraagt haar daarbij de argumenten van de oppositie correct te citeren. De oppositie aanwrijven een belastingverhoging te willen terwijl de meerderheid 100 miljoen euro meer ledenbijdrage wil neutraliseren door minder uit de algemene middelen bij te dragen, is ook de belastingen verhogen. Die belastingverhoging is dubbel onrechtvaardig: omdat ze forfaitair is en omdat diegenen die het het moeilijkst hebben 2,5 keer meer moeten betalen dan voordien.

Minister *Jo Vandeurzen* zal de meerjarenbegroting van het VAPH zo snel mogelijk aan het Vlaams Parlement bezorgen. Het decreet treedt pas in werking op 1 januari 2015, de verplichting geldt dus strikt genomen pas dan, maar de minister probeert het zo snel mogelijk te doen. De mensen op het terrein vragen de beperkte middelen eerst in te zetten op de randvoorwaarden, zoals de prioritair te bemiddelen dossiers, de overgang van minderjarigen naar de volwassenhulp of de rechtstreeks toegankelijke hulp. Ze vragen te wachten met een forfait tot wanneer het effectief impact heeft.

Mevrouw *Elke Van den Brandt* heeft niet gezegd dat alle middelen naar het basisondersteuningsbudget moeten gaan ten koste van al de rest. Zeker in deze sector is een en-en-verhaal nodig. Er zijn urgente behoeften en de 40 miljoen euro extra voor het VAPH zal allicht nuttig besteed worden. Tegelijk moeten de beloften over het basisondersteuningsbudget die de mensen met een handicap al zoveel jaren voorgeschoteld krijgen, nageleefd worden.

De heer *Jan Bertels* gaat graag in op de uitnodiging van de minister om te discuten over de inkomsten van de Vlaamse sociale bescherming en de link met de algemene middelen. Het gewenste evenwicht is voor s.pa anders dan het huidige.

7. Kind en Gezin

Mevrouw *Elke Van den Brandt* stelt vast dat de gewijzigde ouderbijdrage aan de kinderopvang een extra bedrag van 5,5 miljoen euro zal opleveren. Hoe zullen de nieuwe tarieven voor de ouderbijdrage eruit zien, wetende dat die al hoog zijn?

Hoe wil Kind en Gezin 110.000 euro besparen op de personeelskosten? Heeft dat te maken met de indexsprong bij de personen die werken bij Kind en Gezin? Of

wil Kind en Gezin op een andere manier besparen, bijvoorbeeld door afvloeiingen?

De middelen van het FCUD komen over naar Vlaanderen. Er is een projectoproep gelanceerd om dit beleid voort te zetten. Het is echter onduidelijk welk bedrag beschikbaar is. Niemand weet of de lopende projecten kunnen worden voortgezet, dan wel of nieuwe keuzes gemaakt moeten worden. Hoe zal de overheveling verlopen? Kunnen alle organisaties die op het FCUD een beroep doen ook middelen verwachten van de Vlaamse overheid?

Voor kinderopvang wordt een bedrag van 20 miljoen euro extra uitgetrokken. Zal dat geld integraal gebruikt worden voor het uitvoeren van de cao voor de zelfstandige sector? Volgens schattingen zal die cao 18 miljoen euro kosten waardoor er geen ruimte meer overblijft voor nieuw beleid. Men kan zich ook beperken tot de kinderdagverblijven die werkgever zijn. Als de middelen niet integraal gebruikt worden voor de cao, hoeveel plaatsen wil de Vlaamse overheid dan creëren in de verschillende trappen?

De aangekondigde basissubsidie voor zelfstandige startende kinderdagverblijven is er niet. Er zou worden onderzocht hoe hiervoor ruimte kan worden vrijgemaakt. Hoe zal de minister ervoor zorgen dat startende kinderdagverblijven in 2015 deze subsidie krijgen? Het uitblijven van een beloofde subsidie kan een zware impact hebben.

Mevrouw *Freya Van den Bossche* wil weten hoe de minister de 20 miljoen euro extra voor de kinderopvang wil gebruiken? Wordt het geld vooral ingezet voor de zelfstandige initiatieven die de tarieven vrij kunnen bepalen? Welk deel van dat budget zal hij inzetten voor het uitbreiden van de inkomensgerelateerde kinderopvang? Wat is het groeipad voor de inkomensgerelateerde kinderopvang in deze regeerperiode?

Wat levert de verhoging van de ouderbijdrage op? Blijkbaar zal men bij de berekening van het inkomen ook rekening houden met bepaalde toelagen. Hoeveel levert het optrekken van de minimale dagprijs op? Zullen kinderen uit kansarme gezinnen daardoor niet moeilijker de ingang naar de kinderopvang vinden? Nochtans zijn het net die kinderen die baat hebben bij de bijdrage die kinderopvang levert aan het scheppen van gelijk kansen.

Mevrouw *Lies Jans* is tevreden met het extra budget van 20 miljoen euro voor de uitbreiding van de kinderopvang. Daarmee komt deze Vlaamse Regering haar belofte na. Ze kan akkoord gaan met de opmerking van mevrouw Van den Bossche dat het beleid moet inzetten op de inkomensgerelateerde kinderopvang. Toch moet ook de nodige aandacht gaan naar de zelfstandige kinderopvang die het, ondanks de inspanningen die vorige regeerperiode zijn geleverd, moeilijk heeft. Sommige initiatieven zullen stoppen of zullen het aantal opvangplaatsen verminderen. In de vorige regeerperiode zorgde het actieplan voor begeleiding en financiering. Hoe wordt die ondersteuning voortgezet? Welk deel van de 20 miljoen euro gaat naar de zelfstandige kinderopvang?

Naar aanleiding van het decreet van 20 april 2012 houdende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters zijn bepaalde initiatieven gestopt met het aanbieden van flexibele kinderopvang omdat het niet meer rendabel is. De flexibele opvang is nochtans heel belangrijk voor gezinnen waar beide ouders werken. Zal het beleid de flexibele opvang ondersteunen met extra middelen of met een aanpassing van de regelgeving?

Het Limburgs Steunpunt Kinderopvang heeft, met subsidies van de Vlaamse Regering, een blauwdruk uitgewerkt voor de uitbouw van occasionele opvang.

Wat is daar ondertussen mee gebeurd? Ze betreurt dat bepaalde opvangplaatsen niet bezet zijn bij ziekte of langdurige afwezigheid van kinderen. Zal men verdere stappen ondernemen om een maximale invulling van de opvangplaatsen te garanderen?

Kind en Gezin bespaart 110.000 euro op de personeelskredieten om de opgelegde besparingsdoelstelling van 6,5 percent te realiseren voor de regeerperiode 2014-2019. Wat zijn de plannen? Moet Kind en Gezin besparen op zijn werkingskosten? Hoe zal dat verlopen in de praktijk? Er zijn immers geregeld klachten over de werking van Kind en Gezin. Kan de klantvriendelijkheid tegenover de verantwoordelijken van een opvanginitiatief nog verbeteren?

Er zijn experimenten gevoerd met een andere manier van inspecteren van de kinderopvanginitiatieven. De inspecteurs gaan ter plaatse kijken, meewerken en vragen stellen. Dat komt beter over dan ter plaatse de hele dag staan aanvinken wat goed verloopt en wat niet. Zal het huidige inspectiemodel van Kind en Gezin worden aangepast?

Mevrouw *Freya Saeys* sluit zich aan bij de opmerkingen over de zelfstandige kinderopvang. Ze stelt voorts vast dat sommige ouders nog altijd geen kindcode hebben. Eigenlijk zou er een alternatief moeten komen voor de elektronische aanpak. Men kan de financiële gevolgen van de administratieve overlast niet blijven afwentelen op de opvangvoorzieningen.

Op het einde van de vorige regeerperiode was er een staten-generaal over de buitenschoolse kinderopvang. In essentie vraagt men een betere afstemming van kinderopvang, cultuur en sport. Ze informeert naar het verdere verloop hiervan. Hoeveel plaatsen voor buitenschoolse kinderopvang zouden er bijkomen? Zal de ouderbijdrage verhoogd worden? Zo ja, hoeveel zal die bedragen en wat zal dat opleveren?

Voor de Huizen van het Kind is er 1 miljoen euro uitgetrokken. Hoeveel Huizen van het Kind bestaan er al en hoeveel ervan hebben al een subsidie ontvangen? Welk subsidiebedrag zullen ze ontvangen? Wat is de verhouding tussen steden en landelijke gemeenten op dat vlak?

Mevrouw *Katrien Schryvers* merkt op dat er binnen het beleidsdomein Welzijn heel belangrijke decreten zijn goedgekeurd in de vorige regeerperiode. Haar fractie is tevreden dat er middelen worden uitgetrokken voor de uitvoering ervan. Uiteraard moeten nog bijkomende keuzes worden gemaakt. Waaraan zal het bijkomende budget van 20 miljoen euro voor de kinderopvang worden besteed?

Er is ook 1 miljoen euro extra uitgetrokken voor de Huizen van het Kind. Hoeveel bijkomende Huizen van het Kind zullen er in 2015 worden gesubsidieerd met die middelen? Uiteindelijk zou er in elke gemeente een Huis van het Kind moeten komen.

Waaraan wordt de 62 miljoen euro voor de maatschappelijke positie van het kind precies besteed? Met hoeveel vte zal het personeelsbestand van Kind en Gezin verminderen door de besparingen op de personeelskredieten? Wat is de precieze betekenis van de besparingen op de werkingssubsidies voor adoptie? Waarvoor zal het extra budget van 500.000 euro voor de vzw Kind en Taal worden ingezet?

De heer *Bart Van Malderen* stelt vast dat veel mensen 500 tot 550 euro per maand per kind betalen aan kinderopvang. Men zou ruimte kunnen creëren voor de gezinnen door het verlagen van de maximumprijs voor kinderopvang, bijvoorbeeld met 100 euro per maand. Dit kan voor de Vlaamse Regering een budgetneutrale operatie zijn als de Federale Regering bereid is om het bedrag dat

ze uitspaart op de belastingsaftrek door te spelen naar Vlaanderen. Is de minister bereid om dat op de agenda van een overlegcomité te plaatsen?

Minister *Jo Vandeurzen* merkt op dat de maatregelen in deze sector minder concreet zijn dan in de andere sectoren omdat een aantal dossiers aan elkaar gekoppeld zijn. Er moet een evenwicht worden gevonden. De Vlaamse Regering moet zeker initiatieven nemen voor de flexibele en de occasionele kinderopvang. Ze moet ook werk maken van vereenvoudigde regelgeving, zoals bepaald in het regeerakkoord. Tegelijkertijd is er de cao voor de initiatieven in de zelfstandige sector die werken met personeel. Dat zijn alle initiatieven die geen deel uitmaken van wat vroeger de erkende en gesubsidieerde sector werd genoemd, zoals onder meer natuurlijke personen, vzw's, bvba's en de coöperatieven. Het gaat om uiteenlopende rechtsfiguren en niet alleen om eenmansbedrijven. In de eerste maanden van 2009 heeft die sector zich aangesloten bij het paritair comité van de gesubsidieerde sector. De minister heeft gezorgd voor een afzonderlijke cao voor personeelsleden die vanuit de zogenaamde zelfstandige sector in dat paritair comité zijn gestapt. Om de arbeidsvoorwaarden op hetzelfde niveau te krijgen als in de andere sectoren is er een groeiscenario nodig. Zolang het niet duidelijk is hoe de sector en de sociale partners de nieuwe cao willen introduceren in het decreet van 20 april 2012, kan hij geen uitspraken doen over de besparingen in de kinderopvang.

Binnen de tariefstructuren moeten bepaalde opties worden verwerkt. De kindkorting zal behouden blijven voor de kinderen tot twaalf jaar. Er zal een minimumtarief van 5 euro worden ingevoerd en een minimumtarief van 3 euro voor mensen die een opleiding volgen bij de VDAB of die in een soort van inactiviteitsval dreigen terecht te komen. Het minimumbedrag van 1,56 euro blijft voor diegenen die via het OCMW aangemeld worden als behartigenswaardig. De juiste moduleringen moeten nog worden vastgelegd. Het uitbreidingsbeleid zal wellicht gefaseerd verlopen door de budgettaire doelstellingen. In de loop van de eerste periode zal dit op een recurrente kruissnelheid kunnen komen.

De 20 miljoen euro extra zullen onder meer in functie van de cao worden georiënteerd. Dat bedrag moet ook bijdragen tot de verdere ontwikkeling van het decreet van 20 april 2012. Er wordt ingezet op de verdere uitrol van de basissubsidie in trap 1. De rest hangt samen met de ambitie om voldoende ruimte te geven aan inkomensgerelateerde kinderopvang en om het zelfstandig ondernemen in deze sector voldoende kansen te geven. Kinderopvang uitsluitend op basis van overheidsfinanciering is immers realistisch noch wenselijk. Wie wil ondernemen, moet dat – binnen de normen voor kinderopvang – ook goed kunnen doen. Daarom moet men ook een aantal evenwichten blijven respecteren binnen de tweede trap van de basisondersteuning. Meer concrete informatie kan minister Jo Vandeurzen hierover niet geven omdat alle elementen samenhangen. Zodra de Vlaamse Regering een beslissing heeft genomen, wil hij dat bespreken met het Vlaams Parlement.

Inzake de buitenschoolse kinderopvang streeft het beleid naar continuering. De financiering van het FCUD wordt voortgezet. De tariefstructuur wijzigt evenmin. De regie over de buitenschoolse kinderopvang werd sinds de vorige interne staatshervorming toevertrouwd aan de lokale besturen. Voor de buitenschoolse kinderopvang gefinancierd door Kind en Gezin zijn er twee mogelijkheden: de middelen worden bijvoorbeeld door het Gemeentefonds verdeeld over alle lokale besturen om de buitenschoolse kinderopvang te financieren of de Vlaamse overheid financiert een deel van het aanbod. De lokale overheid moet in die laatste optie het aanbod vervolledigen voor de schoolvrije dagen, bijvoorbeeld met speelpleinwerkingen. De minister betreurt dat tijdens de staten-generaal geen consensus is bereikt over een van deze opties. Die knoop moet nog worden

doorgehakt. De beleidsnota zegt duidelijk dat eerst een kader moet worden uitgewerkt.

Het decreet van 20 april 2012 impliceert dat inkomensattesten worden afgeleverd. Het gaat om een eenmalige megaoperatie. Op driekwart jaar zijn er ongeveer 140.000 attesten afgeleverd. Daarbij is ook gebleken dat bepaalde mensen er niet in slagen om online te werken. Het vergt een intensieve aanpak om van die mensen de juiste informatie te krijgen. Momenteel zijn er nog een paar honderd dossiers niet in orde. Voor nieuwe aanmeldingen en andere sectoren die met vergelijkbare uitdagingen geconfronteerd worden, moet het beleid hieruit de nodige lessen trekken.

De generieke besparingen bij Kind en Gezin zijn goed voor 1.132.000 euro. Er wordt bespaard op het administratieve personeel en op het apparaat, maar niet op de verpleegkundigen die huisbezoeken afleggen.

Op dit ogenblik zijn er 118 erkende Huizen van het Kind. Daarmee worden er 170 Vlaamse gemeenten bediend. Dat is veel, gelet op de korte tijd die verlopen is sedert de goedkeuring van het decreet van 29 november 2013 houdende de organisatie van preventieve gezinsondersteuning. Van die huizen zullen er in 2015 84 een of andere vorm van subsidiëring krijgen op basis van het decreet. De subsidies worden toegekend op basis van de ingediende projecten. De bedragen variëren van 3000 euro tot maximum 78.000 euro. De gemiddelde subsidie bedraagt ongeveer 16.000 euro. Het bedrag van de subsidie is afhankelijk van het aantal kinderen. Bovendien zijn er sociale correcties voor kansarmoede. Er zijn ook belangrijke inspanningen gedaan voor de consultatiebureaus van Kind en Gezin die de kern vormen van de Huizen van het Kind, onder meer voor de financiering van de artsen. De diverse maatregelen zorgen voor een stijging van het budget met meer dan 1 miljoen euro in 2015.

Zoals bij de andere diensten is de besparing bij adoptie geïmputeerd op de enveloppe en niet op de werkingsmiddelen. Er is een besparing op het steunpunt en een besparing van 0,75 percent bij de diensten.

De flitsinspecties van de Zorginspectie werden in 2013 voor het eerst georganiseerd en werden positief geëvalueerd. Thans is een nieuwe inspectieronde aan de gang. De minister wil onderzoeken of hij daar derden bij kan betrekken. Het decreet van 20 april 2012 creëert voor het eerst de juridische mogelijkheid om te werken met accreditaties en derden te betrekken bij het toezicht.

Mevrouw *Katrien Verhegge*, administrateur-generaal van Kind en Gezin, bevestigt dat Kind en Gezin veel geleerd heeft uit de invoering van de kindcode. In het voorjaar van 2015 wordt overgeschakeld op een getrapt systeem. Wellicht zal 80 tot 85 percent van de ouders de gewone digitale weg blijven volgen. Voor de andere ouders zullen de voorzieningen, die veel dichterbij de ouders staan, toegang krijgen tot het systeem om voor hen de kindcode aan te vragen. Bovendien wordt overgestapt op controles achteraf.

De personele besparingen bij Kind en Gezin zitten in de ondersteunende diensten en niet op de dienstverlening aan de burger. Ze zijn niet van toepassing op de regioteamleden of op het klantenbeheer van de kinderopvang. Voor dat laatste worden zelfs bijkomende middelen ingezet. Verdere optimalisatie blijft mogelijk.

Onder de maatschappelijke positie van het kind vindt men alles terug wat geen kinderopvang en geen preventieve zorg is. Dat is een oude term die in de begroting is blijven staan. Het gaat om de middelen van de centra voor kinderzorg en gezinsondersteuning en voor de vertrouwenscentra kindermishandeling.

Mevrouw *Lies Jans* herhaalt haar opmerking dat er heel wat uren flexibele opvang dreigen weg te vallen omdat de opvanginitiatieven het niet meer interessant vinden om dat aan te bieden. Ze wil weten of dit juist is.

Mevrouw *Katrien Verhegge* antwoordt dat Kind en Gezin moet opvolgen of er inderdaad een afbouw aan de gang is. De subsidie werd gedeeltelijk geïntegreerd in het bedrag van het inkomensgerelateerde systeem van de kinderopvang. De afzonderlijke middelen van het oude systeem voor de erkende sector blijven bestaan. De decretaal bepaalde aparte module voor de flexibele opvang moet verder uitgewerkt worden.

Mevrouw *Elke Van den Brandt* heeft nog geen antwoord gehad op haar vraag over het FCUD. Heeft Vlaanderen voldoende middelen uitgetrokken om alle bestaande initiatieven voort te zetten?

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat hij in de eerste fase alles wil laten zoals het is. Na het doorhakken van de conceptuele knoop zal er ook overleg moeten zijn met de sociale partners.

Mevrouw *Elke Van den Brandt* stelt vast dat de verhoogde ouderbijdrage voor de kinderopvang naar verwachting 5,5 miljoen euro zal opleveren. De minister bevestigt dat dit bedrag staat ingeschreven en dat het systeem in 2015 in voege zou treden. Hij kan echter geen concrete informatie geven over de tariefstructuren. Als er niet snel een oplossing uit de bus komt, hoe komt hij dan bij het bedrag van 5,5 miljoen euro?

Ze wil ook meer informatie over de verdeling van de 20 miljoen euro extra voor de kinderopvang. De uitvoering van de cao zou 18 miljoen euro kosten. Dan blijft er niets meer over om nieuwe kinderopvang te creëren.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat de grote principes van de tariefstructuur vastgelegd zijn, maar dat de voorwaarden nog moeten worden verfijnd. Als de inwerkingtreding niet op kruissnelheid is op 1 januari 2015, dan zal dat een impact hebben op het uitbreidingsbeleid. Bij de invoering van het decreet is met de sociale partners afgesproken dat de arbeidsvoorwaarden geleidelijk gelijkgetrokken zullen worden. Het tempo van die gelijkenschakeling zal afhangen van de budgettaire mogelijkheden. Hij heeft aan de sociale partners gevraagd om voorstellen te formuleren voor een groeipad, maar blijkbaar komen ze niet tot een akkoord. Hierover zal mogelijks verder overleg nodig zijn.

Mevrouw *Freya Van den Bossche* stelt vast dat de minister beschikt over een budget van 20 miljoen euro en dat hij eerst aan de sociale partners vraagt wat zij willen. Als de sociale partners mogen kiezen, dan zullen ze natuurlijk het hele budget gebruiken. Het is vreemd dat de minister niet vooraf vastlegt hoeveel hij wil gebruiken voor het creëren van extra plaatsen.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat het oorspronkelijk de bedoeling was dat de sociale partners een eerste stap in de nieuwe cao zouden doen zonder extra budgettaire inspanning. Als de sociale partners niet tot een akkoord komen, dan zal hij met hen moeten onderhandelen. Hij wil zeker niet het hele budget besteden aan de cao.

Mevrouw *Freya Van den Bossche* weet dat het de ambitie is om tegen 2020 te zorgen voor kwalitatieve en betaalbare opvang voor alle kinderen die daar nood aan hebben. Ze begrijpt niet dat de minister geen cijfermatig pad uitwerkt om die ambitie te realiseren. Eigenlijk zou hij moeten weten hoeveel plaatsen er elk jaar moeten bijkomen en hoeveel er daarvan inkomensgerelateerd kunnen werken.

Minister *Jo Vandeurzen* zal geen omvattend plan indienen voor een periode van vijf jaar. Veel zal afhangen van de dynamiek in de uitrol van de kinderopvang. Als het mogelijk wordt om in trap 1 een goed businessmodel uit te werken, dan zullen op die trap nieuwe plaatsen ontstaan. Voor die plaatsen is de overheidsondersteuning minder groot dan voor de inkomensgerelateerde plaatsen. Het beleid zal elk jaar opnieuw moeten nagaan hoeveel men wil inzetten op de verschillende onderdelen die bijdragen tot uitbreiding van het aanbod, gelijke financiering en meer levensvatbaarheid.

Mevrouw *Freya Saeys* weet dat ouders die hun kinderen naar een andere kinderopvang willen sturen opnieuw een kindcode moet aanvragen.

Mevrouw *Katrien Verhegge* antwoordt dat de voorzieningen zelf de kindcode zullen kunnen opladen uit de databank van Kind en Gezin.

Mevrouw *Freya Saeys* heeft begrepen dat 84 Huizen van het Kind een subsidie ontvangen. Hoe zullen de andere initiatieven worden gefinancierd?

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat hij nieuwe oproepen zal doen in functie van de budgettaire mogelijkheden.

De heer *Bart Van Malderen* stelt vast dat de minister niet ingegaan is op zijn suggestie om te streven naar een akkoord met de federale overheid. Zo zou men op een voor Vlaanderen budgetneutrale manier een verlaging van het maximumbedrag van de ouderbijdrage kunnen realiseren.

Minister *Jo Vandeurzen* zegt dat er talrijke raakvlakken zijn tussen de Vlaamse en de federale begroting. Hij benadrukt dat iedere regering haar eigen begroting maakt. Het is niet realistisch om op korte termijn een groot overleg te organiseren.

De heer *Bart Van Malderen* repliceert dat hij niet vraagt om een groot overleg. Hij heeft alleen een precieze suggestie gedaan. De agenda van het overlegcomité behoort tot de autonomie van elk van de deelnemers. Deze ingreep is gunstig voor het budget van de gezinnen en budgetneutraal voor de gemeenschappen. Er is wel een prijs op het federale niveau. De combinatie van gezin en arbeid is echter een belangrijk item.

Minister *Jo Vandeurzen* veronderstelt dat de heer Van Malderen wil dat de federale overheid een asymmetrisch akkoord afsluit met een van de gemeenschappen, een akkoord met een negatieve impact op het federale budget. Daarvoor zou men dan in het hele land een draagvlak moeten vinden. Hij twijfelt aan de haalbaarheid.

De heer *Bart Van Malderen* denkt dat er ook in Brussel en Wallonië belangstelling is voor betaalbare kinderopvang.

Minister *Jo Vandeurzen* vindt het niet realistisch om voorstellen te formuleren die op een ander beleidsniveau betaald moeten worden.

Amendement nr. 12 van de heer Van Malderen en mevrouw Van den Bossche strekt ertoe het budget voor Kind en Gezin met 10.000 duizend euro te verhogen om werk te maken van de verdere realisatie van inkomensgerelateerde kinderopvang.

Mevrouw *Katrien Schryvers* benadrukt dat de CD&V-fractie, net als de sp.a-fractie, veel belang hecht aan de uitbreiding van de inkomensgerelateerde

kinderopvang. Dit amendement getuigt echter vooral van populisme. De heer Van Malderen vertelt er namelijk niet bij waar hij de middelen wil halen.

De heer *Bart Van Malderen* had gehoopt op een inhoudelijke reactie. Sp.a heeft een alternatieve begroting ingediend. De amendementen van zijn fractie passen perfect binnen dat kader. De details van die alternatieve begroting zullen aan bod komen in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting. Het komt erop neer dat zijn fractie wat meer zuurstof wil geven aan alle diensten die moeten functioneren met geld van de Vlaamse Regering. Dat is ook positief voor de economie. Het consumentenvertrouwen en het ondernemersvertrouwen zijn de laatste tijd immers gevoelig achteruitgegaan door de besparingsmaatregelen.

Mevrouw *Katrien Schryvers* neemt alleen kennis van wat er hier voorligt. Over een dergelijk amendement kan men geen inhoudelijke discussie voeren. De invulling van de 20 miljoen euro voor de uitvoering van het decreet van 20 april 2014 kan besproken worden in commissie. Het heeft geen zin om nu al vooruit te lopen op die discussie.

De heer *Bart Van Malderen* antwoordt dat die middelen heel welkom zijn. De noden vertegenwoordigen echter een veelvoud van dat bedrag. Het antwoord van de minister vormt de aanleiding tot dit amendement. Met dit amendement doet hij geen voorafname. Dit bedrag moet rechtstreeks naar de inkomensgerelateerde kinderopvang gaan. De minister kondigt wel bedragen aan, maar het is onduidelijk welke richting die uitgaan. Dat wil hij rechtzetten met dit amendement.

Mevrouw *Katrien Schryvers* denkt niet dat het amendement alleen ingegeven is door het antwoord van de minister. De heer Van Malderen heeft namelijk ook gezegd dat het perfect past in de alternatieve begroting die zijn fractie heeft ingediend. Zij heeft de minister niet horen zeggen dat er geen uitbreiding komt van de inkomensgerelateerde kinderopvang.

Mevrouw *Elke Van den Brandt* kondigt aan dat Groen zich zal onthouden bij de stemming. Dat bedrag van 10 miljoen euro voor de kinderopvang is broodnodig. Het is zelfs te weinig om de ambitie waar te maken om voor ieder kind een plaats te creëren in de kinderopvang. Het is echter niet alleen de inkomensgerelateerde sector die deze noden kan invullen. Er zullen ook andere vormen van kinderopvang nodig zijn. Bij de opmaak van de begroting moet men ook streven naar de levensvatbaarheid van die initiatieven.

8. Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap

Mevrouw *Elke Van den Brandt* weet dat iedereen het erover eens is dat personen met een handicap de nodige middelen moeten krijgen om deel te nemen aan de maatschappij. Groen vindt dat die ondersteuning dient te gebeuren in functie van de zorgvraag. Het decreet van 25 april 2014 houdende de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap en tot hervorming van de wijze van financiering van de zorg en de ondersteuning voor personen met een handicap kiest echter voor een forfaitaire basisondersteuning naast handicapspecifieke zorg. Groen vreest dat die manier van werken duur zal zijn, maar niet noodzakelijk efficiënt. De middelen om dit decreet uit te voeren blijken er niet te zijn en het traject is onduidelijk. Het Vlaams Zorgfonds heeft geen middelen voor het basisondersteuningsbudget. Zal de basisondersteuning gefinancierd worden door het VAPH, wat zou ingaan tegen de oorspronkelijke opzet?

De 40 miljoen euro extra voor het VAPH is wellicht bedoeld voor de handicapspecifieke ondersteuning. Hoe wordt dat bedrag geïnvesteerd, met welk tijdspad en met welke prioritisering? 2 van die 40 miljoen is bestemd voor de residentiële

voorzieningen. Er is echter ook een besparing van twintig miljoen euro op het VAPH. Er is dus een soort van vestzak-broekzakoperatie aan de gang. Hoe zal het nieuwe decreet verder uitgerold worden?

Mevrouw *Tine van der Vloet* stelt vast dat het hulpmiddelenbeleid gericht is op personen met of zonder een handicap en op personen ouder dan 65 jaar. Zal het budget voor deze groepen gescheiden worden zodat het geld niet alleen naar de vergrijzing gaat?

De personeelskredieten van het VAPH worden verlaagd met 380.600 euro en de werkingsuitgaven met 215.900 euro. Welke impact zal dat hebben voor de dienstverlening van het VAPH? Hoeveel mensen zullen er verdwijnen uit de organisaties? Op welke concrete werkingen zal er bespaard worden?

Mevrouw *Vera Jans* leest dat de terugvorderingen goed zouden zijn voor een bedrag van bijna 20 miljoen euro. Waarop is die raming gebaseerd? Is dat realistisch?

Binnen het uitbreidingsbeleid wordt er een bedrag uitgetrokken voor een revalidatieovereenkomst die niet vervat is binnen de zesde staatshervorming. Gaat het over het project gedragsstoornissen bij autisme met zware zorgbehoevendheid? Zo ja, wat is de verhouding tot het autismeplan waarvan sprake in de beleidsnota?

Wat zijn de huisvestingskosten van het VAPH? Worden die geëvalueerd?

Het beleid wil werk maken van een performant leeftijdsonafhankelijk hulpmiddelenbeleid in 2015. De hulpmiddelen worden gericht op personen met of zonder handicap, ook ouder dan 65 jaar. Daarvoor zal men dwarsverbindingen leggen tussen de sector van personen met een handicap en de ouderenzorg. Hoe zal dat concreet verlopen?

Is de leidend ambtenaar verantwoordelijk voor de reorganisatie van de VAPH-processen die worden aangekondigd? Het gaat over administratieve vereenvoudiging, transparantie en efficiëntie, ten aanzien van personen met een handicap en van voorzieningen en diensten. Welke budgettaire impact zal dit hebben?

Mevrouw *Martine Taelman* heeft begrepen dat de noodsituatie verlengd wordt van 10 tot 22 weken. Daarvoor wordt een extra budget van 2 miljoen euro uitgetrokken. Is dat bedrag alleen bestemd voor de verlenging van die termijn of ook voor extra opvangplaatsen?

Er gaan meer middelen naar de rechtstreeks toegankelijke hulp, wat een voorafname is. Hoelang denkt de minister nog te moeten werken met die voorafnames?

Voor de vergunde voorzieningen komt er een regelluw kader. Een aantal centra is daarmee al aan het experimenteren. Binnen dat regelluwe kader mag vijf percent van de enveloppemiddelen worden ingezet. Is het de bedoeling dat aandeel mettertijd op te trekken? Gaat dat gepaard met de verplichting om meer mensen op te vangen? Zo ja, over hoeveel mensen zou het gaan?

De heer *Bart Van Malderen* zegt dat de rondzendbrief over het uitbreidingsbeleid 2015 enkele verklaringen bevat die niet terug te vinden zijn in het begrotingsdocument. Uitbreiding dient samen te gaan met vernieuwing. Perspectief 2020 (*Parl.St.* VI.Parl. 2009-10, nr. 632/1), dat een groot draagvlak had binnen de sector, zet in op uitbreiding en een transformatie van de sector. Beide elementen zijn nodig om vernieuwing te realiseren binnen deze sector. Slaagt de minister

erin om in 2015 de noodzakelijke omslag te maken in functie van de doelstelling voor 2020? Het is duidelijk dat er in 2015 geen basisondersteuningsbudget komt. Dat budget werd door de veranderingsmanager nochtans bestempeld als een van de elementaire bouwstenen om de omslag in de sector te realiseren. Uit de rondzendbrief kan men zelfs opmaken dat er ook in 2016 geen basisondersteuningsbudget zal zijn. Het uitbreidingsbeleid van ongeveer 18 miljoen euro is ruim ontoereikend om een basisondersteuningsbudget te realiseren dat niet louter symbolisch is. De vraag blijft of de budgettaire en beleidsmatige middelen er in 2017 wel zullen zijn om die omslag tastbaar te maken.

In 2015 kan 40 miljoen euro extra worden ingezet. Het gaat echter niet altijd om zuiver uitbreidingsbeleid. Er wordt 2 miljoen euro uitgetrokken voor woningaanpassingen. Dat is nuttig besteed geld, maar het is oneerlijk om dit te bestempen als uitbreidingsbeleid. Dit bedrag kan beter ondergebracht worden bij de hulpmiddelen. Dezelfde opmerking kan men maken over de tolkenuren of over de bijna 2 miljoen euro voor het Referentiecentrum Autisme. Dit centrum is zeker nuttig, want de autismespectrumstoornissen worden veel beter gedetecteerd dan vroeger en er is zelfs sprake van overdiagnose. Er gaat ook 5,5 miljoen euro naar de VIPA-buffer. Dat is uitbreidingsbeleid, maar de vraag rijst of dit ook het gewenste uitbreidingsbeleid is. In afwachting van de effectieve invoering van de persoonsvolgende financiering is het nog business as usual. In essentie vormt dit een rem op de vernieuwing. Hoe verhouden die middelen zich tot de discussie over VIPA? Hoeveel vertegenwoordigen de laatste twee VIPA-buffers die gelanceerd zijn in 2009 en 2010? Bij het uitbreidingsbeleid voor de ondersteuning van minderjarigen wordt er veel aandacht besteed aan continuïteit. De overgang naar de meerderjarigheid is een precair moment voor de ouders. Ze weten dat hun kind niet langer kan verblijven in een instelling voor minderjarigen, maar ze zijn niet zeker van een plek in een voorziening voor meerderjarigen. De instellingen moeten daar met de nodige souplesse mee omgaan. Er is een voorafname van 25 percent voor de minderjarigen. Als men blijft vasthouden aan de tussenschotten, dan zal de beoogde soepele overgang tussen minder- en meerderjarigheid echter nooit gerealiseerd worden.

Er is ook een voorafname van 25 percent voor de rechtstreeks toegankelijke zorg. Welk budget wordt er thans besteed aan de rechtstreeks toegankelijke hulp? Hoelang moet de huidige inspanning worden volgehouden vooraleer de persoonsvolgende financiering met rechtstreeks toegankelijke hulp en basisondersteuningsbudget gerealiseerd wordt?

Hoelang duurt het gemiddeld vooraleer de bijkomende plaatsen van het uitbreidingsbeleid, die in een rondzendbrief worden aangekondigd, op het terrein worden ingenomen? 2015 is eigenlijk een gemist jaar. Gezien alle voorafnames op het budget van 18 miljoen euro geldt wellicht hetzelfde voor 2016. Op die manier dreigt Perspectief 2020 niet haalbaar te zijn op het terrein.

De resolutie betreffende de recuperatie en het hergebruik van hulpmiddelen in het kader van de individuele materiële bijstand voor personen met een handicap (*Parl.St.* VI.Parl. 2009-10, nr. 347/4), stelt vast dat Vlaanderen eigenlijk een kleine markt vormt. Daardoor is de onderhandelingspositie van het VAPH relatief zwak en de producenten zijn zich daarvan bewust. Daardoor betaalt Vlaanderen een minder gunstige prijs dan Duitsland of Frankrijk. Daarom vraagt de resolutie te onderzoeken of men bepaalde zaken niet op een internationaal niveau kan aanpakken. De resolutie vraagt ook werk te maken van hergebruik van hulpmiddelen. Zijn er op dat vlak al concrete stappen gezet? Zal men er na de zesde staatshervorming voor kunnen zorgen dat mensen vlotter aan hulpmiddelen raken? Dat zou wellicht ook leiden tot een vermindering van de overheadkosten.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat de persoonsvolgende financiering gefaseerd uitgevoerd dient te worden. Er is nooit gezegd dat het basisondersteuningsbudget vanaf de start volledig zou worden uitgevoerd. In Perspectief 2020 staat dat de paradigmashift veronderstelt dat veel randvoorwaarden vervuld zijn. Dit zal voorzichtig opgestart worden in 2016, maar de grote budgettaire stap zal gezet worden in 2017. De ingrepen die worden verondersteld vanaf 2015 zullen ook uitgevoerd worden. In een eerste fase moet er werk worden gemaakt van de prioriteitencommissies en de heroverwegingen. De taskforce werkt een tijdsschema uit voor de uitvoering. Dat vergt veel overleg, onder meer met de zorgkassen die het basisondersteuningsbudget moeten betalen. Ook het aanbod aan rechtstreeks toegankelijke handicapspecifieke ondersteuning moet uitbreiden. De voorzieningen kunnen sedert enige tijd een deel van hun middelen inzetten voor rechtstreeks toegankelijke hulp. Daarbij gaat het om dagopvang en om bepaalde vormen van verblijf, bedoeld om de ouders wat ademruimte te geven. Dat is vooral belangrijk voor de mensen die geen ondersteuning krijgen op trap 2.

Een aantal van de vragen illustreert hoe nog te zeer wordt geredeneerd op basis van het oude stelsel. In de rondzendbrief wordt aandacht gevraagd voor de overgang tussen minder- en meerderjarigheid. Die transitie zal heel anders verlopen na de paradigmashift, wanneer men overstapt op rugzakfinanciering. Dan zal de continuïteit vaststaan, ook al moet de rugzak misschien aangepast worden. De rondzendbrief vertrekt van budgetten. Op vraag van de sectoren wordt er een verdeling gemaakt tussen persoonlijkeassistentiebudgetten en persoonsvolgende convenanten. Momenteel is er blijkbaar nog wat wantrouwen. Eigenlijk past een dergelijke opdeling niet binnen de redenering van een vraaggestuurd systeem. Men moet proberen om de afzonderlijke maatregelen te zien binnen de opbouw van de persoonsvolgende financiering.

De Vlaamse overheid moet proberen om het hulpmiddelenbeleid te dynamiseren, maar dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan. Het RIZIV-project rond mobiliteitshulpmiddelen is nooit echt van de grond gekomen. In dat verband vormt de zesde staatshervorming een opportuniteit. Men moet evolueren naar concepten waarbij eigendomsverwerving niet de enige mogelijkheid is om hulpmiddelen te gebruiken. Met de steun van het VAPH werd er in de voorbije periode een aantal projecten opgestart. In de komende jaren wil minister Jo Vandeurzen daar beleid rond voeren. In het eerste jaar zal het hulpmiddelenbeleid nog niet totaal leeftijdsonafhankelijk kunnen worden gemaakt. Misschien moet dit ondergebracht worden bij de Vlaamse sociale bescherming. Voor bepaalde meer complexe zaken is de expertise van het VAPH wellicht noodzakelijk.

Naar aanleiding van de opmerking dat de uitbreidingsmiddelen niet integraal zouden worden besteed aan uitbreiding merkt minister Jo Vandeurzen op dat het uitbreidingsbudget voor 2015 groter is dan in om het even welk jaar van de vorige regeerperiode. Het nettoresultaat in capaciteit en handicapspecifieke ondersteuning is ook maximaal.

In 2010 is gestopt met oproepen voor de VIPA-buffer. Daarbij konden voorzieningen die investeringssubsidies kregen voor hun projecten, na het beëindigen van de infrastructuurwerken ook rekenen op werkingssubsidies. In de toekomst zal er een andere financieringstechniek gehanteerd worden.

Na de introductie van de persoonsvolgende financiering zullen collectieve voorzieningen nog altijd nodig zijn. Voor sommige handicaps is er namelijk een zwaar omkaderde residentiële opvang noodzakelijk. Ouders van kinderen met gedragsstoornissen en emotionele stoornissen vragen geen rugzak. Zij willen de zekerheid dat hun kind in een goede voorziening terecht kan.

Persoonsvolgende financiering maakt het mogelijk om met verschillende personen de beschikbare middelen samen te leggen voor de organisatie van de zorg. Als mensen zelf kunnen beslissen, dan worden alle denkbare constructies mogelijk en is men niet meer gebonden aan bepaalde erkenningen. Onder het nog geldende systeem botst men echter op een ethisch probleem. De prioritisering van de budgetten moet gebeuren in functie van de zorgnood. Men kan geen voorrang geven aan de mensen die de kans hebben om in een bepaald huis terecht te komen.

De conventie van het RIZIV voor zwaar autistische jongeren is handicapspecifiek aanbod. Tijdens de vorige regeerperiode is vastgesteld dat het RIZIV aan het onderhandelen was met Franstalige initiatieven rond autisme. De reactie daarop was dat Vlaanderen ook conventies moet kunnen afsluiten met het RIZIV. Door de zesde staatshervorming worden de gemeenschappen daarvoor financieel bevoegd. Dit onderdeel van het aanbod, een sterk en doorleefd concept, zal worden opgenomen in de financiering. In de komende jaren dient een horizontaal autismebeleid gevoerd te worden.

De tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden wordt een Vlaamse bevoegdheid. Personen met een handicap worden ouder. Daarom moeten de gehandicaptenzorg en de ouderenzorg geleidelijk aan nagaan wat ze van elkaar kunnen leren en welke expertise ze kunnen delen. Met de kinderopvang en de gezinszorg is er een gelijkaardige evolutie geweest. Die sectoren worden ondersteund om meer aandacht te besteden aan de toegankelijkheid voor personen met een handicap.

De besparingen van het VAPH op het eigen personeel en op de werking, die voortvloeien uit de generieke maatregelen, zijn maximaal afgestemd op de mogelijkheden van de sector. De besparing heeft geen impact op het aanbod. Er is een bijkomende besparing op het provinciale overleg. Dat heeft te maken met de afslanking van de taken van de provincies. De 40 miljoen euro extra zal het volume van het aanbod wel degelijk beïnvloeden.

De periode van de noodsituatie zal verlengd worden. Dat is belangrijk als men oplossingen wil vinden zonder de procedures te forceren en zonder mensen te laten voorkruipen.

Het regelluwe kader houdt ook verband met de multifunctionele centra en met het flexibel aanbod voor meerderjarigen. Het is de bedoeling om de schotten tussen de verschillende erkenningsvormen weg te nemen en om voorzieningen toe te laten om zelf aan de slag te gaan met hun budget. Dat moet natuurlijk ook efficiëntiewinsten opleveren. Zo kunnen besparingen voor een deel gecompenseerd worden.

De heer *James Van Casteren*, administrateur-generaal van het VAPH, merkt op dat de persoonsvolgende financiering niet alleen gevolgen heeft voor de personen met een handicap en voor de voorzieningen, maar ook voor het VAPH. Het tijdspad voor de uitvoering van het decreet is heel strak. De taskforce is een samenwerkingsverband tussen de sector, de verwijzers, de toegangspoort en de zorgkassen. Er is een logistiek traject, een ICT-traject en een administratief-technisch traject. Daar onderzoekt men bijvoorbeeld welke decreten of besluiten moeten worden aangepast en wanneer de ICT-ontwikkeling van start moet gaan. Er is ook nog het voortraject dat betrekking heeft op de diensten ondersteuningsplan en op de multidisciplinaire teams die een rol spelen in de vraagverheldering en in de objectivering van de ondersteuningsnood. In 2015 moet een aantal belangrijke beslissingen genomen worden over logistiek en ICT om de uitrol in 2016 mogelijk te maken en om het voortraject van de vraagverduidelijking te kunnen opstarten. Dat zal uiteraard een effect hebben op de werking van het VAPH. De besparingen op het personeel en op de werking van het VAPH zijn

een kans om de administratieve rompslomp in tal van VAPH-procedures grondig onder de loep te nemen. Eigenlijk gaat het om een win-winsituatie. Het VAPH is daar volop mee bezig. In het regeerakkoord zijn vertrouwen geven, niet betuttelen, minder administratieve lasten, vereenvoudiging en ex-postcontrole belangrijke items. Binnen het VAPH wordt grondig nagedacht over deze thema's. Er is bijvoorbeeld een werkgroep om het begrip ex-postcontrole te verduidelijken.

Een ander belangrijk aspect is open communicatie en klantgerichtheid. Het VAPH wil ervoor zorgen dat de persoon met een handicap in zijn elektronisch dossier zicht kan krijgen op de evolutie van zijn dossier. Er zullen ook elektronische loketten worden uitgebouwd voor de multidisciplinaire teams en voor de diensten ondersteuningsplan.

Het VAPH is gehuisvest in de Sterrenkundelaan, in een gebouw dat eigenlijk te groot is. De kostprijs van dat gebouw bedraagt 2,4 miljoen euro. Dat is niet alleen de huur, maar ook de aanverwante kosten zoals de verzekeringen, het onderhoud en de conciërge. Het VAPH wil in het kader van de besparingen zoeken naar een andere locatie die energievriendelijker is en die de samenwerking binnen de dienst en met externe partners zoals de toegangspoort en het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid ten goede komt. Daarom zal het huurcontract, dat afloopt in juni 2016, niet verlengd worden. Als agentschap met rechtspersoonlijkheid moet het VAPH eerst een behoeftenanalyse voorleggen aan de Inspectie van Financiën. Daarna kan het de markt op. Het VAPH heeft een aantal kantoorgebouwen op het oog. Het Ellipsgebouw is een mogelijkheid, maar daar zullen ook de mensen gehuisvest worden die overkomen met de zesde staatshervorming. Een andere mogelijkheid is het Zenith-gebouw, in de buurt van het Ellipsgebouw.

Efficiëntiewinsten moeten garanderen dat de doorlooptijden korter worden, zeker in het kader van de hulpmiddelen. In 2007 bleek uit de klantenbevraging van het VAPH dat de vooropgestelde doorlooptijden gehaald werden in een groot percentage van de gevallen. Het VAPH scoorde ook vrij goed voor de uitbetalingen van de middelen. Het is de bedoeling de doorlooptijden verder te optimaliseren, met behoud van de huidige graad van tijdige betaling.

Voor de VIPA-buffer trekt de rondzendbrief 5,5 miljoen euro uit. In 2016 zou er nog een kleiner bedrag gereserveerd worden, wellicht ongeveer 1,5 miljoen euro. Misschien zal een deel van dat bedrag betrekking hebben op 2017.

Mevrouw *Elke Van den Brandt* stelt vast dat de VIPA-buffer bij de uitbreidingsmiddelen wordt geteld. Ze wil weten hoeveel uitbreiding of nieuw beleid er nog mogelijk is met dat bedrag van 40 miljoen euro.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat de VIPA-buffer integraal betrekking heeft op uitbreidingsbeleid. De voorzieningen die ooit investeringssubsidies hebben gekregen van het VIPA, krijgen ook middelen voor de exploitatie.

Mevrouw *Elke Van den Brandt* veronderstelt dat het gaat om plaatsen die al eerder aangekondigd werden.

Minister *Jo Vandeurzen* ontkent dat. Deze middelen worden toegewezen aan nieuwe mensen. Deze capaciteit is nog nooit aangekondigd als gerealiseerd. Niemand wist vooraf wanneer de werken klaar zouden zijn en evenmin wanneer de middelen gemobiliseerd moesten worden.

Mevrouw *Martine Taelman* is het eens met de opmerking van de minister over de gewenste mindset. Om de nieuwe financieringswijze te kunnen realiseren, is een aantal voorafgaande stappen nodig. Haar vraag ging niet over de lovenswaardige

initiatieven van mensen die hun eigen opvanginitiatief proberen te realiseren. Open Vld beweert evenmin dat er geen residentieel aanbod meer nodig is. Haar vraag was of reguliere voorzieningen inderdaad vijf percent van hun enveloppe mogen besteden binnen het regelluwe kader, en of die vijf percent een einddoel is dan wel een eerste stap. De spreekster herhaalt dat bepaalde personeelspunten kunnen worden omgezet in werkingsmiddelen als men vergund regelluw is. Binnen sommige voorzieningen denkt men meer kwaliteit te kunnen leveren als men meer marge krijgt. In een voorziening voor meerderjarigen met een mentale beperking heeft men bijvoorbeeld niet noodzakelijk een kok nodig, maar een opvoeder die met de bewoners kan koken. Uit het antwoord van de minister leidt ze af dat nog niet kan worden uitgemaakt hoeveel mensen op deze manier geholpen worden. De spreekster staat ten slotte volledig achter de uitbreiding van de noodsituatie. Het blijft onduidelijk of het budget van 2 miljoen euro uitsluitend daaraan zal worden besteed.

De heer *James Van Casteren* schetst het ontstaan van de multifunctionele centra en het flexibel aanbod meerderjarigen. Op dit ogenblik zijn alle VAPH-voorzieningen voor minderjarigen multifunctionele centra. Ongeveer 105 voorzieningen, dat is ongeveer de helft van het totaal, zijn al ingestapt in het flexibel aanbod meerderjarigen. Die vijf percent heeft betrekking op de flexibilisering die toestaat om te switchen tussen werkingsmiddelen en personeelsmiddelen. De vakbonden zien erop toe dat dat aandeel niet overschreden wordt. Op dit moment gaat het om een experiment waarvan de kosten en de baten nog moeten worden geëvalueerd. Een eventuele verhoging van dat percentage kan worden bekeken in 2016, bij het uitwerken van de regelgeving voor de multifunctionele centra en het flexibel aanbod meerderjarigen. Dan zal men werk maken van outputindicatoren en van flexibele systemen.

Naast het VAPH-hulpmiddelenbeleid is er het RIZIV-hulpmiddelenbeleid dat over enkele jaren wordt overgeheveld, wat de vraag doet rijzen of de opdelingen tussen VAPH-hulpmiddelen en leeftijdsonafhankelijk hulpmiddelenbeleid moet blijven. Het VAPH en het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin onderzoeken hoe een leeftijdsonafhankelijk hulpmiddelenbeleid er moet uitzien. Eenvoudige hulpmiddelen zou men eventueel bij het huidige RIZIV kunnen verkrijgen door een gemachtigde indicatiestelling. Voor complexe en meervoudige hulpmiddelen is een multisectorale invalshoek nodig, en is mogelijks de huidige VAPH-procedure met provinciale evaluatiecommissies aangewezen. Dat heeft ook budgettaire consequenties. Als de bevoegdheid voor de leeftijdsgroep tussen 18 en 65 jaar wordt overgedragen van het VAPH naar het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, dan moet men wel zorgen voor samenspraak met de gehandicaptensector. Er zijn nog geen afspraken gemaakt over een verdeelsleutel.

Minister *Jo Vandeurzen* benadrukt dat men hier heel zorgvuldig mee moet omspringen. Als men verwachtingen schept, moet men er ook zeker van zijn dat men ze kan waarmaken. In die zin is het misschien een opportuniteit dat de mobiliteitsmiddelen afzonderlijk overkomen. Men moet geleidelijk evolueren naar formules waarbij het hulpmiddelenbeleid niet leidt tot permanente eigendomsverwerving. Continuïteit is namelijk heel belangrijk.

De heer *Bart Van Malderen* noteert dat de minister van oordeel is dat wie verwachtingen creëert die ook moet waarmaken. De heer Van Casteren heeft met zijn antwoord ook een aantal verwachtingen gecreëerd. Hij ziet de besparingen als een kans voor administratieve vereenvoudiging. Dat is positief. Tijdens de transitie moet de machine echter wel blijven draaien. Waar kan men projectsubsidies om de transitie mogelijk te maken, terugvinden in de begroting voor 2015? Op de apparaatskredieten ziet hij alleen lineaire besparingen.

Persoonsvolgende financiering en het basisondersteuningsbudget zouden opgestart worden in 2016. Van de 18 miljoen euro die daarvoor volgens de rondzendbrief is ingeschreven, gaat er al 1,5 miljoen euro af voor de VIPA-buffer. Kan de minister bevestigen dat sommige mensen effectief een basisondersteuningsbudget zullen krijgen in 2016?

Het uitbreidingsbeleid voor 2015 is inderdaad groter dan in elk van de jaren van de vorige regeerperiode, maar daartegenover staan de besparingen en de voorafnames. De vraag is echter of dat voldoende is om de natuurlijke aangroei van de zorgvragen te ondervangen en of men daarmee tegen 2020 zorg op maat en zorggarantie zal kunnen realiseren. Van die 40 miljoen euro extra moet men trouwens de besparingen aftrekken. Bovendien zijn er enkele voorafnames die wellicht deels tot capaciteitsuitbreidingen zullen leiden. Om het uitbreidingsbeleid te kunnen beoordelen moet men vooral weten welke capaciteit de sector van de personen met een handicap eind 2015 zal hebben.

De spreker is het ermee eens dat er voor bepaalde mensen altijd residentiële voorzieningen nodig zullen zijn. De mensen die kunnen kiezen moeten echter ook een reële keuzemogelijkheid hebben. De vraag over de VIPA-buffer is niet zozeer of dat onder het uitbreidingsbeleid valt, maar wel of de zaken die opgestart zijn in 2009 en 2010 nog in lijn zitten van de te verwachten noden in 2020. Kan men het voor 2016 te verwachten bedrag van 1,5 miljoen euro niet beter persoonsvolgend inzetten?

Welk aandeel van het huidige aanbod is rechtstreeks toegankelijk? Wat heeft men nodig om het concept van de concentrische cirkels te laten functioneren?

Hij stoort zich aan de opmerking van de minister dat het onderscheid tussen persoonlijkeassistentiebudgetten en residentiële opvang wegvalt als het gaat om de keuze van de mensen. In een ideale wereld is dat ongetwijfeld zo. Thans zijn het echter niet de mensen die kiezen, maar de regionale prioriteitencommissies. In theorie zou het uitbreidingsbudget, na de voorafnames, gelijk verdeeld moeten worden tussen het persoonlijkeassistentiebudgetten en de convenanten. Uit de cijfers blijkt echter dat het aantal convenanten tussen 2009 en 2013 oploopt van 41 tot 572. Het budget loopt op van 1,5 miljoen euro tot meer dan 28 miljoen euro. De persoonlijkeassistentiebudgetten volgen absoluut niet dezelfde evolutie. Het aantal stijgt van 230 in 1999 tot 334 in 2014. In 2014 werd er voor de persoonlijkeassistentiebudgetten 12 miljoen euro uitgegeven. Dat is minder dan de helft. De noodzakelijke vernieuwing valt stil. De convenanten zijn heel nuttig voor mensen die op geen enkele andere manier kunnen worden geholpen vanwege hun intrinsieke zorgnood en de urgentie. Hij heeft de indruk dat er sprake is van substitutie. Elk van deze dossiers is besproken door de regionale prioriteitencommissies. In principe zijn ze dus allemaal even dringend.

Minister *Jo Vandeurzen* vindt dat de vragen van de heer Van Malderen uitgaan van verkeerde vooronderstellingen. De laatste jaren was het uitbreidingsbeleid sterk gericht op de persoonsvolgende convenanten en op het persoonlijkeassistentiebudget. In de uitbreidingsronde werden er natuurlijk ook andere dingen gehonoreerd, bijvoorbeeld de VIPA-buffer. Binnen het raadgevend comité heeft de sector zich echter ook mogen uitspreken over het uitbreidingsbeleid voor 2015. Hij wil zich nog niet vastpinnen op de details van de toekomstige evolutie. Bij de uitrol van het basisondersteuningsbudget is een fasering tot 2020 mogelijk. In 2016 wil hij een bescheiden en zorgvuldige start nemen. De grote stap zal gezet worden in 2017. Dat is opgenomen in de rondzendbrief. Persoonsvolgende financiering wordt uitgevoerd vanaf 1 januari 2015. Een aantal onderdelen van het decreet moet namelijk in 2015 al uitgevoerd worden. Het VAPH wil dat zo zorgvuldig mogelijk aanpakken. Voor sommige zaken zullen er eenmalige middelen nodig zijn, bijvoorbeeld voor de ICT. Dat is niet evident in

tijden van besparingen. De taskforce en het raadgevend comité zijn sterk betrokken bij deze ingreep. Het uitbreidingsbeleid 2015 is helemaal in lijn met de weg die gevolgd moet worden voor de integrale uitvoering van de persoonsvolgende financiering. Op verzoek van velen wordt de verhouding tussen het persoonlijkeassistentiebudget en de persoonsvolgende convenanten opgenomen in het uitbreidingsbeleid. Als het decreet op kruissnelheid is, dan zal de prioriteitencommissie geen rol meer spelen. Eens het budget bepaald is door de inschaling, dan zal men moeten zorgen voor voldoende aanbod dat dynamisch inspeelt op wie er een beroep op wenst te doen. De gebruikersverenigingen moeten de betrokkenen empoweren om daarmee om te gaan.

De heer *Bart Van Malderen* heeft nog altijd geen antwoord gekregen op de vraag wat de capaciteit zal zijn.

Minister *Jo Vandeurzen* kan daar geen raming van geven. Het bedrag van 40 miljoen euro heeft alleen betrekking op de uitbreiding van de capaciteit. Er zijn jaren geweest dat er 500 personeelsleden extra werden ingezet voor zware zorgvragen. Dat is niet meer het geval. Er zitten ook geen anciënniteitsparameters of loonsevoluties meer in.

9. Openbaar Psychiatrisch Zorgcentrum Geel en Rekem

Mevrouw *Martine Taelman* stelt vast dat de dotatie voor het OPZ Geel vermindert met 10.000 euro als gevolg van een laatste opstap in de besparingen van de vorige regeerperiode. Het OPZ Geel is bekend voor de gezinsverpleging, dat onder het decreet van 29 juni 2012 houdende de organisatie van pleegzorg valt. OPZ Geel heeft het financieel moeilijk door deze pleegplaatsingen van volwassenen. De vraag is of het OPZ Geel Vlaamse middelen krijgt omdat het onder het decreet van 29 juni 2012 houdende de organisatie van pleegzorg valt?

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat er een afzonderlijke overeenkomst afgesloten is met het OPZ Geel over de pleegzorg. Daarnaast is er een beperkt forfait van het RIZIV en zijn er plaatsen gezinsverpleging in de portefeuille van het OPZ Geel. Een mogelijke oplossing kan erin bestaan de beschikbare capaciteit om te zetten om zo de omkadering te verbeteren, wat echter een federale bevoegdheid is.

Mevrouw *Martine Taelman* heeft vernomen dat het RIZIV-forfait te beperkt is. Ze dringt aan op behoud en eventueel zelfs uitbreiding van de gezinsverpleging.

Mevrouw *Margot Cloet*, kabinetschef, bevestigt dat het OPZ Geel is ingeschakeld in de provinciale pleegzorgpunten. Er is een aparte convenant met de gezinsverpleging van Geel. De ontoereikende dagprijs wordt bepaald door het RIZIV.

IV. Indicatieve stemmingen

1. Tweede aanpassing uitgavenbegroting begrotingsjaar 2014

De aan de commissie toegewezen artikelen en het gedeelte van de begrotingstabel van de tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2014 (zie opsplitsing als elektronische bijlage bij het verslag van de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting *Parl.St.* VI.Parl. 2014-15 nr. 19/5) worden bij indicatieve stemming aangenomen met 10 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen.

2. Algemene uitgavenbegroting begrotingsjaar 2015

Amendement nr. 12 wordt niet aangenomen met 2 stemmen tegen 10 bij 1 onthouding.

Amendement nr. 13 wordt niet aangenomen met 3 stemmen tegen 10.

De aan de commissie toegewezen artikelen en het gedeelte van de begrotingstabel van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2015 (zie opsplitsing als elektronische bijlage bij het verslag van de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting Parl.St. VI.Parl. 2014-15 nr. 15/11) worden bij indicatieve stemming aangenomen met 10 stemmen tegen 3.

Bart VAN MALDEREN,
voorzitter

Katrien SCHRYVERS
Peter PERSYN,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

cao	collectieve arbeidsovereenkomst
CAW	centrum algemeen welzijnswerk
cgg	centrum voor geestelijke gezondheidszorg
CIPAL	Centrum voor Informatica Provincies Antwerpen en Limburg
CLB	centrum voor leerlingenbegeleiding
CICOV	Centrum voor Informatie, Communicatie en Vorming in de Welzijnssector
DAC	derde arbeidscircuit
ESER	Europees Stelsel van Economische Rekeningen
Famifed	federaal agentschap voor de kinderbijslag
FCUD	Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten
FOD	Federale Overheidsdienst
GDT	geïntegreerde dienst voor thuisverzorging
gesco	gesubsidieerde contractueel
HPV	humaan papillomavirus
hr	human resources
ICT	informatie- en communicatietechnologie
Leif	LevensEinde InformatieForum
Logo	loco-regionaal gezondheidsoverleg en -organisatie
OCMW	Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn
OPZ	Openbaar Psychiatrisch Zorgcentrum
RIZIV	Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering
rob	rustoord voor bejaarden
rvt	rust- en verzorgingstehuis
SALK	Strategisch Actieplan Limburg in het Kwadraat
SAR WGG	Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid
SEL	samenwerkingsinitiatief eerstelijnsgezondheidszorg
VAPH	Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap
VDAB	Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding
Verso	Vereniging voor Social Profit Ondernemingen
Vesta	een systeem van elektronische gegevensuitwisseling tussen de diensten voor gezinszorg en aanvullende thuiszorg en de diensten voor logistieke hulp enerzijds, en Zorg en Gezondheid anderzijds
VIA	Vlaams Intersectoraal Akkoord voor de Socialprofitsector
VIPA	Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden
Vitalink	het digitale platform van de Vlaamse overheid voor het veilig delen van zorg- en welzijnsgegevens
VIVO	Vlaams Instituut voor Vorming en Opleiding in de Social Profit
vte	voltijdsequivalent
WVG	Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

BIJLAGE:

Verdeling van de lineaire maatregelen
over de verschillende gesubsidieerde organisaties

Voor de voorzieningen hebben we - na in overleg gegaan te zijn met de diverse betreffende sectoren - de optie genomen om de generiek opgelegde 10% te besparen op de werkingsmiddelen, te verminderen tot 5%, en deze dan te ventileren tot **een globaal percentage te besparen op hun totale subsidie-enveloppes**. Er wordt op die manier 16,6 miljoen euro bespaard. Het betreft volgende percentages:

sector	% op globale enveloppe
adoptie DMO	0,75%
Vertrouwenscentra Kindermishandeling	0,75%
Centra voor Kinderzorg en Gezinsondersteuning	0,75%
Bijzondere Jeugdzorg	0,65%
eerstelijnsgezondheidszorg (palliatieve netwerken en SEL's)	0,50%
erkende centra menselijke erfelijkheid	1%
Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg	0,50%
preventieve gezondheidszorg (logo's, VAD,VIGEZ, Sensoa, enkel het gereguleerde deel)	0,50%
Personen met een handicap	1,07%
Samenlevingsopbouw	0,50%
CAW	0,50%
Teleonthaal	0,50%
Schuldbemiddeling	0,50%